

การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism
ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นายพัชรกร กนิษฐะสุนทร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

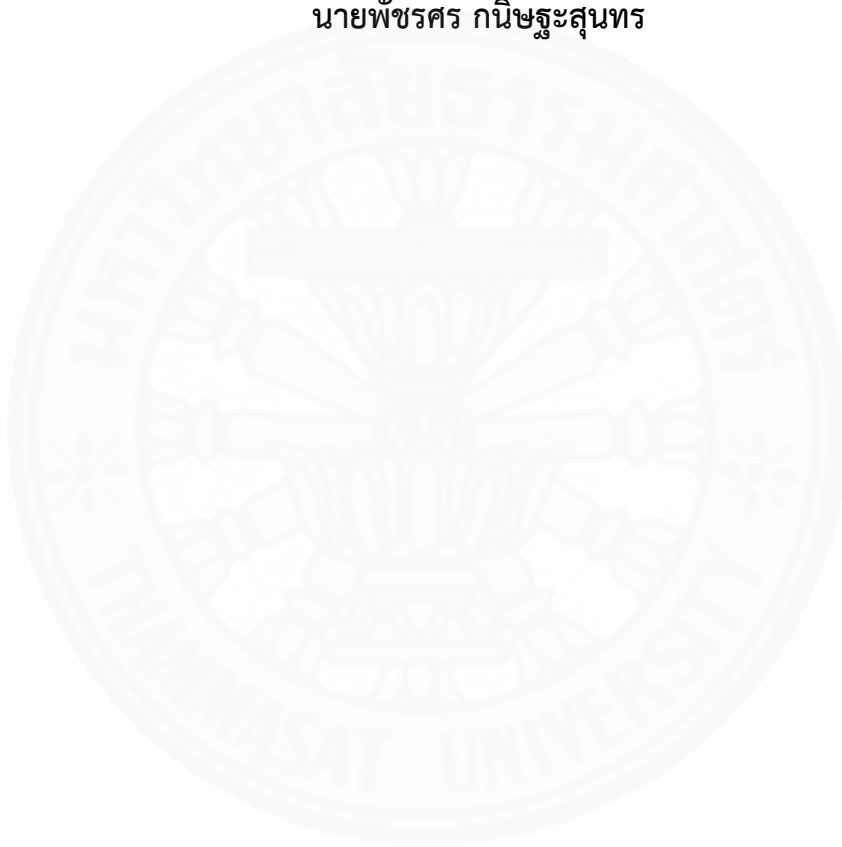
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism
ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นายพัชรกร กนิษฐะสุนทร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

DEMAND FOR GREEN TOURISM AMONG RESIDENTS OF THE
BANGKOK METROPOLITAN AREA

BY

MR. PATCHARASORN KANITTHASOONTHORN

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS

BUSINESS ECONOMICS

FACULTY OF ECONOMICS

THAMMASAT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2016

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายพัชกร กนิษฐสุนทร

เรื่อง

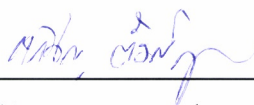
การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

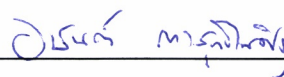
เมื่อ วันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แก้วขวัญ ตั้งติพงค์กุล)

กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(อาจารย์ ดร. อนันต์ ภาวสุทธิไพศิฐ)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชยันต์ ตันติวิสต์การ)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นายพัชรกร กนิษฐสุนทร
ชื่อปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แก้วขวัญ ตั้งติพงค์กุล
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism โดยพิจารณาประเด็นเฉพาะในด้านของความเป็นกิจกรรมสีเขียว (Green Activity) เท่านั้น ทำการศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องปัจจัยกำหนดอุปสงค์ในทางเศรษฐศาสตร์ ใช้เครื่องมือการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติพรรณนา เพื่อบรรยายถึงคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกกิจกรรมท่องเที่ยวสีเขียว และใช้สถิติวิเคราะห์ Binary Logistics Regression เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีช่วงอายุ 25 – 35 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีระดับรายได้ต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว พบว่า เพศชายมีโอกาสเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าเมื่อเทียบกับเพศหญิง ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีโอกาสเลือกเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา, พนักงานบริษัทเอกชน, ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่มีรายได้ 15,001 –

30,000 บาท ผู้ที่เลือกจุดหมายสถานที่ท่องเที่ยวประเภท ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก และแหล่งท่องเที่ยวประเภท วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เกาะ หาด ผู้ที่เลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน กิจกรรมทางทะเล, กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ, กิจกรรมเชิงสุขภาพ มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เลือกการพักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม) ผู้ที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 500 – 1,000 บาท, 1,001 – 2,000 บาท และ 2,001 – 3,000 บาทมีโอกาสดำเนินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่มีค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวต่อครั้ง 3,000 บาทขึ้นไป ผู้ที่พิจารณาที่พักในแหล่งท่องเที่ยวจากปัจจัยด้านราคา, ปัจจัยทางด้านบรรยากาศ ทิวทัศน์รอบที่พัก มีโอกาสดำเนินทางท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่พิจารณาปัจจัยด้านความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวสีเขียว, อุปสงค์การท่องเที่ยว, กิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว

Independent Study Title	DEMAND FOR GREEN TOURISM AMONG RESIDENTS OF THE BANGKOK METROPOLITAN AREA
Author	Mr. Patcharasorn Kanitthasoonthorn
Degree	Master of Arts
Department/Faculty/University	Business Economics Economics Thammasat University
Independent Study Advisor	Assistant Professor Kaewkwan Tangtipongkul, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

Demand for green tourism among residents of the Bangkok Metropolitan Area (BMA) was studied. Data was collected by online and printed questionnaires from 400 samples, all residing in the BMA. Descriptive and inferential statistics were used for demographic characteristics, travel behavior and related factors influencing consumer choice of green tourism. Binary logistic regression was employed to test how factors influence touristic behavior.

Results were that most samples were female, aged from 25 to 35, having earned bachelor's degrees, and earning monthly incomes from 15,001 to 30,000 baht. Gender affected consumer demand insofar as male samples traveled more than females. Samples with bachelor's degrees and higher levels of education intended to choose more green tourism than others. Students, employees, government officials, and state enterprise employees intended to choose more green tourism than private business employees. Those earning from 30,001 to 50,000 baht monthly had more travel opportunities than samples with lower incomes. Tourist attractions such as mountains, forests, waterfalls, temples, and historic sites were more influential than the sea, islands, or beaches. Marine, nature conservation, and

health-related activities were more influential than mere recreation. Samples spending from 500 to 1,000; 1,001 to 2,000; and 2,001 to 3,000 baht per trip were more like to increase green tourism than those spending higher amounts. Weather and landscape were more significant than conveniences and facilities. These findings may be helpful for governmental agencies and private industry working to promote green tourism in Thailand.

Keywords: Green Tourism, Tourism Demand, Green Activity

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ล่วงหน้าได้ด้วยดี ด้วยมีผู้ที่มีความกรุณาสละเวลามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ผศ.ดร. แก้วขวัญ ตั้งติพงศ์กุล ที่ช่วยให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ ให้ข้อคิดและเสนอมุมมองใหม่ๆ รวมถึงเทคนิคต่างๆ ที่สามารถทำให้งานนี้ออกมาเป็นที่น่าพอใจได้ดังวัตถุประสงค์สมตั้งใจที่ผู้ศึกษาได้ตั้งไว้

ขอขอบคุณ อ.ดร.อนันต์ ภาวสุทธิไพศิฐ์ ที่ได้มาร่วมเป็นกรรมการสอบงานวิจัย ท่านให้ความรู้เพิ่มเติม เพิ่มความเห็นด้านเนื้อหา การชี้แนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา ทำให้การศึกษานี้สามารถแตกประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มออกไปได้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโครงการปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ธุรกิจรุ่นที่ 19 รศ.ดร.พีระ-เจริญพร ที่ได้บริหารหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจให้เป็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาใช้กับหน้าที่การทำงานและในชีวิตประจำวันได้จริง รวมถึงการจัดการให้การดูแลนักศึกษาทุกคนเป็นอย่างดี รวมไปถึงคณาจารย์ที่ประธานวิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ท่านเคยประสบมาสู่นักศึกษาที่เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหาได้ที่ไหน และขอขอบคุณบุคลากรของโครงการทุกท่าน ที่เป็นพี่เลี้ยงที่แสนดี ให้คำแนะนำแจ้งข่าวสาร ดูแลเอกสารการศึกษาที่สำคัญ ทำให้การเรียนของข้าพเจ้าเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น

สุดท้ายขอขอบคุณครอบครัว แม่ ที่สนับสนุนและเป็นแรงใจสำคัญ หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมชั้นเรียน MBE 19 และเพื่อนทุกคนที่เป็นกำลังใจและเป็นที่พักผ่อนและทุกข์ของข้าพเจ้าเสมอ ความดีหรือประโยชน์อันใดที่พึงมีของการศึกษานี้ ขอมอบเป็นความดีให้ทุกท่านที่ได้กล่าวนามมา

นายพัชรกร กนิษฐะสุนทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	9
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.4 กรอบวิธีการศึกษา	10
1.5 นิยามศัพท์	10
1.6 กรอบแนวการวิเคราะห์และวิธีศึกษา	11
บทที่ 2 แนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวความคิดและทฤษฎี	13
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว	13
2.1.2 การท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ	14
2.2 การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)	17
2.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวสีเขียว	20

2.4 การท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	22
2.5 กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	26
2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว	28
2.7 อุปสงค์การท่องเที่ยว	29
2.8 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุปสงค์ด้านการท่องเที่ยวต่างกัน	31
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
2.10 การศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียว	37
บทที่ 3 แนวการวิเคราะห์และวิธีศึกษา	40
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	40
3.1.1 ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.1.2 ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล	43
3.2 การกำหนดตัวแปร	44
3.3 การประมาณค่าด้วยแบบจำลองโลจิสต์	48
3.4 สมมติฐานการศึกษา	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์และอภิปรายผล	52
4.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	52
4.2 ด้านพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง	54
4.3 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ	61
4.4 การหาค่าความถี่จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ด้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว	63
4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	75
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	89
5.1 สรุปผลการศึกษา	89
5.2 ปัจจัยด้านความต้องการและทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวสีเขียว	91

	(8)
5.3 การวิเคราะห์ตัวแปรด้วยวิธีถดถอยโลจิสติกส์	93
5.4 ข้อจำกัดในการศึกษาและข้อเสนอแนะในอนาคต	94
รายการอ้างอิง	96
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร	101
ภาคผนวก ข ตารางแสดงการทดสอบ Pearson Correlation Coefficient	109
ภาคผนวก ค แสดงผลการทดสอบด้วยแบบจำลอง Binary Logistic	110
ประวัติผู้เขียน	117

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงมูลค่าผลผลิตรวมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสัดส่วนการท่องเที่ยวต่อ GDP ที่มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น โดยสัดส่วนภาคการท่องเที่ยวมีมูลค่าประมาณ 5% ของ GDP	8
2.1 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของการท่องเที่ยวสีเขียวและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	21
2.2 แสดงถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวในรูปแบบต่างๆ	27
3.1 สรุปปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและตัวแปรที่ใช้	45
4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	53
4.2 แสดงรายละเอียดจำนวนวันที่กลุ่มตัวอย่างเดินทางท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง	55
4.3 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	56
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง	58
4.5 แสดงการทดสอบ Pearson Correlation Coefficient เพื่อดูว่าตัวแปรอิสระ ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ระหว่างกัน	62
4.6 แสดงประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง	64
4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับเพศ	65
4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับการศึกษา	66
4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับอายุ	68
4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับรายได้	70
4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับอาชีพ	72
4.12 แสดงระดับความสำคัญในด้านปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว	74
4.13 แสดงการกำหนดตัวแปร, ความหมายตัวแปรและตัวแปรอ้างอิง	76
4.14 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสถิติ Chi-square ด้วยวิธี Omnibus Tests	77
4.15 การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit)	78
4.16 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสถิติ Chi-square ด้วยวิธี Hosmer and Lemeshow	78
4.17 แสดงผลการประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Binary Logistic	79
4.18 แสดงการสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	87

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงถึงผลกระทบจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศอันเนื่องมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	3
1.2 แสดงถึงแนวคิด 7 ประการด้านการท่องเที่ยวสีเขียว (7 Green Concepts)	5
1.3 แสดงแผนภาพของกรอบวิธีคิดและขั้นตอนกระบวนการศึกษา	12
2.1 ความเป็นสีเขียวของการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่และมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศทั่วโลก ในประเทศไทยแม้จะมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่หลากหลาย แต่โดยส่วนใหญ่แล้วยังเป็นในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่เน้นให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ มีการเดินทางท่องเที่ยวในรายการเดียวกัน พักโรงแรม รีสอร์ท ในระดับเดียวกัน รับประทานอาหารและทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบมีความคล้ายคลึงกัน มีการท่องเที่ยวแบบกลุ่มขนาดใหญ่ ใช้ระยะเวลาสั้นๆ เน้นความสะดวกสบาย ซึ่งในด้านหนึ่งการท่องเที่ยวประเภทมวลชนได้ทำให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย มีการใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการไปในภาคส่วนต่างๆ มีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยว แรงงานมีงานทำ สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก แต่ในอีกด้านหนึ่งการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ได้ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นต้องพบกับปัญหาต่างๆ ตามมา ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม ทำให้การท่องเที่ยวมีการปรับรูปแบบเพื่อให้เป็นไปในลักษณะการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความยั่งยืนนี้คือการท่องเที่ยวนั้นต้องสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ทั้งกับชุมชน, ผู้ประกอบการและประเทศชาติ พร้อมกันนั้น สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติด้านแหล่งท่องเที่ยวต้องมีการใช้พื้นที่อย่างไม่เกินขีดจำกัดการรองรับ มีการดูแล อนุรักษ์ และพัฒนาอยู่อย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีการพูดถึงการท่องเที่ยวประเภทหนึ่งที่เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกรูปแบบใหม่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืนนั่นก็คือ การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

จุดเริ่มต้นของการท่องเที่ยวสีเขียวสืบเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีนโยบายเปิดประเทศทำการค้าระหว่างกัน ทรัพยากรต่างๆ ได้ถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้วยการแข่งขันที่หนักหน่วงทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างสิ้นเปลืองกระแสการเร่งพัฒนาของประเทศต่างๆ สัมผัสก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมรุนแรงมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับทำให้เกิดการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (UN Conference on Environment and Development; UNCED) หรือ Earth Summit ในปี พ.ศ. 2535 มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา โดยการแก้ไขปัญหาลingkunganนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการดำเนินการพัฒนาให้ครอบคลุมทั้ง 3 เสาหลักควบคู่กันไป นั่นคือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีประเด็นด้านการเปลี่ยนแปลง

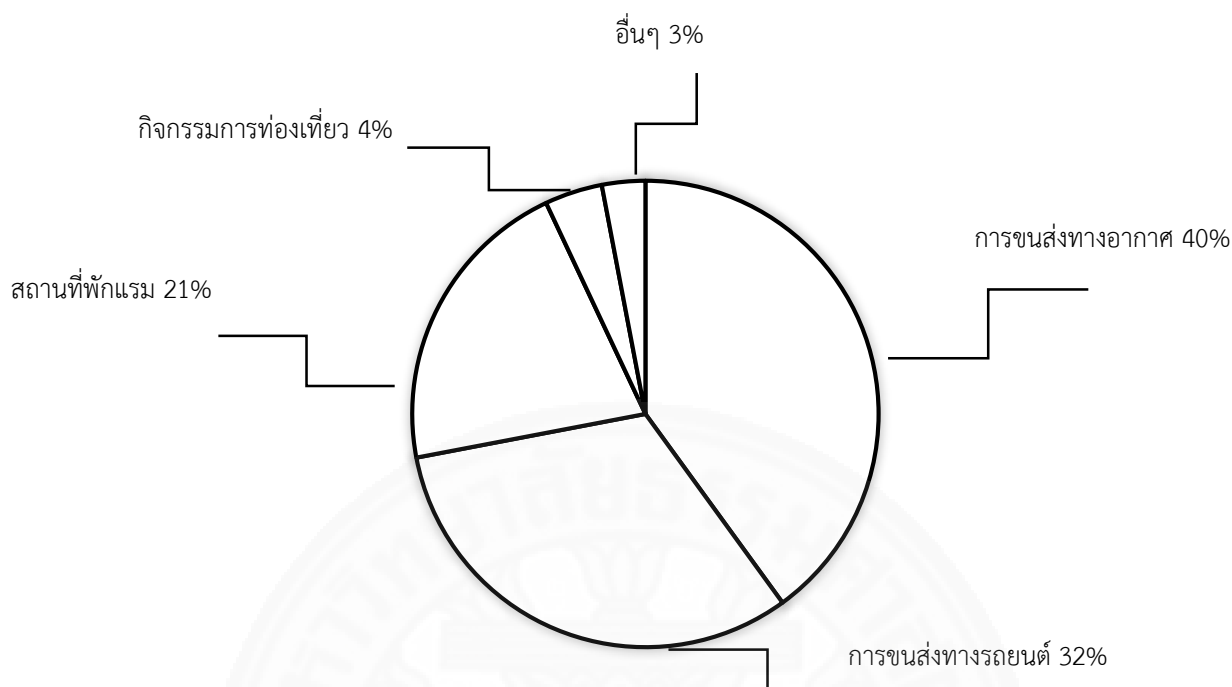
สภาพภูมิอากาศ ซึ่งประเทศสมาชิกต่างๆ ได้ลงนามให้การรับรองอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change, UNFCCC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและขยายพื้นที่ที่รองรับก๊าซเรือนกระจกซึ่งเกิดจากการกระทำของมนุษย์

ในส่วนของการทำงานที่เกี่ยวเนื่องได้มีการประชุมเรื่อง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการท่องเที่ยว จัดโดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ในปี พ.ศ.2550 ซึ่งมีผลสรุปที่สำคัญ คือ หากต้องการให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างยั่งยืน ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินมาตรการที่สำคัญ เช่น ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปรับปรุงแบบการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวและวิธีการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของสภาพภูมิอากาศและวิกฤติภาวะโลกร้อน สนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษาระบบนิเวศน์และความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ประเด็นเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน 2 ประเด็น คือ

1. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากการท่องเที่ยวมีการใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นจำนวนมาก การใช้ทรัพยากรน้ำและปัญหาน้ำเสีย การเกิดขึ้นของขยะสิ่งปฏิกูล องค์การ UNWTO ประมาณการว่าการใช้พลังงานจากภาคการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกคิดเป็นร้อยละ 5 ของปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปลดปล่อยทั่วโลก โดยมาจากการให้บริการขนส่งทางอากาศ ร้อยละ 40 การขนส่งทางบก ร้อยละ 32 และการขนส่งอื่นๆ อีก ร้อยละ 3 จากที่พักแรม ร้อยละ 21 และกิจกรรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 4

2. การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เพราะทำให้เกิดความเสี่ยงและความเปราะบางต่อแหล่งธรรมชาติโดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเล ชุมชนบริเวณชายฝั่ง สภาพแวดล้อมเขตพื้นที่อุทยานทางป่าไม้ ดังนั้น การท่องเที่ยวสีเขียว จึงได้ถูกเสนอเพื่อเป็นกลไกการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมและบริการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมและนำไปสู่การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดร็อกไซด์จากกิจกรรมการท่องเที่ยว

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงผลกระทบจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันเนื่องมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก. โดย UNWTO, 2015.

จากวาระการประชุม Earth Summit เมื่อปี พ.ศ. 2535 ส่งผลให้การพัฒนาในด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมควบคู่กับประเด็นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นไปด้วยดีและได้รับการตอบรับที่ดีจากสาธารณะชนในวงกว้างมีการต่อยอดพัฒนาแนวคิดเพื่อความยั่งยืนจนได้รับการยอมรับในหลายประเทศ จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2555 หรือ ค.ศ.2012 เป็นวาระครบรอบ 20 ปี ของการประชุม Earth Summit ที่เมืองริโอเดอจาเนโรเมื่อครั้งที่แล้ว ครั้งนี้จึงได้กลับมาจัดการประชุมที่เมืองริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิลใหม่ โดยใช้ชื่อการประชุมว่า RIO+20 หรือการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Conference on Sustainable Development - UNCED) หรือ Earth Summit ปี ค.ศ. 2012 มาครั้งนี้กำหนดหัวข้อหลักในการประชุมไว้ 2 เรื่องได้แก่ เรื่องที่ 1) เศรษฐกิจสีเขียวในบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืนและการขจัดความยากจน (Green Economy in the Context of Sustainable Development and Poverty Eradication) และเรื่องที่ 2) การปฏิรูปเชิงสถาบันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Institutional Framework for Sustainable Development) หัวข้อหนึ่งในการประชุมคือ “Green Innovation in Tourism” โดยมีประเด็นเกี่ยวกับว่า Green Tourism หรือ การท่องเที่ยวสีเขียว จะเชื่อมโยงกับหลักใหญ่ 3 อย่าง คือ การพัฒนา การมีส่วนร่วม การอนุรักษ์ โดยมีหน่วยงานสากลนานาชาติต่างๆ

เข้าร่วมด้วย เช่น OECD (Organization for Economic Co-operation and Development), UNWTO (UN World Tourism Organization), UNEP (United Nations Environment Program) ที่มุ่งหมายให้ความสำคัญของการท่องเที่ยว คือ ควรริเริ่ม คิดค้นการนำนวัตกรรมมาใช้ เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนและส่งผลให้ภาคอื่นๆ ในระบบเศรษฐกิจเติบโตควบคู่กันไปด้วย เช่น ในด้านการจ้างงาน การช่วยลดต้นทุน การได้ประโยชน์เชิงเปรียบเทียบจากการร่วมมือกันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทำให้สามารถลดการทำลายสิ่งแวดล้อมลงด้วย

การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องมุ่งปฏิบัติตน ในการส่งเสริม รวมไปถึงพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสร้างประสบการณ์ที่โดดเด่น นอกจากนี้สามารถสร้างประโยชน์ร่วมกันทางเศรษฐกิจ ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นได้ การท่องเที่ยวสีเขียวได้เกิดขึ้นและแพร่หลายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีการเจริญเติบโตทั้งจากทางด้านผู้ประกอบการและด้านนักท่องเที่ยวรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งจากภาครัฐ องค์กร สมาคม หน่วยงานที่มีการจัดตั้งขึ้น มีการจัดการประชุมขึ้นในเวทีต่างๆ ระดับโลกจำนวนมาก เพื่อผลักดันและตอกย้ำนโยบายในระดับนานาชาติให้พัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน สามารถพัฒนาให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจได้เหมือนกับการท่องเที่ยวอย่างที่เคยเป็นมา ก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ และมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสูงสุด ลดการทำลายระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและรักษาวัฒนธรรมชุมชน แต่ก็พบว่ายังมีปัญหาของการนำเรื่อง การท่องเที่ยวสีเขียวไปใช้งาน เช่น ผู้บริโภคทั่วไปยังขาดการรับรู้ในเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียว การขาดความรู้ในเชิงธุรกิจสีเขียว การขาดแรงจูงใจของผู้ประกอบการท่องเที่ยว การขาดนโยบายที่ชัดเจนจากภาครัฐบาล

การท่องเที่ยวสีเขียวกับการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและยั่งยืน

แนวโน้มของการท่องเที่ยวแบบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและสามารถสร้างประโยชน์ในระยะยาวให้เกิดขึ้นกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดผลอย่างยั่งยืนนั้นต้องเป็นการผสมผสานด้วยกันระหว่างรูปแบบของการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจส่วนตนอย่างเดียว ฉะนั้นจึงได้มีรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและอนุรักษ์ต่อสิ่งแวดล้อมนี้ขึ้นมาผ่านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งก็คือ รูปแบบของการท่องเที่ยวสีเขียวนั่นเอง นอกจากนี้ยังมีการท่องเที่ยวอีกชนิดหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์คล้ายกัน คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดของการท่องเที่ยวทั้งสองต่างก็มีสาเหตุมาจากการบรรจบกันของแนวโน้มด้านการอนุรักษ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทย โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ได้พยายามผสมผสานเรื่องของการอนุรักษ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจโดยใช้ประโยชน์ที่อนุรักษ์ให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไปกับการรักษาระบบนิเวศธรรมชาติโดยส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ด้วยแนวความคิดที่ว่า การท่องเที่ยวนี้จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและสร้างรายได้จำนวนมากทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศชาติซึ่งเป็นแรงจูงใจให้แก่ผู้คนในชนบท ตระหนักถึงความสำคัญและมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการสงวนรักษาพื้นที่อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการจัดรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่ผสมผสานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามที่เกิดขึ้นจริงผ่านหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ยกตัวอย่าง ได้แก่ สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (Thai Eco Tourism and Adventure Travel Association) หรือ TEATA ที่มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งสมาคมคือ การเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ส่งเสริมและเผยแพร่เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย รวมไปถึงการกำหนดมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และผจญภัย, โครงการ 7 Greens Concept ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่เป็นแนวคิดหลัก 7 ประการคือ หัวใจสีเขียว (Green Heart) แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว (Green Attraction) กิจกรรมสีเขียว (Green Activity) ชุมชนสีเขียว (Green Community) รูปแบบการเดินทางสีเขียว (Green Logistics) การบริการสีเขียว (Green Service) และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Green Plus)

ภาพที่ 1.2 แสดงถึงแนวคิด 7 ประการด้านการท่องเที่ยวสีเขียว (7 Green Concepts). โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2016.

นอกจากนี้ยังมีการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism – CBT) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน บริหารจัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนเองมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

ในส่วนของกรมการท่องเที่ยว ได้มีโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียว คำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวสีเขียวทุกภาคส่วน มีการพัฒนากิจกรรม และบริการการท่องเที่ยวให้เป็นจุดหมายปลายทางสีเขียว เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในประเทศไทยต่อไปในอนาคต จากนโยบายและแนวคิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวสีเขียว ทำให้เริ่มมีกลุ่มบุคคลเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียวมากขึ้น แต่ก็ยังอยู่ในวงจำกัด โดยรูปแบบปัจจุบันที่สามารถพบเห็นได้จะเป็นการจัดกิจกรรมทั้งจากส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอิสระ ในด้านการให้ความรู้ ทำการประชาสัมพันธ์ ด้านผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการจัดรูปแบบของกิจกรรมหรือบริการที่แพคเกจ ให้เป็นไปในรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว และเพราะด้วยปัจจัยกระแสของการพัฒนาสีเขียว (Green Growth) ที่ให้บรรดาผู้ประกอบการต้องดำเนินธุรกิจด้วยความใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ก่อให้เกิดรูปแบบที่เรียกว่าธุรกิจสีเขียว (Green Business) ธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism Business) เป็นธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ บริการด้านการเดินทาง อาหาร ที่พักแรม และการบริการนำเที่ยว (นิศา ชัชกุล, 2555) ดังนั้นธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism Business) จึงเป็นธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมบริการด้านการท่องเที่ยวได้แก่ บริการด้านการเดินทาง อาหารและเครื่องดื่ม ที่พักแรมและการบริการนำเที่ยว โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเสมอและมีการกำหนดเป้าหมายให้มีการป้องกันทางสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบสำคัญในการดำเนินธุรกิจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็สามารถลดต้นทุนและเพิ่มพูนผลกำไรได้ ทำให้เกิดการรวมตัวของการทำงานธุรกิจท่องเที่ยวควบคู่ไปกับกิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อมและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นคือ สภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงและวิกฤตภาวะโลกร้อน นอกจากนี้แล้วภาครัฐโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็ได้ใส่ใจหัวข้องานท่องเที่ยวสีเขียวนี้ไปในแผนยุทธศาสตร์ปีพ.ศ. 2558 – 2560 มุ่งสู่การพัฒนาสู่เมืองสีเขียว สร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยมีแนวทางหลัก คือ การสร้างความสมดุลต่อขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับการท่องเที่ยว ออกมาตรการต่างๆ ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ประชาชนและเอกชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เนื่องจากรัฐบาลผู้บริหารประเทศมีความมุ่งหมายเรื่องนี้ว่าอยากให้การท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แต่ในการขับเคลื่อนนั้น ด้านหนึ่งก็จำเป็นต้องสร้าง

สมดุลต่อแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการท่องเที่ยว รวมไปถึงลดผลกระทบด้านลบต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

จากการที่การท่องเที่ยวสีเขียว ได้ถูกกำหนดอยู่ในหนึ่งหัวข้อของแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว เพราะนอกจากจะช่วยเรื่องการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวแล้ว ยังช่วยในด้านของภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยวด้วย เพราะภาคการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ถึงแม้ประเทศจะเกิดภาวะเศรษฐกิจต่างๆ เช่น จากการทิ้งระยะการลงทุนจากภาคเอกชนขาดความเชื่อมั่น การส่งออกสินค้าที่หดตัวเนื่องจากประเทศผู้นำเข้าสินค้าจากประเทศไทย เผชิญกับเศรษฐกิจชะลอตัว รัฐบาลชุดต่างๆ ในหลายยุคสมัย ได้มีนโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อที่มาช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องด้วยเล็งเห็นว่า การท่องเที่ยวจะเป็นตัวที่จะช่วยให้ภาคบริการอื่นที่เกี่ยวข้องขยายตัวได้ดี เช่น ธุรกิจค้าส่งค้าปลีก ธุรกิจขนส่ง ทำให้ตัวเลขมูลค่าที่เกิดจากการท่องเที่ยวนี้มีอัตราการเจริญเติบโตที่ต่อเนื่อง กรมการท่องเที่ยว รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยมีมูลค่าผลผลิตรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2,687,411 ล้านบาท โดยคิดเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทางตรงจากภาคการท่องเที่ยว (Tourism direct gross domestic product: TDGDP) เป็นสัดส่วนร้อยละ 5.79 เมื่อเทียบกับมูลค่า GDP ของประเทศ การจ้างงานในภาคการท่องเที่ยว มีจำนวน 4,168,083 คน โดยประเภทของธุรกิจที่มีสัดส่วนแรงงานภาคการท่องเที่ยวสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การขนส่งโดยสาร และสถานพักผ่อนโดยมีสัดส่วนเท่ากับ ร้อยละ 50.62 ร้อยละ 17.24 และร้อยละ 12.23 ตามลำดับ ซึ่งมีสัดส่วนโดยรวมประมาณ ร้อยละ 80 ขณะที่ภาคบริการอื่นๆ มีสัดส่วนแรงงานเฉลี่ยเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น

ตารางที่ 1.1 แสดงมูลค่าผลผลิตรวมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสัดส่วนการท่องเที่ยวต่อ GDP ที่มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น โดยสัดส่วนภาคการท่องเที่ยวมีมูลค่าประมาณ 5% ของ GDP

รายการ	มูลค่า			%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	2557/56	2558/57
มูลค่าผลผลิตรวมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ล้านบาท)	2,404,764.00	2,492,686.00	2,687,411.00	+3.66	+7.81
การจ้างงานด้านการท่องเที่ยว (คน)	4,069,378	4,089,382	4,168,038	+0.49	+1.92
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทางตรงจากภาคการท่องเที่ยว (Tourism direct gross domestic product : TDGDP) (ล้านบาท)	668,131.25	659,322.75	783,414.68	-1.32	+18.82
สัดส่วน TDGDP ต่อ GDP ประเทศ (ร้อยละ)	5.18	5.02	5.79		

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว, 2558.

สำหรับการท่องเที่ยวภายในประเทศ มีอัตราการเจริญเติบโตต่อเนื่องจากในช่วงก่อนหน้าที่ผ่านมาโดยเฉพาะรายได้ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ การดำเนินมาตรการกระตุ้นด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐ เช่น การเพิ่มวันหยุดพิเศษต่อเนื่อง มาตรการจูงใจทางด้านภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ส่งผลทำให้ภาคการท่องเที่ยวมีการเติบโตทั้งฝั่งอุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยว การกระตุ้นด้านการท่องเที่ยวนี้ ส่งผลด้านหนึ่งทำให้ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางด้านรายได้จากการท่องเที่ยวแต่จากปัญหาการพัฒนาด้านการกระตุ้นท่องเที่ยวเพียงด้านเดียวคือการกระตุ้นให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ ให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยเพื่อให้มีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้ แต่ในทางกลับกันการเจริญเติบโตที่รวดเร็วของการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบตามมาต่างๆ เช่น ปัญหาการใช้ทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว

เกินขีดจำกัด ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาการจัดการขยะ การใช้พลังงาน ฝุ่นเฟื้อย และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศ 1,307 ล้านตัน (ค.ศ.2006) หรือประมาณร้อยละ 5 ของก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด (ที่มา ททท.) เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว แหล่งท่องเที่ยวนั้นก็จะถูกกละเลยมอดทึง นักท่องเที่ยวก็ไม่สนใจที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำ ชาวบ้านชุมชนท้องถิ่นจากการที่เคยสร้างรายได้จากการขายแรงงาน ขายบริการ ขายสินค้าท้องถิ่น ก็จะขาดงานขาดรายได้ ความเป็นชุมชนท้องถิ่นก็จะถูกทำลายไป การท่องเที่ยวของไทยมีแนวโน้มในลักษณะที่มีการเจริญเติบโตอย่างไม่ยั่งยืน ปัจจัยและเหตุต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นเหล่านี้ทำให้มีกระแสหรือแนวทางการท่องเที่ยวที่เป็นรูปแบบที่มีมุมมองต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนขึ้นมาอย่างเช่น การท่องเที่ยวสีเขียว เพราะฉะนั้นการท่องเที่ยวสีเขียวจึงมีความน่าสนใจในการศึกษาในด้านของการศึกษาอุปสงค์การเลือกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบถึงกลุ่มประชากรและทราบถึงความยินดีที่จะจ่ายในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในการใช้ปรับรูปแบบการท่องเที่ยว อีกทั้งเพื่อประโยชน์ต่อภาครัฐที่สามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเพื่อประโยชน์ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เฉพาะในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ดังนี้

1.3.1 สามารถนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว รวมไปถึงการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในรูปแบบ Green Tourism ในด้านการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างให้มีการท่องเที่ยวอย่างคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวพัฒนาไปสู่รูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.3.2 เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีบทบาทในการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว สามารถกำหนดหรือเปลี่ยนแปลง ปรับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว Green Tourism มาใช้ในการประกอบธุรกิจ เพราะได้ทราบถึงกลุ่มบุคคลและขนาดความต้องการที่จะมาใช้บริการ

1.4 กรอบวิธีการศึกษา

1.4.1 การศึกษาครั้งนี้กำหนดพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร พิจารณาประชากรจากการเป็นผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งจากการเป็นภูมิลำเนาเดิม หรือการมาอยู่อาศัยเพื่อการทำงานที่มีระยะเวลาอยู่มากกว่า 6 เดือน และเป็นผู้ที่มีรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง

1.4.2 รูปแบบการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism นี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยทางด้านบุคคลในด้านความต้องการมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่นผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ

1.4.3 รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ทำการศึกษานี้จะรวมถึงผู้ที่เดินทางด้วยตนเอง ทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม และรวมถึงการเดินทางโดยหน่วยงานหรือบริษัทจัดการท่องเที่ยว

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 อุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปใช้บริการ เดินทางไปซื้อสินค้ายังสถานที่ท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว

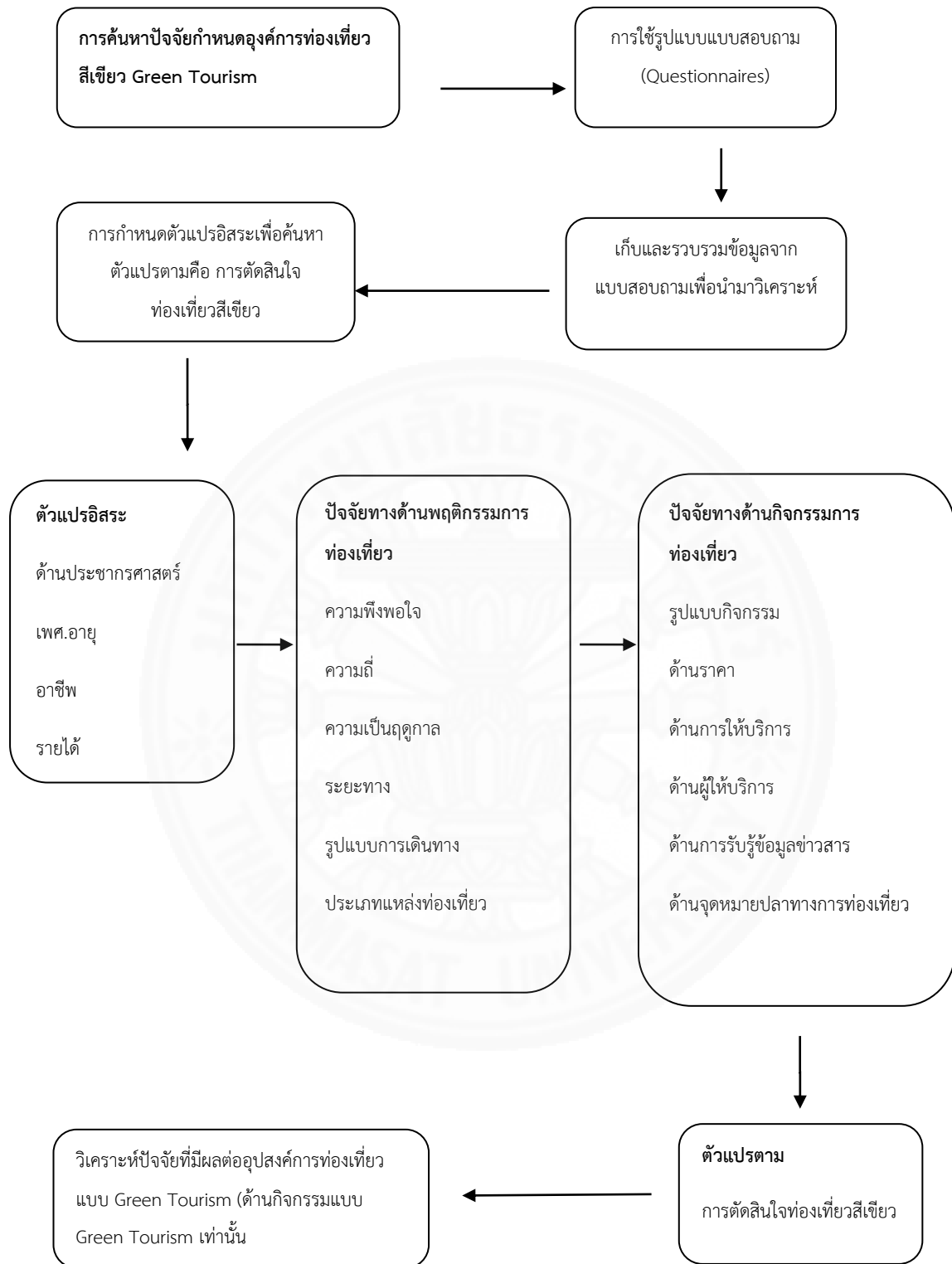
1.5.2 การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีความรับผิดชอบต่อและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตลอดจนวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้น โดยสามารถสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับคนท้องถิ่นได้ด้วย

1.5.3 พฤติกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว เป็นพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีลักษณะของผู้บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.5.4 นักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีถิ่นพำนักในกรุงเทพมหานครมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และอายุมากกว่า 16 ปี บริบูรณ์ โดยเป็นผู้ที่มีรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงโดยเป็นรายได้ที่ได้รับมาจากค่าจ้างหรือรายได้ให้เปล่า

1.6 กรอบแนวการวิเคราะห์และวิธีศึกษา

การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกทม. โดยการศึกษาครั้งนี้เพื่อค้นหาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวชนิดนี้ โดยมีกรอบการวิเคราะห์ความเป็นการท่องเที่ยวในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity) คือ การท่องเที่ยวสีเขียวที่เกี่ยวกับด้านการเป็นนักท่องเที่ยวสีเขียวและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีปัจจัยอันใดที่จะกำหนดอุปสงค์ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว ในรูปแบบความเป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

ภาพที่ 1.3 แสดงแผนภาพของกรอบวิธีคิดและขั้นตอนกระบวนการศึกษา. จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย.

บทที่ 2

แนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขต กทม. นั้น ในบทนี้จึงได้ทำการรวบรวม ข้อมูล แนวคิดทางทฤษฎี แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ และพิจารณาผลการศึกษา

2.1 แนวความคิดและทฤษฎี

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ประเสริฐ วิทยารัฐ (2530) กล่าวถึงการท่องเที่ยวโดยพิจารณาว่าการท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีความแตกต่างจากสินค้าอื่น คือ ผู้ซื้อหรือนักท่องเที่ยวต้องมาหาสินค้าด้วยตนเองแทนที่สินค้าจะไปหาผู้ซื้อ สำหรับตัวสินค้าก็มีความแตกต่างจากสินค้าทั่วไป ก็คือ ผู้ซื้อไม่สามารถเก็บสินค้าไว้เป็นสมบัติได้แต่ผู้ซื้อจะได้รับความรื่นรมย์ ความพึงพอใจ ความแปลกใหม่ ความสนุกสนาน ความผ่อนคลาย ความคุ้มค่าของผู้ซื้อจึงอยู่ที่ความพึงพอใจ ประทับใจ และมีการบอกเล่าถึงความประทับใจแก่ผู้อื่นเพื่อชักชวนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว

วรรณ วรชวานิช (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวมิได้มีความหมายเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือความสนุกสนานแต่ยังหมายถึง การเคลื่อนย้ายของประชากรจากที่หนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่งรวมทั้งการเดินทางภายในประเทศและเดินทางระหว่างประเทศ โดยว่าการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน มีกิจกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้รับความรู้ ความสนุกสนาน เพลินเพลิน เพราะฉะนั้น การท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นธุรกิจที่กว้างขวาง ซึ่งสรุปได้ว่าความหมายของการท่องเที่ยวนั้นจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ คือ

- (1) เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- (2) เดินทางด้วยความสมัครใจ
- (3) เดินทางด้วยจุดหมายใดๆ ก็ได้ที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

องค์กรนานาชาติที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องสถิติของการท่องเที่ยวได้ให้ความหมายเพื่อเป็นไปในทางเดียวกันว่า การท่องเที่ยว (Tourism) “ประกอบด้วยกิจกรรมของบุคคลซึ่งเดินทางและอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมต่างจากที่อยู่อาศัยเป็นประจำ (Usual Environment) ไม่เกินระยะเวลาหนึ่งปี เพื่อการพักผ่อน ทำธุรกิจ และวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยไม่ใช่เพื่อการประกอบ

อาชีพ เพื่อหารายได้หรือรับค่าตอบแทนใดๆ จากสถานที่ที่ตนเองไปเยี่ยมชมเยือน” (EUROSTAT, OECD, WTO and UN Division, 2001)

2.1.2 การท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ซึ่งแต่ละรูปแบบสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1.2.1 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism)

ประกอบด้วย

(1) **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)** หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

(2) **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism)** หมายถึง การท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

(3) **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

2.1.2.2 **รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism)** ประกอบด้วย

(1) **การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว ได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

(2) **การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น โดยได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพในพิธีกรรมต่างๆ รวมถึงการได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

(3) **การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism)** หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวตามหมู่บ้านในรูปแบบชนบทที่มีลักษณะมีความเป็นวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.1.2.3 **รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)** ประกอบด้วย

(1) **การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism)** หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความเพลิดเพลินและสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (health beauty and spa)

(2) **การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและเชิงศาสนา (Edu-Meditation Tourism)** หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวบางกลุ่มได้มีการมุ่งเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทยการนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

(3) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สกีนํ้า เฮอร์ กระดานโต้คลื่น สกีน้ำ เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

(4) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษที่นักท่องเที่ยวเขาไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัยและได้ประสบการณ์ใหม่ๆ

(5) การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (Home Stay & Farm Stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

(6) การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบั้นปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปี คราวละนานๆ อย่างน้อย 1 เดือน

(7) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม หรือ MICE โดย M หมายถึง Meeting I= Incentive/ C=Conference / E=Exhibition เป็นการจําหน่ายให้แก่อุ้่มลูกค้าของผูู้้จัดประชุม มีรายการจําหน่ายก่อนการประชุม (Pre-Tour) และรายการจําหน่ายหลังการประชุม (Post-Tour) โดยการจําหน่ายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผูู้้เข้าร่วมประชุมโดยตรงหรือสำหรับผูู้้ที่ร่วมเดินทางกับผูู้้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพั้คค้างแรม 2 – 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

(8) การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงเกษตร (Eco – Agro Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro-Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco-Adventure Travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (Geo- Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (Agro-Cultural Tourism) เป็นต้น

นอกจากนี้ปัจจุบันการท่องเที่ยวได้มีการพิจารณาถึงด้านความต้องการ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพิ่มเติมทำให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีแนวคิดใหม่ขึ้นมา เช่น Green Tourism ที่คนมาท่องเที่ยวจะต้องการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น การท่องเที่ยวในเกาะสมุย, War Tourism ที่นักท่องเที่ยวต้องการสัมผัสกับอดีตในสมัยสงคราม เช่น การท่องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรีหรือ Volunteer Tourism ที่นักท่องเที่ยวเป็นอาสาสมัครมาช่วยทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ในสถานที่และเดินทางท่องเที่ยวต่อ เช่น การที่มีอาสาสมัครมาช่วยงานสึนามิในประเทศไทย เป็นต้น

2.2 การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

หลังจากที่มีกระแสการพูดถึงเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ออกมาในวงกว้างที่แสดงถึงความจำเป็นของการปรับเปลี่ยนแนวความคิดและรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจนั้นย่อมต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม กระแสสีเขียวนี้ทำให้เกิดการตื่นตัวในอุตสาหกรรมต่างๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวหรือการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่เกิดผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไปในทางที่ทำให้อากาศไม่ปกติ เช่น ต้องไม่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนมากขึ้น เกิดคาร์บอนไดร็อกไซด์จำนวนมากในอากาศ นอกจากนี้แล้วยังรวมไปถึงรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงสถานะแวดล้อมและชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย และเพื่อผลแห่งการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

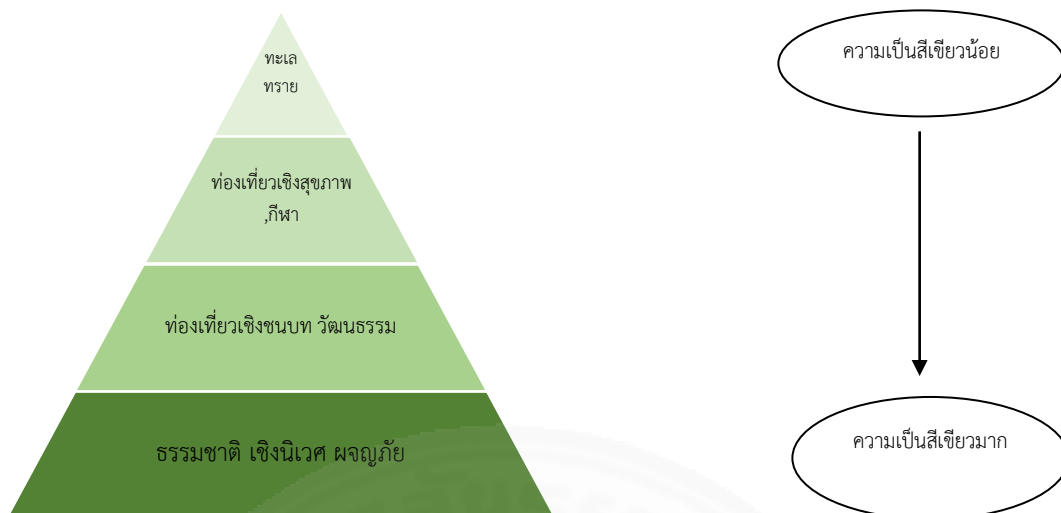
ในประเทศไทยได้มีงานศึกษาและมีผู้ที่นิยามความหมายหรือคำจำกัดความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียว ดังนี้ คือ ธนเดช เกียรติเลิศธรรม (2558) บอกว่า การท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวสถานที่ทางธรรมชาติเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษา ชื่นชม และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานความรู้ และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศขณะที่ ศุภรดา มาจันทร์ (2558) ที่ทำการศึกษา

เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวบ่อน้ำพุร้อนแม่กาษา อ.แม่สอต จ.ตาก กรณีศึกษาการจัดการบ่อน้ำพุร้อนแม่กาษา ได้ให้ความหมาย การท่องเที่ยวสีเขียว ว่าเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เป็นการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้อยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ส่วน ตรีทิพย์ บุญเยี่ยม (2554) บอกว่าการท่องเที่ยวสีเขียวมีลักษณะความคล้ายกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อธรรมชาติ อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้ จึงสามารถใช้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาอธิบายความหมายในมุมมองการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน รักษาสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่นให้ดำรงอยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้คำนิยาม การท่องเที่ยวสีเขียว หรือ Green Tourism ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมเพื่อบ่มุ่เน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษา ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน แต่การท่องเที่ยวสีเขียวนี้ไม่ได้เป็นเพียงการท่องเที่ยวที่จะต้องเป็นธรรมชาติเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นในเขตตัวเมืองได้เช่นกัน ขณะเดียวกันก็ได้ผู้ที่ศึกษาและให้ความหมายอย่างเดียวกับตรีทิพย์ บุญเยี่ยม โดยอิงความหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แก่ อรทัย เลิศวรรณวิทย์ (2555) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริโภคการท่องเที่ยวสีเขียวในผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ ผู้ศึกษาได้กำหนดบริบทความหมายการท่องเที่ยวสีเขียวไว้เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า การท่องเที่ยวสีเขียวหรือเชิงนิเวศ เป็นศัพท์บัญญัติที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นำมาใช้อย่างเป็นทางการใน พ.ศ. 2541 โดยให้ความหมายตรงกับคำว่า Ecotourism ในภาษาอังกฤษ หมายความว่า การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่อยู่อาศัยของ สิ่งมีชีวิตต่างๆ ทั้งพืช สัตว์ และมนุษย์ เพราะฉะนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงเป็นศัพท์บัญญัติที่มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม และในส่วนของกรท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวสถานที่ทางธรรมชาติ โดยสีเขียวเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ในขณะเดียวกัน กรมการท่องเที่ยว ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวสีเขียว ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตนเพื่อส่งเสริม พัฒนา สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางด้านการศึกษาเรียนรู้และประสบการณ์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ร่วมกันทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

มีผู้ที่ให้ความหมายของการท่องเที่ยวสีเขียวในมุมมองของการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คือ เพชรรัตน์ จำปาสุข (2558) ได้สรุปความหมาย ของการท่องเที่ยวสีเขียวว่า การท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่ออนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีสินค้า

และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งไม่ได้เป็นการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพียงอย่างเดียว แต่การท่องเที่ยวสีเขียวจะรวมถึงตามแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชนบท หรือแม้แต่เขตเมืองก็ตาม กล่าวโดยสรุป ได้ว่า การท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่ง ที่มีความเป็นอัตลักษณ์และขึ้นอยู่กับศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไป ในแหล่งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่บ่มเพาะ มาเป็นเวลานาน หรือแม้กระทั่งในเขตเมือง โดยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีมุมมองเพื่อความยั่งยืน คือ รักษาสภาพแวดล้อม ระบบนิเวศน์ และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้อยู่ในสภาพเดิมให้มากที่สุดและการท่องเที่ยวนี้ร่วมสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาวด้วย

ทั้งนี้เมื่อไปทบทวนงานศึกษาของต่างประเทศที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียว โดยนิยาม การท่องเที่ยวสีเขียวไว้ว่า การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เป็นชื่อที่ใช้เรียกครอบคลุม ความหมายอย่างกว้างที่รวบรวมเอาแนวคิดของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ อย่าง การท่องเที่ยวเชิง นิเวศ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย โดยมีจุดมุ่งหมายคือ การท่องเที่ยวที่ เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นธรรมชาติ โดยที่การท่องเที่ยวนั้นจะไม่เป็นการปรับเปลี่ยน หรือรบกวนแหล่งท่องเที่ยว ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ Oscar F.Picazo (2015) สอดคล้องกับงาน การศึกษาของ Shwn-Meei Lee (2016) ที่กล่าวถึงการท่องเที่ยวสีเขียวว่า เป็นการท่องเที่ยวที่ ประยุกต์เข้ากับการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมก็ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายคือการปกป้องรักษาความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเอาไว้ ให้ ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวน้อยที่สุด ซึ่งสิ่งที่สนับสนุนความเป็นสีเขียวในการท่องเที่ยว คือ การใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องอย่างน้ำ พลังงาน อย่างคุ้มค่าและป้องกัน บรรเทา ผลภาวะ ของเสีย เช่น ขยะ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวรวมถึงร่วมปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.1 ความเป็นสีเขียวของการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ. โดย กรมการท่องเที่ยว, 2015.

2.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวสีเขียว

จากที่มีงานศึกษาได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวสีเขียวหรือแม้กระทั่งการท่องเที่ยวที่มีความหมายใกล้เคียงกันคือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งการท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบต่างเป็นหนึ่งใน การท่องเที่ยวทางเลือกที่มีวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวที่มีความคล้ายคลึงกันซึ่งก็คือ การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรทางธรรมชาติและแหล่งสถานที่ที่ไปเยือนให้ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในด้านการรักษาชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านการรักษาและพัฒนา สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ และมุ่งสู่ การเจริญเติบโตไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็ได้นำแนวคิดของสีเขียวเข้ามาด้วยเกิดเป็นการท่องเที่ยวสีเขียว แต่ จะพิจารณาในบริบทที่กว้างกว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะการท่องเที่ยวสีเขียวนี้จะรวมในเรื่องของ ผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเลือกใช้สินค้าบริการที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานทดแทน การจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย การให้บริการในด้านที่พักของสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่พักต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นจะเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มุ่งเน้นด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาตินั้นๆ

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของการท่องเที่ยวสีเขียวและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวสีเขียว	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
การท่องเที่ยวที่มุ่งที่ธรรมชาติ (Focus on nature) โดยมุ่งที่การติดต่อโดยตรงกับธรรมชาติ และคำนึงว่าสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติได้รับผลกระทบน้อยที่สุด	✓	✓
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการท่องเที่ยวและการรักษาวิถีชุมชน, ท้องถิ่นสถานที่ท่องเที่ยว	✓	✓
เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว	✓	✓
เพื่อให้การท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	✓	✓
สร้างความพึงพอใจของผู้บริโภค โดยมุ่งตอบสนองความคาดหวังของผู้บริโภค/นักท่องเที่ยว	✓	✓
เพื่อให้การท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	✓	✓
องค์ประกอบต่างๆ ของการท่องเที่ยวต้องมีผลเพื่อลดความเปลี่ยนแปลงต่อสภาพภูมิอากาศ	✓	✗
สถานประกอบการท่องเที่ยวมีการจัดการด้านการใช้ทรัพยากร การจัดการของเสีย การใช้พลังงานหมุนเวียน	✓	✗

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

2.4 การท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญที่เป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจในการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว คือ กิจกรรมการท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา 2548) โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีการจัดการที่ดี มีความน่าสนใจ มีความน่าดึงดูด ได้รับความปลอดภัยและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เดินทางท่องเที่ยวได้ ก็จะได้รับ ความสนใจทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว และจากแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวที่เป็นแนวคิดในการช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อช่วยในการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืนได้นั้น เมื่อมาผูกโยงความสัมพันธ์เข้ากับกิจกรรมการท่องเที่ยว เกิดเป็นแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืนจากองค์ประกอบด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 3 ประการ คือ

1. การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในขอบเขตศักยภาพของแหล่งพื้นที่ธรรมชาติ ชุมชน วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชนรวมถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีต่อการท่องเที่ยว
4. การประสานความต้องการทางเศรษฐกิจ ด้านการคงอยู่ของสังคมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตามที่ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของการท่องเที่ยวสีเขียวและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตาม การทบทวนวรรณกรรมมานั้น สรุปได้คือ การท่องเที่ยวของทั้งสองชนิดนี้มีลักษณะหรือจุดมุ่งหมายที่มีความคล้ายคลึงกันมาก ซึ่งก็คือการอนุรักษ์ความเป็นธรรมชาติและมีความรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยว ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติแหล่งที่ไปเยือน ด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ผ่าน การรณรงค์ทั้งจากภาครัฐบาลและหน่วยงานเอกชน ทำให้การท่องเที่ยวทางเลือกอย่างการท่องเที่ยวสีเขียวหรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งสองประเภทต่างมีรูปแบบการท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีงานต่างๆ ที่ศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสีเขียวรวมไปถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังนี้ คือ ชัตติยา ชัชวาลพาณิชย์ และ สุดาพร สาวม่วง (2558) ที่ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศไทย ที่มุ่งค้นหารูปแบบการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้ศึกษาใช้วิธีทางการตลาดของ Kotler and Keller มาอธิบาย ขั้นตอนและกระบวนการตัดสินใจเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวโดยแบ่งกระบวนการศึกษาทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้ปัญหา, การแสวงหาข้อมูล, การประเมินทางเลือก, การตัดสินใจของผู้ซื้อ,

พฤติกรรมหลังการซื้อ และมีการพิจารณาถึงปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของคนในด้านการจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ ทักษะคติ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้วมากำหนดแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การแสวงหาข้อมูล ส่วนในด้านจิตวิทยา คือ ปัจจัยทางทัศนคติและการสื่อสารด้านการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานการศึกษาของ พิรภานต์ ศิริรักษ์ และ ณิชกุล กุลิสร์ (2553) ที่ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยต้องการค้นหาปัจจัยที่กำหนดถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้แล้วยังมุ่งค้นหาความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวรวมถึง ศึกษารูปแบบกิจกรรมที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test, f-test และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่เป็น เพศชายอายุระหว่าง 20 – 24 ปี ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดี โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบุคลิกลักษณะของผู้ที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ผู้ที่ชอบเดินทางไปสถานที่แปลกใหม่ ชอบเดินทางท่องเที่ยว โดยจะเดินทางเฉลี่ยประมาณ 3 วันต่อครั้ง งบประมาณเฉลี่ยที่ใช้ 5,416 บาท มีการกลับมาเที่ยวซ้ำและจะบอกต่อคนอื่นๆ ให้มาท่องเที่ยว ยังมีงานที่ศึกษาที่เจาะจงในเรื่องนักท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวโดยการวิเคราะห์วิถีทางการตลาด คือ งานของ ประพิณวดี ศิริสุภลักษณ์ (2558) ที่ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงพื้นที่ของเกาะสมุยภายใต้พลวัตของโลก เพื่อนำผลมาจัดทำกลยุทธ์พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงพื้นที่ของเกาะสมุย โดยจะครอบคลุมความหมายทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานของการท่องเที่ยวสีเขียวแบบชุมชนมีส่วนร่วม (Community Base Tourism) โดยมีการนำแนวคิด 7 Green Tourism ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาประยุกต์ สอบถามเกี่ยวกับความรู้ ด้านความคิดเห็น รวมถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวในปัจจุบันโดยมีประชากรที่ใช้การศึกษาคือ กลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะสมุย ชุมชน และตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและปัญหาของการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมีการนำวิธีวิเคราะห์แบบ SWOT มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ทราบผล รวมไปถึงมีการระดมสมองและจัดทำ tows matrix เป็นแนวทางการพัฒนา ผลการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวสรุปได้ว่า ในด้านการนำแนวคิด 7 Greens Tourism มาใช้ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมในด้าน Green Heart (รับรู้และตระหนักถึงคุณค่าสิ่งแวดล้อม) และ Green Economy (ชุมชนมีการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม) สิ่งที่นักท่องเที่ยวคาดหวังคือความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ โดยกลยุทธ์ที่สำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวคือ ในด้านเชิงรุกควรมีการจัดปฏิทินการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี เทศกาลอาหาร ร่วมกันระหว่างชุมชน เกษตรกร หน่วยงานรัฐและผู้เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างรายได้ มีการพัฒนาภูมิทัศน์และเส้นทางท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ เส้นทาง

จักรยานที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ควรมีการแบ่งโซนการท่องเที่ยวเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมความชอบที่ต่างกันและมีงานศึกษาที่น่าแนวคิด 7 Greens Tourism มาใช้คือ ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดย ณิชฐนรี สมิตร และ สมบัติ กาญจนกิจ (2558) กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้คือผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ หาค่าเฉลี่ย หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่าสถิติที่วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อแนวคิด 7 Greens จำนวนมากซึ่งเป็นความคาดหวังในกิจกรรมสีเขียวและมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอำเภอปายในระดับปานกลาง และอภิปรายว่าชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวรวมถึงผู้ประกอบการท้องถิ่นในการเอาแนวคิด 7 Greens ไปใช้ แต่นักท่องเที่ยวยังขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากเดินทางมาท่องเที่ยวที่อำเภอปายเพราะเป็นสถานที่ที่ถูกกล่าวถึง ไม่ได้ต้องการมาสัมผัสหรือมาใช้ประสบการณ์ร่วมกับธรรมชาติอย่างแท้จริง ยังมีงานของ อรทัย เลิศวรรณวิทย์ และ จิระวัฒน์ อนุวิชานนท์ (2555) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริโภคการท่องเที่ยวสีเขียว โดยศึกษาถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และทัศนคติเชิงจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมภายหลังการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในผืนป่าดงพญาเย็น ใช้การเก็บข้อมูลโดยการออกแบบสอบถามและทำการวิจัยเชิงปริมาณ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวและทัศนคติเชิงจิตวิทยาต่อสิ่งแวดล้อมด้วยสถิติโคสแควร์ ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้ One-Way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างความแตกต่างระหว่างความบ่อยของพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่มากส่วนใหญ่มีกิจกรรมประเภท การเที่ยวถ้ำ/น้ำตก การศึกษาธรรมชาติ การตั้งแคมป์ การนั่งช้าง ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง ส่วนในด้านทางเลือกที่พักของอุทยานแห่งชาติและสาเหตุของการเลือกท่องเที่ยวที่สถานที่นี้คืออากาศดี บริสุทธิ์ รองลงมาคือ ความงามความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ งานศึกษาเฉพาะที่เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว เจาะจงในด้านของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ผ่านมามีการศึกษาของ สาศกริน บุญพิทักษ์ (2546) ทำการศึกษาเรื่อง กิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืนกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวถึงกิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืนของหมู่บ้านแม่กำปองว่า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวจะแบ่งเนื้อหาสาระออกเป็นสองส่วนคือ ด้านพื้นที่การท่องเที่ยว ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านลักษณะภูมิอากาศ การตั้งถิ่นฐาน ประชากร ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจในคุณลักษณะจุดเด่นของพื้นที่

เพื่อมาปรับใช้กับกิจกรรม และ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืนของบ้านแม่กำปอง โดยวิเคราะห์จากสภาพลักษณะท้องที่ ประวัติของการท่องเที่ยวในอดีตที่ผ่านมา รวมถึงลักษณะการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ของท้องถิ่นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมการสร้างรายได้สู่ชุมชนแหล่งท่องเที่ยวบ้านแม่กำปอง ผลการศึกษาพบว่า การรวมกลุ่มและบทบาทของชุมชนในด้านอาชีพ เช่น กลุ่มมัคคุเทศก์ กลุ่มนวดแผนไทย กลุ่มกาแฟ กลุ่มแปรรูปอาหารท้องถิ่น จะช่วยสร้างประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ได้ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการให้ความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนเพื่อช่วยกันพัฒนาดูแลการท่องเที่ยว

มีงานการศึกษาของ ช่อแพรว ทินพรรณ (2544) ที่ทำการศึกษารื่อง สภาพเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยงานการศึกษาทำการหาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มนักท่องเที่ยวเช่น เชื้อชาติ อายุ การศึกษา รายได้ โดยใช้รูปแบบของการแจกแบบสอบถามและใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติโคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่าสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ คือ ความเป็นธรรมชาติที่สวยงาม บรรยากาศเงียบสงบ ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะ เดินทางร่วมกับกลุ่มเพื่อน กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นิยม ได้แก่ กิจกรรมการพักผ่อนด้วยการกางเต็นท์ กิจกรรมดูนก/สัตว์ป่า ศึกษาธรรมชาติและเดินป่าตามลำดัด โดยแต่ละครั้งจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 1,022 บาทต่อคน โดยจากงานวิจัยมีข้อเสนอแนะของการท่องเที่ยว คือ สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างถนนภายในพื้นที่อุทยาน การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลความรู้ไปสู่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นงานของ วิยะรัตน์ แก้วอุทัย (2554) ที่ทำการศึกษารื่อง ทัศนคติและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาด ในกิจกรรมนันทนาการของอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาทางด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดในกิจกรรมนันทนาการนกน้ำทะเลน้อยผลศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ ภูมิลำเนาต่างกันมีความต้องการทางด้านการตลาดที่แตกต่างกันทุกด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร ด้านความพร้อมทางกายภาพ ส่วนงานศึกษาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อผลกระทบต่อสภาพอากาศมีงานของ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (2558) เรื่องโครงการดาเนินกิจกรรมเปรียบเทียบการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยรายงานผลการศึกษาแล้วว่า แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ พบว่า ภาครัฐควรมีการส่งเสริม ทัศนคติและพฤติกรรมสำหรับการลดโลกร้อนของนักท่องเที่ยวได้ เช่น การจัดเส้นทางคาร์บอนต่ำ การจัดกิจกรรมคาร์บอนต่ำ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งจากนักท่องเที่ยว สถานประกอบการ สถานที่ท่องเที่ยว การใช้เวลาอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวให้นานขึ้น

2.5 กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism

กิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อาจเป็นกิจกรรมประเภทผจญภัยก็ได้ (สมชัย เบญจขย, 2549) หรือหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งจัดทำโครงการ 7 Greens Concept ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity) โดยให้นิยามของกิจกรรมสีเขียวว่า กิจกรรมท่องเที่ยว ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่ให้ความเพลิดเพลิน ให้ความสนุกสนาน ให้โอกาสในการเรียนรู้เพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่งแนวคิดเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวนี้ เป็นแนวคิดที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมการศึกษาธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงการช่วยสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่น เมื่อผู้คนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ก็จะช่วยลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในการดำรงชีพ ทำให้การท่องเที่ยวสีเขียวเป็นการท่องเที่ยวที่ช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว อีกทั้งยังช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินควบคู่กันไปได้ จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหากิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวในรูปแบบต่างๆ

กิจกรรม	รูปแบบของกิจกรรม
การเดินป่า (Trekking)	มีหลากหลายรูปแบบถ้ามีการเดินทางระยะทางไกลและใช้เวลาหลายๆ วัน
การศึกษาธรรมชาติ (Hiking)	เป็นการเดินศึกษาธรรมชาติตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติต่างๆรูปแบบคือจะใช้เวลาภายในวันเดียว
การขี่จักรยาน (Cycling)	การขี่จักรยานไประยะยาวรวมไปถึงเส้นทางกึ่งผจญภัยเพื่อชื่นชมธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น
ดูนก,ดูสัตว์ป่า (Bird Watching and Wildlife viewing)	ได้รับความเพลิดเพลินในการชมธรรมชาติและได้รับความสวยงามจากการดูนกความเพลิดเพลินในการเห็นสัตว์ป่า
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism)	เรียนรู้การทำเกษตรกรรมในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ การเรียนรู้เกี่ยวกับพืชพรรณ การทำฟาร์มปศุสัตว์
การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น (Diving and Snorkeling)	ชื่นชมความงามใต้ท้องทะเลทั้งในระดับลึกและระดับผิวน้ำโดยไม่เป็นการรบกวนสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตในทะเล
การเดินทางเพื่อค้างแรม (Backpacking)	การเดินทางรูปแบบที่มีสัมภาระหรือเป้ติดตัวไปด้วยโดยไม่มีการใช้ยานพาหนะ รวมถึงการตั้งแคมป์
การล่องแพ,การพายเรือแคนู, พายเรือคายัค (Rafting, Canoeing, Kayaking)	เป็นการท่องเที่ยวทางน้ำอีกประเภทหนึ่งตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่จัดไว้ให้ ซึ่งท่องเที่ยวได้ตลอดปี
การล่องเรือ (Cruising)	โดยการล่องเรือไปตามแม่น้ำหรือไปตามทางในทะเลที่จัดไว้ให้เพื่อชื่นชมความงามของบรรยากาศโดยรอบ

ตารางที่ 2.2 แสดงถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวในรูปแบบต่างๆ (ต่อ)

กิจกรรม	รูปแบบของกิจกรรม
ท่องเที่ยวเชิงอาสาและพัฒนาสังคม (Volunteering & CSR)	การท่องเที่ยวที่ร่วมทำประโยชน์ให้กับชุมชน โดยมีมิติของการเรียนรู้และการแบ่งปัน
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิต (Cultural Tourism)	การท่องเที่ยวที่มุ่งสนใจในวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น รวมไปถึงพิธีกรรมงานฉลองรื่นเริงต่างๆ
ท่องเที่ยวแบบกิจกรรมการผจญภัย (Adventure Park)	กิจกรรม เช่น การปีนเขา การโดดหอค ข้ามสะพานเชือก ดำเนินกิจกรรมด้วยความปลอดภัยในสถานที่ที่ได้จัดไว้

ที่มา: จากการรวบรวมของผู้วิจัย

2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว

2.6.1 แนวคิดและทฤษฎี

(นราทิพย์ ชุตินวงศ์, 2553) บอกว่าอุปสงค์ (Demand) หมายถึง จำนวนหรือปริมาณต่างๆ ของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อภายในระยะเวลาที่กำหนด ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้าชิ้นนั้น อุปสงค์ที่ผู้บริโภคมีต่อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจึงมีปัจจัยต่างๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น ราคาของสินค้า รายได้ของผู้บริโภค ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยมผู้บริโภค การคาดคะเนรายได้ในอนาคต และอื่นๆ ส่วนชยันต์ ตันติวิศดารการ, 2556 ได้กล่าวถึงเรื่องอุปสงค์ไว้ว่า “อุปสงค์” คือ ปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคเต็มใจและสามารถจ่ายได้ ณ แต่ละระดับราคา สินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ มีลักษณะพิเศษกว่าความต้องการ (Want) จะต้องประกอบด้วยสองสิ่งคือ อย่างแรก ความเต็มใจจ่ายซื้อ (Willingness to Pay) และความสามารถในการจ่าย (Ability to Pay) หากขาดตัวใดตัวหนึ่งจะไม่ถือว่าเป็นอุปสงค์ นักเศรษฐศาสตร์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณความต้องการซื้อพบที่มีความผกผันกันเสมอ จึงได้สรุปออกมาเป็น กฎของอุปสงค์ (Law of Demand) ที่ว่า ภายใต้ข้อสมมติให้ปัจจัยตัวอื่นๆ ที่มีผลต่ออุปสงค์มีค่าคงที่ ปริมาณอุปสงค์ของสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (ผกผัน) กับระดับราคาของสินค้าชนิดนั้น กล่าวคือ เมื่อราคาลดลงปริมาณอุปสงค์จะเพิ่มขึ้น และเมื่อราคาสูงขึ้นปริมาณอุปสงค์จะลดลง ลักษณะทั่วไปของเส้นอุปสงค์จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวา (สินค้าปกติ) ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากผลรวมของ

1. ผลทางด้านรายได้ (Income Effect) การที่ระดับราคาของสินค้าหรือบริการมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อระดับรายได้ที่แท้จริง (Real Income) ของแต่ละบุคคล กล่าวคือ เมื่อราคาสูงขึ้นคนเราจะรู้สึกว่ามีรายได้แท้จริงลดลง ทั้งๆ ที่รายได้ที่เป็นตัวเงิน (Money Income) มิได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด เนื่องจากรายได้ที่เป็นตัวเงินจำนวนเท่าเดิมซื้อหาสินค้าหรือบริการได้ในจำนวนที่น้อยลง และในทางกลับกัน ถ้าราคาสินค้าลดลง รายได้ที่เป็นตัวเงินจำนวนเท่าเดิมก็ซื้อหาสินค้าหรือบริการได้ในจำนวนมากขึ้น ซึ่งเท่ากับว่ามีรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้น

2. ผลทางด้านทดแทน (Substitution Effect) โดยทั่วไปคนเรามีแนวโน้มที่จะซื้อสินค้าหรือบริการที่มีราคาลดลง ทดแทนสินค้าหรือบริการที่ราคาสูงขึ้นหรือไม่เปลี่ยนแปลง นั่นคือ เมื่อราคาของสินค้าหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่งลดลง ปริมาณความต้องการซื้อหรืออุปสงค์ในสินค้าหรือบริการนั้นจะเพิ่มขึ้น ตรงกันข้าม ถ้าราคาสูงขึ้นอุปสงค์จะลดลง

2.7 อุปสงค์การท่องเที่ยว

มีผู้ที่ได้ให้ความหมายของอุปสงค์การท่องเที่ยวไว้ดังนี้คือ ชลดา แสนคำเรือง และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ได้กล่าวถึงอุปสงค์การท่องเที่ยวไว้ว่าเป็นปริมาณความต้องการของนักท่องเที่ยวในการเดินทางไปใช้บริการรวมถึงไปซื้อสินค้าในสถานที่ท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวมีความต้องการ ความสามารถและความเต็มใจจ่ายซื้อสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในเวลานั้น ซึ่งอุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกันขึ้นกับปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย ฤดูกาลท่องเที่ยว ระยะเวลาพัก การเปลี่ยนทางเศรษฐกิจความรู้สึกประทับใจ สมัยนิยม และรูปแบบของพาหนะเดินทาง ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่ออัตราการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมี Alister Mathieson และ Geoffrey Wall (ณัฐกานต์ โรจนุตมะ, 2542) ได้จำแนกอุปสงค์การท่องเที่ยวไว้เป็น 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

2.7.1 อุปสงค์การท่องเที่ยวที่แท้จริง (Actual Demand) หมายถึง จำนวนประชากรหรือผู้คนที่เดินทางไปท่องเที่ยว ณ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวได้จริง เป็นอุปสงค์ที่มีความครบถ้วนตามความหมายอุปสงค์ คือ มีความต้องการ มีความพร้อมและความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ขณะนั้น

2.7.2 อุปสงค์การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (Potential Demand) ได้แก่ จำนวนประชากรหรือนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเดินทางโดยมีองค์ประกอบของอุปสงค์ด้านความต้องการแล้วแต่ยังขาดองค์ประกอบด้านการเงิน เวลาหรือการจัดการด้านการเดินทาง อุปสงค์การท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพอาจเปลี่ยนเป็นอุปสงค์ที่แท้จริงได้ หากระบบการตลาดให้ความสำคัญ เข้ามาแก้ปัญหาเรื่องการให้เครดิต การจัดการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง

2.7.3 อุปสงค์การท่องเที่ยวที่อาจคล้อยตามได้ (Deferred Demand) คล้ายกับข้อที่ 1 และ 2 ภายใต้สมมติฐานที่ว่ามนุษย์ มีความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวอยู่อุปสงค์ประเภทนี้เป็นอุปสงค์ที่ยังไม่มีความรู้และความต้องการที่จะเดินทางไปยังจุดหมายใดที่หนึ่งเนื่องจากไม่มีข้อมูลรวมทั้งขาดปัจจัยสนับสนุนให้กลายเป็นอุปสงค์การท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ (เงิน เวลา การจัดการ)

นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึงอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยให้ความหมายว่า ปริมาณของนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้บริการของการท่องเที่ยวและสามารถทำการซื้อได้ภายในเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับอัตราค่าบริการต่างๆ กัน และจะเกิดขึ้นต้องประกอบด้วยสองสิ่งคู่กันไป คือ มีความต้องการบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Willing to Buy) และมีอำนาจซื้อ (Ability to Pay) ด้วย (สุพฤทธิ์ ดำสำราญ, 2555)

อุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) คือ ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและใช้บริการด้านการท่องเที่ยว ยังสถานที่ท่องเที่ยวหรือจุดหมายปลายทางโดยนักท่องเที่ยวต้องมีความต้องการ มีอำนาจซื้อและความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่กำหนด ณ เวลานั้นๆ ปริมาณสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงหมายถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอุปสงค์การท่องเที่ยว (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์, 2550)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า อุปสงค์การท่องเที่ยว คือ ปริมาณความต้องการในการซื้อสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเดินทางไปท่องเที่ยวโดยผู้ที่เลือกเดินทางหรือเป็นนักท่องเที่ยวนั้น ต้องมีอำนาจซื้อ ทั้งมีความเต็มใจที่จะจ่ายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยมีค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้มากกว่าหนึ่ง ซึ่งค่าความยืดหยุ่นต่ออุปสงค์ต่อราคาของการท่องเที่ยวนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา นโยบาย สถานการณ์และปัจจัยต่างๆ โดยมีปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน แบ่งแยกได้ 2 ปัจจัยหลักคือ

1. ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี รายได้และระดับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาชีพและการมีเวลาว่างเพิ่มขึ้น การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่ง และการสื่อสาร ตลาดงานการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์
2. ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว ราคาค่าบริการ กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความปลอดภัยและสื่อมวลชน

2.8 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุปสงค์ด้านการท่องเที่ยวต่างกัน

2.8.1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัวเพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งโดยรวมแล้วจะมีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว

2.8.2 ปัจจัยเศรษฐกิจ สภาวะเศรษฐกิจของประเทศและของโลก การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมือง จะเป็นตัวกระตุ้นอุปสงค์การท่องเที่ยวให้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง การที่ประเทศมีปัจจัยบวกทางด้านเศรษฐกิจ ย่อมมีผลต่ออุปสงค์ในการเดินทางอย่างยิ่ง เช่น ประชากรมีรายได้สูงขึ้น มีการจ้างงานอยู่ในระดับสูง อัตราค่าจ้างสูง ภาวะเงินเฟ้ออยู่ในระดับไม่สูงมากนัก ประกอบกับนโยบายต่างๆ ที่ภาครัฐกำหนดออกมาแก่การท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น นโยบายทางด้านลดหย่อนภาษีส่วนบุคคลจากการเดินทางท่องเที่ยว การจัดให้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ๆ การมุ่งใจไปเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่คนเคยไปจำนวนน้อยและยังไม่เป็นที่รู้จักโดยประชาสัมพันธ์ด้วยราคาที่ถูกกว่าประหยัดกว่า แต่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ การท่องเที่ยว หรือการตัดสินใจเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวก็จะชะลอลง อุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ก็ลดลงไปด้วย

2.8.3 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ของแต่ละเขตประเทศที่ต่างๆ และยังเป็นสิ่งที่กำหนดประเภทของจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวที่ต้องการไป เช่น นักท่องเที่ยวที่อยู่ในจังหวัดที่อุดมไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ ภูเขา น้ำตก ย่อมต้องการไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอุปสงค์ทางด้านภูมิอากาศที่แตกต่างกันเช่น คนที่อยู่ในถิ่นเมืองร้อน ย่อมต้องการไปเที่ยวสถานที่ที่เป็นเมืองหนาว

2.8.4 ปัจจัยทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ คือ วิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้นอาจจะเหมือนกันหรือแตกต่างกัน วัฒนธรรมอาจแสดงออกในรูปแบบของ ศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตของประชาชน จารีต ประเพณี ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ในแต่ละชาติจะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การท่องเที่ยวที่อาศัยปัจจัยทางวัฒนธรรมจะก่อให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรม

เกิดการแลกเปลี่ยน นำไปสู่การเกิดวัฒนธรรมใหม่ๆ ทั้งดีหรือไม่เกิดขึ้น ซึ่งอิทธิพลของวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่นี้มีผลต่ออุปสงค์ด้านการท่องเที่ยว

2.8.5 ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและรัฐบาล เมื่อสภาพแวดล้อมทางการเมืองสงบเรียบร้อยไม่มีเหตุการณ์ปัญหาใดๆ จะสะท้อนถึงความปลอดภัยในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ถ้านักท่องเที่ยวรู้สึกหวั่นเกรงถึงความปลอดภัย อุปสงค์การท่องเที่ยวก็จะลดลง ในด้านกฎหมาย ถ้ามีกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ย่อมสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวได้ว่า จะได้รับบริการที่มีมาตรฐาน ไม่ถูกหลอก และได้รับสิทธิความคุ้มครองผู้บริโภคด้วย

2.8.6 ปัจจัยทางสื่อมวลชน ปัจจัยทางด้าน ข้อมูล ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ ผ่านช่องทางสื่อสารมวลชนต่างๆ ที่ออกมาจากหน่วยงานของรัฐ ของเอกชน หรือองค์กรอิสระต่างๆ มีส่วนในการสร้างการรับรู้ การกระตุ้น การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้รับสารอย่างนักท่องเที่ยว ข่าวสารทางบวกทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางไปเที่ยวมากขึ้น เช่น การโฆษณาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เรื่อง 7 เมืองต้องห้ามพลาด ทำให้ผู้คนต้องการเดินทางไปยังเมืองที่ประชาสัมพันธ์มากกว่าเดิม ปัจจุบันสื่อที่มีประสิทธิภาพเข้าถึงคนหมู่มากคือ โทรทัศน์ โดยช่วงหลังสื่อออนไลน์อย่าง เฟซบุ๊ก ไลน์ ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อการกำหนดอุปสงค์มากขึ้น

2.8.7 ปัจจัยทางการเปรียบเทียบราคา การเปรียบเทียบราคาของแหล่งท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวมีอุปสงค์ที่แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบราคานี้ อาจเป็นการเปรียบเทียบราคาของแหล่งท่องเที่ยวที่เคยไปกับแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ราคาในปีนี้กับราคาปีหน้าซึ่งราคาจะแสดงคุณค่าของผลิตภัณฑ์ ประกอบกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แล้วทำให้อุปสงค์แตกต่างจากเดิมนอกจากนี้ยังมีในด้านราคาของแหล่งท่องเที่ยว ถ้าแหล่งท่องเที่ยวที่จะไปมีค่าครองชีพสูง ก็จะมีผลดึงดูดกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงเท่านั้น คนที่มีรายได้ลดลงมากจะมีทางเลือกอื่นในการท่องเที่ยวที่มีราคาลดลงมา

2.8.8 ปัจจัยทางการเคลื่อนย้ายส่วนบุคคล ในด้านการเดินทางส่วนตัวโดยเฉพาะทางรถยนต์ช่วยให้การท่องเที่ยวภายในประเทศหรือเดินทางไปยังเขตพื้นที่ที่มีพรมแดนติดกันจะอัตราการเจริญเติบโตมาก โดยจะเกิดขึ้นในวันหยุดพักผ่อนสุดสัปดาห์ วันหยุดตามเทศกาลสำคัญ และไม่ว่าจะเดินทางโดยครอบครัวเดียวหรือเดินทางไปเป็นหมู่คณะ การเดินทางโดยรถยนต์ก่อให้เกิดเสรีภาพในการเดินทาง ในเรื่องการเตรียมการ เวลา สถานที่ มีการวางแผนให้เหมาะสมกับตนเองได้ง่าย เมื่อทราบถึงอุปสงค์ด้านนี้ ผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ร้านอาหาร ปิมน้ำมัน ก็ต้องมีการจัดการด้านอุปทานที่แตกต่างหลากหลายเพื่อรองรับกับอุปสงค์ลูกค้ากลุ่มนี้

2.8.9 ปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคมขนส่ง ในด้านการคมนาคมขนส่งพิจารณาถึงความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย ทั้ง 3 ทางคือ ทางบก มีถนนที่ยานพาหนะต่างๆ ผ่านเข้าออกได้สะดวก หรือมีบริการทางรถไฟ ท่าเทียบเรือ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ ทางท่าอากาศยาน มีสนามบินรองรับ ทันสมัย มีสายการบินไปลง รวมไปถึงการเข้าถึงการคมนาคมที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การจองตั๋วเครื่องบินและออกบัตรผ่านระบบคอมพิวเตอร์ การจองโรงแรมผ่านเว็บไซต์

2.8.10 ปัจจัยการศึกษา เมื่อมีการขยายตัวของการศึกษาและโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงช่วยให้คนมีการศึกษาสูงขึ้น และได้เรียนรู้เรื่องราวสังคมอื่น จะทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้นจึงมีการเดินทางท่องเที่ยวมาก

2.8.11 ปัจจัยด้านกิจกรรมพิเศษหรือกิจกรรมเฉพาะด้าน เนื่องจากการท่องเที่ยวในเวลานี้ได้แตกแขนงออกไปมากมายเพื่อรองรับความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น การดำน้ำ การปีนเขา การล่องแก่ง การเดินป่า การเรียนทำอาหาร หรือการใช้ชีวิตในชนบท ฯลฯ เพิ่มขึ้นจากแหล่งท่องเที่ยวปกติ ซึ่งทำให้หลายๆ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ต้องปรับโปรแกรมการท่องเที่ยวของตนให้สอดคล้องกับอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ

2.8.12 ปัจจัยความเป็นฤดูกาลการท่องเที่ยว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงฤดูกาลในแต่ละประเทศ ทำให้คนมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อหนีฤดูกาลที่ไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ฤดูกาลท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการกำหนดลักษณะสิ่งดึงดูดใจ ความยากลำบากในการขนส่ง ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

ปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางด้านรายได้ การกระจายรายได้ในระดับบุคคล มาตรฐานการครองชีพ การที่ระดับรายได้เพิ่มและมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้น ทำให้คนมีอำนาจการใช้จ่ายได้ดีขึ้น ส่งผลต่อการท่องเที่ยว 4 รูปแบบสำคัญ ดังนี้ (มิ่งสรรพ ขาวสอาด, อัครพงศ์ อ้นทอง, พรทิพย์ เขียรธีรวิทย์, กุลดา เพ็ชรวรรณ, นกุล เครือฟู 2556)

จำนวนนักท่องเที่ยว (Tourist Arrivals) ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวภายในประเทศ และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหรือพิจารณาจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณเขตชายแดน ยกตัวอย่างเช่น จำนวนนักท่องเที่ยวจาก สปป. ลาว ที่เดินทางผ่านชายแดนมาท่องเที่ยวประเทศไทย หรือจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในสถานที่พักแรม เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าพักในสถานที่พักแรมของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น ข้อมูลประเภทนี้นิยมใช้ในการพัฒนาแบบจำลองอุปสงค์ของการท่องเที่ยวรวม (Aggregate Demand Models)

เวลาที่ท่องเที่ยวหรือจำนวนคืนที่พัก (Overnights) โดยจะพิจารณาถึงจำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต ข้อมูลอุปสงค์ของการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ส่วนใหญ่ได้จากการสำรวจจากสถานที่พักแรมหรือจากการสำรวจจากนักท่องเที่ยวโดยตรง

จำนวนครั้งในการท่องเที่ยว (Number of Trip) จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวประเทศไทยในแต่ละปีของนักท่องเที่ยวแต่ละคน เป็นต้น ข้อมูลอุปสงค์ประเภทนี้นิยมใช้ศึกษาเพื่อประเมินมูลค่าการใช้ประโยชน์เชิงนันทนาการของเขตทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ด้วยวิธีการประเมินต้นทุนการเดินทาง (Travel Cost Method: TCM)

ค่าใช้จ่ายของการท่องเที่ยว (Tourism Expenditure) พิจารณาจากการสำรวจการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวตามหมวดหมู่ที่กำหนด เช่น ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทาง ที่พัก อาหาร ของที่ระลึก โดยข้อมูลอุปสงค์ในลักษณะนี้ จะนิยมใช้ในการศึกษาและพัฒนาเป็นแบบจำลองการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว (Tourist expenditure models)

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 การศึกษาเกี่ยวกับอุปสงค์การท่องเที่ยว

ที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาถึงอุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียวโดยตรงในประเทศไทย แต่พบว่ามีงานที่ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียวในด้านต่างๆ เช่น การจัดการการท่องเที่ยวสีเขียวในพื้นที่การท่องเที่ยวศักยภาพ การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว โดยผู้วิจัยจะพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียวเป็นหลัก ในการศึกษาอุปสงค์นั้นเมื่อพิจารณาในด้านที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยจะแยกเป็น 2 ส่วน คือ อุปสงค์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และ ส่วนที่ศึกษาราคาที่ใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว โดยพบว่ามีงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยของ สมบัติ แซ่เฮง, 2538 ที่ทำการศึกษาเรื่อง อุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวชมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผู้วิจัยต้องการที่จะประมาณการอุปสงค์รวมไปถึงศึกษาเรื่องความยินดีที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการแต่ละชนิด โดยในที่นี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการบริการเพื่อศึกษาปัจจัย 5 ชนิด คือบริการห้างดูสัตว์ บริการสะพานแขวนหรือพื้นที่สำหรับดูนก บริการยานพาหนะนำเที่ยว บริการอุปกรณ์พักค้างแรม บริการเจ้าหน้าที่นำทางเดินป่า รูปแบบการศึกษาที่ใช้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามจำนวน 625 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้รูปแบบการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit) ประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีการภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด และใช้กรอบแนวคิดที่ทำการศึกษาคือ วิธีการประเมินคุณค่า

จากความเป็นไปได้ ผลการศึกษาพบว่าความต้องการบริการของนักท่องเที่ยวแต่ละคนที่มีต่อบริการแต่ละชนิดแตกต่างกัน โดยมีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้หรือไม่ใช้ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการเลือกในอดีต และตัวแปรส่วนบุคคลคือ อายุ การศึกษา รายได้ ในการศึกษาของสมบัติ แซ่แฮ มีการกำหนดขอบเขตรูปแบบการท่องเที่ยวชัดเจนและค่อนข้างครอบคลุม แต่ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์นั้นมีไม่หลากหลายทำให้ผลที่ออกมาอาจมีปัจจัยอื่นอีกที่เกี่ยวข้องกับผลการศึกษาได้ เช่นเดียวกันกับวีระพล วงษ์ประเสริฐ (2536) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องอุปสงค์การท่องเที่ยวและเรื่องค่าใช้จ่ายของการท่องเที่ยว โดยใช้ชื่อการศึกษาว่า การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย ทำการศึกษาหาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและมีผลต่อค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว การศึกษาพบว่าอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของ泰นั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนราคาค่าโดยสารเครื่องบินจากประเทศของนักท่องเที่ยวมายังประเทศไทยกับรายได้ที่เฉลี่ยต่อหัวของคนในประเทศนักท่องเที่ยว อัตราส่วนของราคาที่พักเฉลี่ยต่อวันของ泰กับรายได้เฉลี่ยต่อหัวนักท่องเที่ยว อัตราส่วนเปรียบเทียบของดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของประเทศไทยกับรายได้เปรียบเทียบ ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของ泰 ตัวแปรหุ่นที่แสดงการส่งเสริมการท่องเที่ยว และตัวแปรหุ่นที่แสดงวิกฤติการณ์ทางการเมือง มีค่าประมาณสัมประสิทธิ์ปัจจัยผันแปรอิสระแตกต่างกันไปตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว ซึ่งงานศึกษาของวีระพล วงษ์ประเสริฐ มีความชัดเจน การศึกษามีข้อดีในแง่ที่ว่ามีการเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ในแต่ละด้านที่ทำให้เห็นผลการศึกษาชัดเจนขึ้น และมีงานศึกษาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวและด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวยังพบได้อีกในงานของณัฐกานต์ โรจนุตมะ (2542) ที่ทำการศึกษาปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเป็นข้อมูลปฐมภูมิ จำนวน 372 คน และพิจารณาเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง กำหนดประชากรเป็นชาวกรุงเทพมหานคร จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รายได้ครอบครัว รูปแบบการเดินทาง โดยรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับอุปสงค์การท่องเที่ยว ส่วนรูปแบบการเดินทางที่มีบทบาทในการกำหนดอุปสงค์ดังกล่าวคือ รูปแบบการเดินทางด้วยตนเอง แต่เมื่อพิจารณาในรอบเวลาที่ลดลง พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญลดลงและมีปัจจัยตัวอื่นๆ ที่มีผลกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น คือ ฤดูกาลและขนาดของครอบครัว สำหรับตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดอุปสงค์ดังกล่าว และผู้วิจัยได้แบบจำลองการถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวเดินทางไป และรายได้ของครอบครัวนักท่องเที่ยว โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก สำหรับอายุและอาชีพของนักท่องเที่ยวจะมี

ความสัมพันธ์ในทิศทางลบ สำหรับตัวแปรด้านรายได้ของครอบครัวของนักท่องเที่ยวแม้จะไม่มีอิทธิพลในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวมากนัก แต่ถ้านำไปเทียบกับตัวแปรอื่นๆ พบว่ารายได้ของครอบครัวของนักท่องเที่ยวยังมีความสำคัญ ในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยนี้ในทิศทางบวก ส่วนตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจากนี้จะไม่มีความสำคัญ ในการกำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังมีงานที่ศึกษาหาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้ใช้ข้อมูลด้านปฐมนิคมแต่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิมาทำการวิเคราะห์ ได้แก่ มรุษพงษ์ กิจกสิกร (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อุปสงค์การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยค้นหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทำการศึกษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งประกอบด้วย 6 กลุ่มประเทศรวมทั้งสิ้น 40 ประเทศ ใช้วิธีรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิค Pool Cross-section and Time Series ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ด้วยตัวแบบที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีอุปสงค์เพื่อหาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ คือ รายได้ต่อหัวของประเทศของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ หากนักท่องเที่ยวมีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น แนวโน้มที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยก็เพิ่มสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของประเทศนักท่องเที่ยวเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการเดินทางมาเที่ยวไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในส่วนของปัจจัยด้านราคา ใช้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยต่อครั้ง เป็นตัวแทนของปัจจัยทางด้านราคาพบว่า ไม่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เช่นเดียวกันกับงานของ สุพฤทธิ์ คำสำราญ (2555) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์อุปสงค์ในการท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิเหมือนกัน ทำการเลือกข้อมูล Panel Data ตั้งแต่ปี 2546 – 2554 มาทำการศึกษาอุปสงค์ ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้แบบจำลองเชิงซ้อนในการวิเคราะห์ มีการประยุกต์ทฤษฎีอุปสงค์ และเรื่องทฤษฎีความพอใจเท่ากันมาใช้เพื่อทำการวิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาด้านอุปสงค์การท่องเที่ยวมีอัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหรือ GDP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปภูมิภาคยุโรปและเอเชียใต้ และแปรผันตรงกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ในด้านอัตราค่าจ้างที่แท้จริงมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออก ยุโรป อเมริกา เอเชียใต้ แปรผันตรงกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย นอกจากนี้ยังมีเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน เหตุการณ์ด้านบวกก็จะส่งผลทำให้มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมากขึ้น ในด้านอุปสงค์ของการท่องเที่ยวแบบเจาะจงเฉพาะสถานที่ มีในงานของ นันทน์ภัส เนื่อสีจัน (2550) ที่ศึกษาเรื่อง อุปสงค์การท่องเที่ยวเมืองพัทยาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว

เมืองพัทยาพร้อมมุ่งศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ แต่ผู้ศึกษาจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ กำหนดช่วงข้อมูล 15 ปี คือ พ.ศ. 2534-2549 ใช้สถิติที่วิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว และปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยา ในส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ในส่วนปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว นำตัวเลขและสถิติต่างๆ มาอธิบายด้วยวิธีกำลังสองที่น้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ในรูปสมการ Double-Log Model และผลการศึกษาถึงตัวแปรที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว คือ รายได้เฉลี่ยต่อหัวที่สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่ค่าใช้จ่ายที่แท้จริงต่อหัวในการท่องเที่ยวพัทยาสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม

2.10 การศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียว

นอกจากงานที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอุปสงค์การท่องเที่ยวที่เป็นรูปแบบลักษณะการท่องเที่ยวในภาพกว้างหรือการท่องเที่ยวที่ไม่ได้เจาะจงประเภทแล้ว เมื่อลองศึกษาวรรณกรรมที่ผ่านมาในหัวข้อการท่องเที่ยวที่มีความเฉพาะเจาะจงหรือการท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่งซึ่งในที่นี้คือการท่องเที่ยวสีเขียว (Green tourism) พบงานการศึกษาที่น่าสนใจดังนี้คือ ผลงานการศึกษาของเพชรรัตน์ จำปาสุข (2558) ที่ทำการศึกษารื่อง แนวทางการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดพิษณุโลก : การศึกษารูปแบบการจัดการรีสอร์ทสีเขียว กรณีศึกษาเรนฟอเรสท์รีสอร์ทแอนด์ฟาร์ม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ เพื่อถอดบทเรียนการจัดการรีสอร์ทสีเขียวจากเรนฟอเรสท์รีสอร์ทแอนด์ฟาร์ม ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และจากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการ บุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายใน เรนฟอเรสท์ รีสอร์ท แอนด์ ฟาร์ม ข้อมูลทุติยภูมิศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์รีสอร์ทสีเขียวและกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรนฟอเรสท์ รีสอร์ทแอนด์ฟาร์ม ด้านกิจกรรมการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมที่ชัดเจนที่สุดในการดำเนินกิจกรรมภายในรีสอร์ท คือ กิจกรรมที่ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น โดยการผลิตใช้เอง มีกลยุทธ์การเติบโตโดยการขยายกิจการสู่การเป็นผู้ผลิต มีการนำผลผลิตที่ได้ไปใช้ในรีสอร์ท ส่งผลให้สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายให้กับทางรีสอร์ทและส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นรีสอร์ทสีเขียว โดยข้อดีของการศึกษานี้คือ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน ตรงประเด็น และเจาะด้านกิจกรรมรวมถึงการบริการเพื่อปรับความเป็นสีเขียวมาใช้เพื่อให้สามารถลดต้นทุนในธุรกิจที่ทำได้ เช่นเดียวกันกับงานศึกษาของประพิณวดี ศิริศุภลักษณ์ และคณะ (2558) ที่ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวในด้านการจัดการเชิงสถานที่ท่องเที่ยว โดยผู้ศึกษาทำการศึกษารื่อง กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสีเขียวเชิงพื้นที่ของเกาะสมุย ภายใต้พลวัตของโลก เพื่อมุ่งหมายให้สถานที่ท่องเที่ยวอย่างเกาะสมุยให้

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Destination) พร้อมทั้งเรื่องการรักษา วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน ผู้ศึกษาทำการศึกษาในเชิงของการวิเคราะห์ทางการตลาดโดยใช้ เครื่องมือการวิเคราะห์ SWOT วิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและอุปสรรค แล้วนำผลการ วิเคราะห์ที่ได้จัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวของเกาะสมุยเพื่อให้เกิด การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศในอนาคต ในที่นี้ พบว่ามีกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่ทำให้เกาะสมุยกลายเป็นเกาะสีเขียว ในด้านแหล่งท่องเที่ยวต้องพัฒนา พื้นที่ให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ทรัพยากรธรรมชาติโดนผลกระทบจากการท่องเที่ยวน้อยที่สุด พร้อม สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับชุมชนท้องถิ่น การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับการ ท่องเที่ยว ส่วนในด้านที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวมีงานศึกษาของ ธนเดช เกียรติเลิศธรรม (2558) ที่ ทำการศึกษาเรื่อง ประสบการณ์ความทรงจำของนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นต่อกิจกรรมสีเขียว ในเขต ภาคเหนือตอนล่าง กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติรามคำแหง (เขาลวง) อำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย ผู้ ศึกษาได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษาแค่กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุอยู่ในช่วง 16 – 25 ปี ศึกษาใน ด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวและความทรงจำเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ศึกษา เก็บ ข้อมูลจากนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาได้ทำการแบ่ง ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวที่ได้ออกเป็น 4 ด้าน โดยด้านต่างๆ นั้นจะได้ผลการวิเคราะห์จากการ ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย ด้านสุนทรียศาสตร์ และด้าน ความบันเทิงทางอารมณ์ เรียกว่าหลัก 4E พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นนั้นในด้านประสบการณ์ด้าน การเรียนรู้ นักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นได้เพื่อนใหม่ระหว่างทางเดินขึ้นเขา ด้านการหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย นักท่องเที่ยวได้ค้นพบประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง ด้านสุนทรียศาสตร์ นักท่องเที่ยวได้สัมผัส ธรรมชาติระหว่างทดสอบตนเองในการต่อสู้ความยากลำบากในการเดินขึ้นเขาลวง และด้านความ บันเทิงทางอารมณ์ซึ่งมี 3 อารมณ์ คือ นักท่องเที่ยวรู้สึกสดชื่นขณะชมความงดงามของพระอาทิตย์ ขึ้น-ลง ตามหน้าผาต่างๆ ผลวิจัยที่ได้เพื่อไปใช้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวและกิจกรรมต่างๆ เพื่อ ตอบสนองความต้องการของตลาดกลุ่มใหม่ และในบางงานศึกษามีการนำเรื่องการเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศ เข้ามาพิจารณาในประเด็นความหมายของการท่องเที่ยวสีเขียวด้วย รวมไปถึงมีงาน ศึกษาจากต่างประเทศที่มีผลการศึกษาว่าตัวแปรใดส่งผลต่อการท่องเที่ยวสีเขียว คือ งานศึกษาของ Tanti Handriana (2016) ที่บอกว่าตัวแปรต่างๆ เหล่านี้คือ ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงบวกต่อการ ท่องเที่ยวสีเขียวหรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การมีค่านิยมเชิงบวกต่อการอนุรักษ์ ความสวยงาม ของแหล่งท่องเที่ยว ความน่าสนใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกของผู้ให้บริการ ด้านการจัดการเดินทาง การให้ข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทางการศึกษาอุปสงค์การ ท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ นำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดตัวแปรรวมถึงออกแบบแบบสอบถาม เพื่อ

ศึกษาถึงการท่องเที่ยวทางเลือกประเภทหนึ่ง คือ การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) ในการค้นหาถึงความต้องการหรือปัจจัยกำหนดอุปสงค์ท่องเที่ยว ประเภทของตัวแปรอิสระใดก็ตามที่ส่งผลต่อการเลือกรูปแบบท่องเที่ยวสีเขียว โดยการศึกษาครั้งนี้จะใช้ตัวแปรอิสระจากงานการศึกษาที่ผ่านมาในการออกแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์มากขึ้น เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความเป็นปัจจุบันและครอบคลุมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น ด้านอิทธิพลของโซเชียลมีเดีย รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวใหม่ๆ รูปแบบสถานที่ท่องเที่ยว ระดับราคาการท่องเที่ยว การสนับสนุนจากรัฐบาลฯ เพื่อให้การวิจัยนี้ออกมาตรงกับวัตถุประสงค์มากที่สุด

บทที่ 3

แนวการวิเคราะห์และวิธีศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการและขั้นตอนการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) ซึ่งการศึกษาในเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวนี้จะให้ความสำคัญต่อด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Green Activity) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวสีเขียวเท่านั้น เมื่อได้ทราบปัจจัยที่กำหนดแล้วจะทำการจัดลำดับความสำคัญแต่ละปัจจัยว่าปัจจัยด้านต่างๆเมื่อเทียบกันแล้ว ปัจจัยไหนที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียวมากกว่ากัน

เรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร นี่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้เครื่องมือเชิงปริมาณ ได้แก่ การจัดทำแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลจากประชากรในเขตกรุงเทพมหานครโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มจำนวน 400 คน เพื่อสอบถามถึงปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism รวมถึงรูปแบบลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาใช้วิธีทางสถิติเพื่อค้นหาปัจจัยกำหนดอุปสงค์ เพื่อให้ได้รับคำตอบจากสมมติฐานที่ตั้งต่อไป

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้จะทำการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้โดยจะแบ่งเป็นกระบวนการการทำวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิทำโดยวิธีการออกแบบแบบสอบถามเป็นลักษณะข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section Data) เนื่องจากขอบเขตประชากรที่ทำการศึกษาคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ที่ใช้จ่ายได้มีจำนวนมาก ด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลาและเรื่องค่าใช้จ่าย ทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างของประชากร โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อที่จะให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนตามที่ต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ได้จากการให้นักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครตอบแบบสอบถาม โดยวิธีการแจก

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะทำทั้งในรูปแบบกระดาษคำถามและในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษา ได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

จำนวนประชากรของจังหวัดกรุงเทพมหานครจากข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558 ของ สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย มีจำนวน 5,696,409 คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้

$$n = \frac{5,696,409}{1 + 5,696,409(0.05)^2} = 399.97 \approx 400$$

เพราะฉะนั้นในการศึกษาคั้งนี้จะใช้ประชากรทั้งหมดประมาณ 400 คน โดยข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ถือเป็น ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.1.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ข้อมูลต่างๆ ที่จะมาใช้ในการศึกษาและการออกแบบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวสีเขียว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยสืบค้นจากที่เป็น หนังสือ งานวิจัย สื่อออนไลน์ ทั้งข้อมูลจากภาครัฐของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มูลนิธิไปไม้สีเขียว องค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และผจญภัย (TEATA) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (PATA)

3.1.1.3 รูปแบบของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้แบ่งเป็น 3 ส่วนสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามทางด้านประชากรศาสตร์หรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจะเป็นในลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว ประสพการณ์ ปัจจัยด้านต่างๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามคำนึงถึงในด้านการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการเลือกรูปแบบลักษณะการท่องเที่ยวสีเขียวในด้านกิจกรรม รวมไปถึงทัศนคติ การรับรู้ปัญหาความคิด ความสนใจ

บางส่วนของแบบสอบถามจะมีลักษณะการให้ตอบแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเฉยๆหรือรู้สึกกลางๆ

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามให้น้อยที่สุด

โดยทำการหาความกว้างของชั้นที่ได้แบ่งระดับแต่ละปัจจัยที่มีผลออกเป็น 5 ระดับเท่ากัน โดยระดับ 5 คือค่าคะแนนที่มากที่สุด และระดับที่ 1 คือค่าคะแนนที่น้อยที่สุด นำไปคำนวณจากสูตร

$$\begin{aligned} \text{Range} &= \left(\frac{\text{Max} - \text{Min}}{n} \right) \\ &= \left(\frac{5-1}{5} \right) = 0.8 \end{aligned}$$

ทำให้สามารถกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับความสำคัญปัจจัยได้ คือ คะแนนอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 4.21 – 5.00 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด, เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 3.41 – 4.21 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลมาก, เห็นด้วยมาก

คะแนนอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 2.61 – 3.40 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลปานกลาง, เฉยๆ

คะแนนอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 1.81 – 2.60 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลน้อย, ไม่เห็นด้วย

คะแนนอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 1.00 – 1.80 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.1.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนนี้จะใช้ข้อมูลจากขั้นตอนการเก็บข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียวของผู้อาศัยเขตกรุงเทพมหานคร และทำการหาระดับความสัมพันธ์ต่างๆ ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว โดยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติทั้งหมด

3.1.2.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Method) จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ในด้านการอธิบายถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการท่องเที่ยวสีเขียว โดยนำข้อมูลนั้นมาทำการอธิบายลักษณะโดยทั่วไป จะแสดงผลการวิเคราะห์ออกมาในรูปแบบตัวเลข ค่าคำนวณที่ได้ จากการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ในการศึกษารูปแบบพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว ทักษะคิด ความคิดเห็น การเลือกใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสีเขียว

3.1.2.2 สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative Method) จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ในการหาปัจจัยกำหนดอุปสงค์ โดยยึดตามวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้จะวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) โดยใช้แบบจำลองโลจิสติกแบบ Binary Logistic ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ประยุกต์มาจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีลักษณะข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพหรือตัวแปรตามมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น ที่ต้องเผชิญกับการเลือก 2 ทาง หรือมีค่าได้ 2 ค่า ได้แก่ ค่า 0 และ ค่า 1 โดยจะแบ่งเป็นรูปแบบของความน่าจะเป็น (Probability) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ได้ดังนี้ คือ Prop 1 (เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ) และ Prop 0 (ไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ) ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) ในครั้งนี้ กำหนดให้ผลของการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวสีเขียว กำหนดตัวแปรตาม (Y) ให้มีค่าได้เพียง 2 ค่า คือ

$Y = 1$ คือ ท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

$Y = 0$ คือ ไม่ท่องเที่ยวรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

3.2 การกำหนดตัวแปร

การกำหนดตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ถึงอุปสงค์ในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) จะกำหนดตัวแปรอิสระให้สอดคล้องกับแบบสอบถามที่ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่างๆ ในการกำหนดตัวแปรอิสระเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรที่จะหาค่า ดังนี้

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

เพศ อายุ การศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ

ปัจจัยด้านรูปแบบ พฤติกรรมการท่องเที่ยว ลักษณะการเลือกท่องเที่ยว รวมถึงปัจจัยทางด้านทัศนคติ การรับรู้ และปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว

ได้แก่ รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว ฤดูกาลที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ภูมิภาคที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยว การเลือกสถานที่พักผ่อนในการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ปัจจัยทางด้านประเภทของที่พัก ราคาของการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.1 สรุปปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและตัวแปรที่ใช้

ตัวแปรอิสระ	การกำหนดค่าตัวแปร	การใช้สัญลักษณ์	มาตรการวัด
เพศ	1. ชาย 2. หญิง	Sex 1 Reference	Nominal
อายุ	1. 15 – 24 ปี 2. 25 – 35 ปี 3. 35 – 45 ปี 4. 45 ปีขึ้นไป	Reference Age2 Age3 Age4	Ordinal
ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. สูงกว่าปริญญาตรี	Reference Edu2 Edu3	Ordinal
อาชีพ	1. นักเรียน นิสิต นักศึกษา 2. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 3. พนักงานบริษัทเอกชน 4. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ 5. อาชีพอื่นๆ	Occ1 Occ2 Occ3 Reference Occ4	Nominal
รายได้	1. ต่ำกว่า 15,000 2. 15,001 – 30,000 3. 30,001 – 50,000 4. มากกว่า 50,000	Inc1 Reference Inc3 Inc4	Ordinal
ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	1. สถานที่ทางทะเล เกาะ หาด 2. สถานที่ท่องเที่ยวภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน 3. วัด โบราณสถาน แหล่ง วัฒนธรรม ชุมชนท้องถิ่น 4. สถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ได้เกิดขึ้น เอง เช่น สวนสนุก สวนน้ำ สวน สัตว์	Reference Des 2 Des 3 Des 4	Nominal

ตารางที่ 3.1 สรุปปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและตัวแปรที่ใช้ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	การกำหนดค่าตัวแปร	การใช้สัญลักษณ์	มาตรการวัด
ประเภทกิจกรรมการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ 2. กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ ปีนป่า เดินป่า ตั้งแคมป์ ดูนก 3. กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด 4. ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น 5. พักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม) 	Act1 Act2 Act3 Act4 Reference	Nominal
การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. เว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท., เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติฯ 2. เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น chillpainai, EDT Guide, painaidii, trip adviser 3. วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว 4. เว็บไซต์ข้อมูลผู้ประกอบการท่องเที่ยว เช่น บริษัททัวร์ 5. อื่นๆ 	Reference Lit2 Lit3 Lit4 Lit5	Nominal
การเลือกที่พัก	<ol style="list-style-type: none"> 1. ราคา 2. บรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก 3. ความสะอาดสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก 4. ที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว 	Res1 Res2 Reference Res4	Nominal

ตารางที่ 3.1 สรุปปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและตัวแปรที่ใช้ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	การกำหนดค่าตัวแปร	การใช้สัญลักษณ์	มาตรการวัด
ค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว	1. 500 – 1,000 บาท 2. 1,001 – 2,000 บาท 3. 2,001 – 3,000 บาท 4. มากกว่า 3,000 บาท	Bud1 Bud2 Bud3 Reference	Ordinal
การรับรู้ถึงปัญหา	1 = น้อยที่สุด	Plob	Ordinal
การเข้าใจความหมายการท่องเที่ยวสีเขียว	2 = น้อย	Mean	Ordinal
ทัศนคติด้านการท่องเที่ยว	3 = ปานกลาง	Attd	Ordinal
ด้านที่ตั้ง		Place	Ordinal
ด้านการค้นหาข้อมูล	4 = มาก	search	Ordinal
ผู้แนะนำด้านการท่องเที่ยว	5 = มากที่สุด	Inform	Ordinal
การโฆษณาประชาสัมพันธ์		Adver	Ordinal
ด้านความปลอดภัย		Safe	Ordinal
ความน่าสนใจของกิจกรรม		Inter	Ordinal
แหล่งท่องเที่ยว		Trat	Ordinal
การอำนวยความสะดวกผู้ให้บริการทั้งที่พักและกิจกรรม		Pack	Ordinal
ด้านสิทธิประโยชน์จากรัฐ		Gov	Ordinal
ด้านราคาและค่าใช้จ่าย		Price	Ordinal

ที่มา: จากการรวบรวมของผู้วิจัย

3.3 การประมาณค่าด้วยแบบจำลองโลจิสต์

แบบจำลองโลจิสต์ (Logit) คือ การนำเอาฟังก์ชันโลจิสติกส์มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทำการหาค่าตัวแปรตามที่เราต้องการ โดยที่ตัวแปรตามนั้นมีค่าได้เพียง 2 ค่าคือ $Y=0$ และ $Y = 1$ และความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่ได้อยู่ในรูปเชิงเส้น โดยจะอยู่ในรูป

$$E(Y) = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X}}{(1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X})}$$

นำมาประยุกต์เพื่อหาความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นั่นคือ โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว Prop ($Y = 1$) ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดในแบบทดสอบดังนี้

$$E(Y_i) = P_i(\text{event}) \text{ หรือเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ} = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X}}{(1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X})} \dots \dots \dots (1)$$

สมการที่ (1) นี้ คือ Logistic Response Function มีการแจกแจงความถี่สะสมแบบ Logistic ซึ่งค่า $E(Y_i)$ จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดตัวแปรอิสระ (X) เพื่อค้นหาปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียวมีหลายตัวแปร โดยขนาดของอิทธิพลปัจจัยย่อย (X) สามารถบอกได้ด้วยค่า (β) หรือสัมประสิทธิ์ตัวแปรอิสระ โดยเขียนความสัมพันธ์ได้ คือ

$$X_i = \beta_0 + \beta_1 \text{Sex}1_i + \beta_2 \text{Edu}2_i + \beta_3 \text{Edu}3_i + \beta_4 \text{Age}2_i + \beta_5 \text{Age}3_i + \beta_6 \text{Age}4_i + \beta_7 \text{Occ}1_i + \beta_8 \text{Occ}2_i + \beta_9 \text{Occ}3_i + \beta_{10} \text{Occ}5_i + \beta_{11} \text{Inc}1_i + \beta_{12} \text{Inc}3_i + \beta_{13} \text{Inc}4_i + \beta_{14} \text{Des}2_i + \beta_{15} \text{Des}3_i + \beta_{16} \text{Des}4_i + \beta_{17} \text{Act}1_i + \beta_{18} \text{Act}2 + \beta_{19} \text{Act}3_i + \beta_{20} \text{Act}4_i + \beta_{21} \text{Lit}2_i + \beta_{22} \text{Lit}3_i + \beta_{23} \text{Lit}4_i + \beta_{24} \text{Lit}5_i + \beta_{25} \text{Bud}1_i + \beta_{26} \text{Bud}2_i + \beta_{27} \text{Bud}3_i + \beta_{28} \text{Res}1_i + \beta_{29} \text{Res}2_i + \beta_{30} \text{Res}4_i + U_i$$

เมื่อตัวแปรอิสระที่เราสนใจมีหลายตัว ($X \geq 2$) ทำให้ Logistic Response Function ของสมการที่ (1) กลายเป็น

$$P_i(\text{event}) \text{ เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ} = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_n X_n}}{(1 + e^{\beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_n X_n})} \dots\dots\dots(2)$$

$$P_i \text{ ไม่เกิดเหตุการณ์} = 1 - P(\text{เกิดเหตุการณ์})$$

ทำการปรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามให้อยู่ในรูปเชิงเส้น โดย
การหาค่า Odd Ratio จะได้ Logit Response Function คือ

$$\text{Ln(Odds)} = \ln\left(\frac{P_i}{1 - P_i}\right) = X_i$$

$$\text{หรือ} \quad \text{Ln(Odds)} = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_n X_n$$

โดยกำหนดให้

$Y_i = 1$ ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

$Y_i = 0$ ถ้ากลุ่มตัวอย่างไม่เลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

P_i (event) = P_i ที่นักท่องเที่ยวจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามตัดสินใจเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

X_i = Function ของปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียว

U_i = error term

Ln = Natural Logarithms ($\log_e x$)

(i เป็นตัวอย่างของคนที่เลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวและไม่เลือกรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว)

3.3.1 การประมาณค่าพารามิเตอร์

การประมาณค่าพารามิเตอร์ของการศึกษานี้ จะใช้การประมาณภาวะน่าจะเป็นสูงสุด หรือ Maximum Likelihood ด้วยสมการ

$$L = \prod_{i=1}^n \left(\frac{1}{1 + e^{-(x' \beta_i)}} \right)$$

ระดับนัยสำคัญที่พิจารณาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของการเลือกท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวสีเขียว จะพิจารณาที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3.4 สมมติฐานการศึกษา

ในการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวสีเขียว ของผู้อาศัยในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีสมมติฐานในการศึกษาว่า ปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้ มีผลต่ออุปสงค์ดังกล่าว

เพศ (Sex)

การท่องเที่ยวสีเขียวมีรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ใช้พลังกำลังทางกายค่อนข้างเยอะหรือออกแนวการผจญภัย หรือการเข้าไปสู่แหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างไม่สะดวก อีกด้านหนึ่งผู้หญิงที่มีเอกลักษณ์ในด้านความอ่อนโยน สามารถมีใจด้านอนุรักษ์ในมากกว่าเพศชาย ทำให้ปัจจัยด้านเพศน่าสนใจในการศึกษา

อายุ (Age)

ระดับอายุมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว ด้วยประเด็นแรกด้านสุขภาพร่างกาย ผู้ที่อยู่ในวัยกำลังศึกษา เช่น นักเรียน นักศึกษา แนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก เนื่องจากมีพลังกำลังกายดี มีความคล่องตัว กว่าในวัยผู้ใหญ่ แต่ในทางตรงกันข้าม วัยผู้ใหญ่อาจมีการท่องเที่ยวมากกว่าวัยรุ่น เนื่องจากการมีรายได้ที่มากกว่าสามารถใช้จ่ายได้คล่องตัวกว่า

ระดับการศึกษา (Education – Edu)

ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีรายละเอียดการใช้ชีวิตที่มากขึ้น มีค่านิยมสนใจในการท่องเที่ยว และสามารถเพิ่มรูปแบบไปสู่การท่องเที่ยวสีเขียวได้ เนื่องจากว่าเป็นกระแสการท่องเที่ยวทางเลือกที่สร้างภาพลักษณ์ในด้านดี ทำให้คนยอมรับได้

อาชีพ (Occupation – Occ)

การมีอาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้อุปสงค์ในการท่องเที่ยวสีเขียวต่างกัน เนื่องด้วยบริบทในแต่ละอาชีพมีเวลาว่างหรือเวลาพักผ่อนไม่เหมือนกัน โดยในด้านการลาพักผ่อนก็อาจแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ในรายละเอียดด้านรายได้ของแต่ละอาชีพต่างกัน ทำให้ศักยภาพในการท่องเที่ยวต่างกันด้วย

รายได้ส่วนบุคคล (Income – Inc)

บุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนรวมกันสุทธิ ที่มีจำนวนที่สูงกว่าบุคคลที่มีรายได้อีกจำนวนที่ต่ำกว่า ทำให้มีรายได้เพื่อใช้จ่ายใช้สอยได้มากกว่า ทำให้กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนสูงสามารถมีรายได้ที่จะนำไปใช้ในการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยได้มากกว่า กลุ่มที่มีรายได้น้อย

รูปแบบการเดินทาง (Form)

รูปแบบการเดินทางต่างๆ เช่น การเดินทางด้วยตนเอง การเดินทางไปกับบริษัททัวร์ การเดินทางกับสถานที่ทำงาน นั้นจะส่งผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว เนื่องจากการเดินทางแต่ละรูปแบบนั้นมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ต่างกัน

ช่องทางการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการท่องเที่ยว (Literacy – Lit)

ผู้ที่ติดตามข่าวสารผ่านช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นประจำสม่ำเสมอได้รับการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ติดตาม และยังปัจจุบันบรรดาเว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ที่ลงรีวิวกการท่องเที่ยว ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ยุคใหม่อย่าง Facebook, Instagram หรือแม้กระทั่งการเขียนบล็อก (Blog) ถ้าผู้บริโภคมีการใช้แอปพลิเคชันหรือมีการเยี่ยมชมผ่านเว็บไซต์สม่ำเสมอมุ่งใจการท่องเที่ยวได้มาก

จุดมุ่งหมายปลายทาง (Destination - Des)

จุดมุ่งหมายปลายทางการท่องเที่ยวสีเขียวย่อมมีความดึงดูดใจนักท่องเที่ยวต่างคน นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบความเป็นธรรมชาติจะมีความนิยมชมชอบการท่องเที่ยวสีเขียวและเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียวมากกว่าประเภทอื่น

ด้านปัจจัยการพิจารณาที่พัก (Residence – Res)

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะผู้ที่ทำเกี่ยวกับด้านการให้บริการสถานที่พักแรมการท่องเที่ยวสามารถที่จะนำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในการปรับรูปแบบการให้บริการของตนได้ ซึ่งในด้านนี้สมมติฐานเกี่ยวกับด้านปัจจัยการพิจารณาที่พักของการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว สถานที่พักที่มีบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ความสวยงาม ที่มีความเป็นธรรมชาติสูงจะมีความดึงดูดใจเพื่อให้เกิดอุปสงค์ที่มากกว่าปัจจัยด้านอื่น

กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity – Act)

ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวสีเขียว เลือกมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือรบกวนการใช้พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติน้อยที่สุด มีส่วนร่วมพัฒนาวิถีชุมชน และกิจกรรมนั้นมีความน่าสนใจจากผู้ให้บริการสามารถดึงดูดใจให้เลือกมาหรือมาจ่ายเงินใช้บริการได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์และอภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านการเลือกทำกิจกรรมการท่องเที่ยวจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มจากประชากรกรุงเทพมหานคร โดยทำการวิเคราะห์จากการเก็บแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Statistics 24 แบ่งเนื้อหาของการวิเคราะห์ออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

4.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามทั้งจากแบบสอบถามรูปแบบชุดกระดาษคำถามและแบบสอบถามออนไลน์ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 412 ตัวอย่าง พบแบบสอบถามที่มีการกรอกเลือกตอบผิดพลาดและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 7 ชุด แต่เลือกนำผลมาวิเคราะห์จำนวน 400 ตัวอย่าง ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ โดยการวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์หรือเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์หรือไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยในขั้นแรกจะพิจารณาลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวก่อน ซึ่งแบบสอบถามจะมีการคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวรูปแบบใดก็ได้ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการที่วิเคราะห์จำนวน 400 ตัวอย่างนั้นต่างก็มีประสบการณ์ท่องเที่ยวทั้งหมด มีผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ดังนี้

ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวแบ่งเป็นเพศชายทั้งหมด 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 เป็นเพศหญิง 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8

ด้านอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 35 – 45 ปี ร้อยละ 17.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ร้อยละ 8 และอายุ 45 ปีขึ้นไปร้อยละ 6.5

ด้านระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 50 ลำดับรองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 10

ด้านอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 47 ถัดมาเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 13.3 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11 และกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 3.5

ด้านรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 15,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ในช่วง 30,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 ผู้ที่มีรายได้ 50,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.5 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.8 โดยรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	181	45.3
หญิง	219	54.8
รวม	400	100.0
2. อายุ		
15 – 24 ปี	32	8
25 – 35 ปี	272	68
35 – 45 ปี	70	17.5
45 ปีขึ้นไป	26	6.5
รวม	400	100.0
3. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	40	10
ปริญญาตรี	200	50
สูงกว่าปริญญาตรี	160	40
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
4. อาชีพ		
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	44	11.0
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	101	25.3
พนักงานบริษัทเอกชน	188	47.0
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	53	13.3
อื่นๆ	14	3.5
รวม	400	100.0
5. รายได้		
ต่ำกว่า 15,000	39	9.8
15,001 – 30,000	146	36.5
30,001 – 50,000	141	35.3
มากกว่า 50,000	74	18.5
รวม	400	100.0

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

4.2 ด้านพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็นข้อมูลจากประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวที่ผ่านมา โดยเป็นคำถามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับ รูปแบบการเดินทาง ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ชอบ ฤดูกาลที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ภูมิภาคที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมที่เลือกทำระหว่างการท่องเที่ยว ประเภทของสถานที่พักผ่อนที่พิจารณาใช้บริการระหว่างท่องเที่ยว ประเภทสื่อที่ใช้หาข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจัยการพิจารณาเลือกเข้าพักในสถานที่พักผ่อน ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ประสบการณ์ด้านกิจกรรมท่องเที่ยวสีเขียว โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่นำมาใช้วิเคราะห์ครั้งนี้ 400 ตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดจำนวนวันที่กลุ่มตัวอย่างเดินทางท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

จำนวนวันที่เดินทางเที่ยว (วัน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
1	14	3.5
2	113	28.3
3	195	48.8
4	19	4.8
5	32	8.0
6	3	0.8
7	23	5.8
10	1	0.3
รวม	400	100.0

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.2 เป็นตารางสรุปผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบเป็นจำนวนวันที่ท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง พบว่าส่วนใหญ่ในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งจะเลือกเดินทางท่องเที่ยวเป็นระยะเวลาจำนวน 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 ลำดับถัดมา กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งจำนวน 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 28.3

เมื่อแยกพิจารณากับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า มีผู้ที่มีประสบการณ์หรือเคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ไม่เคยมีประสบการณ์หรือไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รายละเอียดจะแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism

ประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	37	9.3
เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism	363	90.8
รวม	400	100.0

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

เมื่อทำการแยกวิเคราะห์พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวพบว่า ด้านรูปแบบการเดินทาง กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว เลือกเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม (เดินทางมากกว่า 3 คนขึ้นไป) มากที่สุด ร้อยละ 53.7 ลำดับถัดมาเป็นกลุ่มที่เดินทางเป็นคู่หรือเดินทางร่วมกับเพื่อนร่วมทางหนึ่งคน ร้อยละ 36.9 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ส่วนใหญ่เลือกท่องเที่ยวเลือกเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม (เดินทางมากกว่า 3 คนขึ้นไป) มากที่สุด ร้อยละ 59.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่เดินทางเป็นคู่หรือเดินทางร่วมกับเพื่อนร่วมทางหนึ่งคน ร้อยละ 37.8

ด้านประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว มีความต้องการเดินทางไปมากที่สุด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่รวมประเภทที่เป็นเกาะ หาด มีจำนวนร้อยละ 58.4 ลำดับถัดมาได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวประเภทภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน มีจำนวนร้อยละ 27.3 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism จะเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่รวมประเภทที่เป็นเกาะ หาด ร้อยละ 54.1 ลำดับถัดมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน ร้อยละ 32.4

ด้านฤดูกาลท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว มักเลือกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงฤดูหนาวมากที่สุดที่ร้อยละ 63.6 ในลำดับถัดมาเลือกเดินทางท่องเที่ยวในฤดูร้อนที่ร้อยละ 32.0 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงฤดูหนาวมากที่สุดที่ร้อยละ 64.9 ลำดับถัดมาเลือกเดินทางท่องเที่ยวในฤดูร้อนที่ร้อยละ 32.4

ด้านภูมิภาคที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว เลือกเดินทางท่องเที่ยวในภาคใต้มากที่สุด ร้อยละ 29.2 ลำดับถัดมาเป็นภาคเหนือ

ร้อยละ 27.5 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกเดินทางท่องเที่ยวในภาคกลางมากที่สุดร้อยละ 35.1 ลำดับถัดมาเป็นภาคใต้กับภาคตะวันออก เท่ากันที่ร้อยละ 21.6

ด้านกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกประกอบกิจกรรมโดย กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมากที่สุดที่ ร้อยละ 40.5 ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมประเภท ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น อยู่ที่ร้อยละ 32.0 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกประกอบกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวเป็น กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ มากที่สุด ร้อยละ 43.2 ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ร้อยละ 29.7

ด้านประเภทของที่พักแรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกพิจารณา กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว มักเลือกใช้บริการในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง ได้แก่ สถานที่พักแรมประเภท โรงแรม มีจำนวนทั้งสิ้นร้อยละ 59.8 ลำดับถัดมาเป็นสถานที่พักแรมประเภท รีสอร์ท บังกะโล จำนวนร้อยละ 31.7 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกสถานที่พักแรมประเภท รีสอร์ท บังกะโล ร้อยละ 45.9 ลำดับถัดมาเป็นสถานที่พักแรมประเภท โรงแรม ร้อยละ 37.8

ด้านข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว เลือกใช้ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวรวมถึงการหาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว โดย เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น Chillpainai, EDT Guide, Pantip ห้อง Blue Planet, Trip Adviser จะเป็นแหล่งที่กลุ่มตัวอย่างใช้หาข้อมูลมากที่สุดที่ร้อยละ 74.4 ลำดับถัดมาเป็นการหาข้อมูลจาก เว็บไซต์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเช่น บริษัททัวร์ อยู่ที่ร้อยละ 11.6 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เลือกดูข้อมูลจากเว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น Chillpainai, EDT Guide, Pantip ห้อง Blue Planet, Trip Adviser มากที่สุด ร้อยละ 75.7 ลำดับถัดมาเป็นการหาข้อมูลจาก เว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. อุทยานแห่งชาติ ร้อยละ 18.9

ด้านปัจจัยการเลือกพิจารณาการเข้าพักในสถานที่พักแรมของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยวโดยปัจจัยด้านที่ตั้งของที่พักเดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดที่ร้อยละ 32.2 ปัจจัยลำดับถัดมาได้แก่ บรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก ที่ร้อยละ 29.2 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism จะเลือกปัจจัยด้าน บรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก มากที่สุด ร้อยละ 37.8 ลำดับถัดมาได้แก่ ด้านราคาที่พัก ร้อยละ 35.1

ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว โดยเป็นการคิดเฉลี่ยเฉพาะในส่วนของตนในแต่ละ

ครั้งที่เดินทางท่องเที่ยว พบว่า มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งอยู่ในช่วง 3,000 บาทขึ้นไป มากที่สุดร้อยละ 49 ในลำดับถัดมามีค่าใช้จ่ายต่อครั้งในช่วง 2,001 – 3,000 บาท อยู่ที่จำนวนร้อยละ 28.9 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยท่องเที่ยวแบบ Green Tourism จะมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งอยู่ในช่วง 3,000 บาทขึ้นไป มากที่สุดร้อยละ 40.5 ลำดับถัดมามีค่าใช้จ่ายต่อครั้งในช่วง 2,001 – 3,000 บาท ร้อยละ 37.8

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างที่ 1*		กลุ่มตัวอย่างที่ 2*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบการเดินทาง				
เดินทางคนเดียว	21	5.8	1	2.7
เดินทางกับเพื่อนร่วมทางหนึ่งคน	134	36.9	14	37.8
เดินทางเป็นกลุ่ม(มากกว่า 3 คน)	195	53.7	22	59.5
เลือกเดินทางกับกรุ๊ปทัวร์	13	3.6	0	0.0
รวม	363	100.0	37	100.0
2. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว				
สถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลรวม	212	58.4	20	54.1
ประเภทที่เป็นเกาะ หาด				
ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน	99	27.3	12	32.4
วัด, โบราณสถาน, แหล่ง	48	13.2	5	13.5
วัฒนธรรม, ชุมชนท้องถิ่น				
สถานที่ที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตาม	4	1.1	0	0.0
ธรรมชาติ เช่น สวนสนุก สวนน้ำ				
รวม	363	100.0	37	100.0
3. ฤดูกาลการท่องเที่ยว				
ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม)	116	32.0	12	32.4
ฤดูฝน (มิถุนายน – กันยายน)	16	4.4	1	2.7
ฤดูหนาว (ตุลาคม – มกราคม)	231	63.6	24	64.9
รวม	363	100.0	37	100.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างที่ 1*		กลุ่มตัวอย่างที่ 2*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4.ภูมิภาคที่เลือกเดินทาง				
ท่องเที่ยว				
ภาคเหนือ	100	27.5	6	16.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	23	6.3	2	5.4
ภาคใต้	106	29.2	8	21.6
ภาคกลาง	39	10.7	13	35.1
ภาคตะวันออก	77	21.2	8	21.6
ภาคตะวันตก	18	5.0	0	0.0
รวม	363	100.0	37	100.0
5. กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยว				
กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ	147	40.5	16	43.2
กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปลูกป่า เดินป่า แคมป์ปิ้ง ดูนก	60	16.5	9	24.3
กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด	13	3.6	2	5.4
ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วม	116	32.0	8	21.6
กิจกรรมประเพณีท้องถิ่น พักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม)	27	7.4	2	5.4
รวม	363	100.0	37	100.0
6. สถานที่เลือกในการพักผ่อน				
โรงแรม	217	59.8	14	37.8
ที่พักอุทยานแห่งชาติ	23	6.3	6	16.2
รีสอร์ท บังกะโล	115	31.7	17	45.9
บ้านพักญาติ คนรู้จัก	6	1.7	0	0.0
อื่นๆ	2	.6	0	0.0
รวม	363	100.0	37	100.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างที่ 1*		กลุ่มตัวอย่างที่ 2*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. เลือกดูข้อมูลสถานที่				
ท่องเที่ยว, แหล่งท่องเที่ยว				
เว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท., เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ	34	9.4	7	18.9
เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น Chillpainai, EDT Guide, Trip Adviser, pantip.com ห้อง Blue Planet	270	74.4	28	75.7
วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว	10	2.8	0	0.0
ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เช่น บริษัททัวร์	42	11.6	2	5.4
อื่นๆ	7	1.9	0	0.0
รวม	363	100.0	37	100.0
8. ปัจจัยที่คำนึงการเลือกที่พัก				
ราคา	76	20.9	13	35.1
บรรยากาศ, ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก	106	29.2	14	37.8
ความสะดวกสบาย, สิ่งอำนวยความสะดวก, บริการของที่พัก	64	17.6	4	10.8
ที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว	117	32.2	6	16.2
รวม	363	100.0	37	100.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างที่ 1*		กลุ่มตัวอย่างที่ 2*	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9.ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว/ครั้ง				
500 – 1,000 บาท	8	2.2	1	2.7
1,001 – 2,000 บาท	72	19.8	7	18.9
2,001 – 3,000 บาท	105	28.9	14	37.8
มากกว่า 3,000 บาท	178	49.0	15	40.5
รวม	363	100.0	37	100.0

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

หมายเหตุ: *กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมท่องเที่ยว

*กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว

4.3 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มุ่งทำการหาว่าปัจจัยใดที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยจะอาศัยวิธีการทางสถิติด้วยแบบจำลองโลจิสติกส์ ในการหาตัวแปรอิสระใดที่ส่งผลต่อตัวแปรตามซึ่งมีได้สองค่า คือ ค่า 0 ที่ไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และค่า 1 คือเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ซึ่งตัวแปรอิสระนี้ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่ำ วิธีการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระนี้จะใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) ประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 24.0 โดยได้ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงการทดสอบ Pearson Correlation Coefficient เพื่อดูว่าตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

	Sex	Age	Edu	Occ	Inc	Form	Des	Seas	Reg	Act	Res	Lit	Plc	Bud
Sex	1	0.072	.128*	.102*	0.046	0.043	-0.045	-0.087	-0.034	0.009	0.012	-.148**	0.006	-.102*
Age	0.072	1	.344**	.316**	.614**	.262**	0.090	-0.055	-0.036	0.027	-0.077	.284**	.192**	.282**
Edu	.128*	.344**	1	.184**	.406**	.152**	0.035	0.024	0.054	0.001	-0.078	.099*	.111*	.154**
Occ	.102*	.316**	.184**	1	.460**	-0.013	-0.069	0.045	.135**	.106*	0.051	-0.078	-0.062	.196**
Inc	0.046	.614**	.406**	.460**	1	0.041	-0.044	0.009	.195**	-0.089	-.117*	.214**	-0.045	.336**
Form	0.043	.262**	.152**	-0.013	0.041	1	0.024	-0.053	-.128*	-0.084	-.142**	-0.009	.186**	0.036
Des	-0.045	0.090	0.035	-0.069	-0.044	0.024	1	0.079	-.257**	.342**	.103*	0.093	0.051	-.190**
Seas	-0.087	-0.055	0.024	0.045	0.009	-0.053	0.079	1	-.240**	.212**	0.035	0.004	-0.009	-0.039
Reg	-0.034	-0.036	0.054	.135**	.195**	-.128*	-.257**	-.240**	1	-.208**	-0.094	-0.024	-.229**	0.086
Act	0.009	0.027	0.001	.106*	-0.089	-0.084	.342**	.212**	-.208**	1	0.018	0.066	.120*	0.009
Res	0.012	-0.077	-0.078	0.051	-.117*	-.142**	.103*	0.035	-0.094	0.018	1	-0.011	-0.092	-.174**
Lit	-.148**	.284**	.099*	-0.078	.214**	-0.009	0.093	0.004	-0.024	0.066	-0.011	1	-0.076	-0.039
Plc	0.006	.192**	.111*	-0.062	-0.045	.186**	0.051	-0.009	-.229**	.120*	-0.092	-0.076	1	0.084
Bud	-.102*	.282**	.154**	.196**	.336**	0.036	-.190**	-0.039	0.086	0.009	-.174**	-0.039	0.084	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

จากการตรวจสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของเพียร์สันหรือ Pearson Correlation Coefficients ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 ตัวอย่าง จากตารางที่ พบว่าระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ไม่มีตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในอัตราที่สูงจนเกิดภาวะที่เรียกว่า Multicollinearity กล่าวคือ ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์ใดที่มากกว่า 0.80 ซึ่งถ้ามีค่ามากกว่า 0.80 จะก่อให้เกิดภาวะที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงหรือเกิด Multicollinearity ที่ส่งผลต่อค่าตัวแปรตาม ดังนั้นทำให้ไม่ต้องพิจารณาตัดตัวแปรใดออกไป

4.4 การหาค่าความถี่จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบหลายคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวว่าเคยมีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสีเขียวในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือไม่ ประเภทไหนบ้าง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนพบว่า มีจำนวนผู้ที่มีประสบการณ์กิจกรรมสีเขียวจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 ส่วนผู้ไม่มีประสบการณ์กิจกรรมสีเขียวมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2

กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียว โดยเลือกตอบประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ได้มากกว่า 1 คำตอบ ซึ่ง 3 ลำดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์มากที่สุด ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในด้าน การเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มีผู้มีประสบการณ์ดังกล่าวจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ลำดับถัดมาเป็นประสบการณ์ด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น ผู้มีประสบการณ์ดังกล่าวจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ประสบการณ์ในด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ ผู้มีประสบการณ์ดังกล่าวจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ส่วนประสบการณ์ในด้านการนั่งช้างมีผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์การท่องเที่ยวสีเขียว

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
การเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน)	195	16.1	48.8
การเดินทางระยะเวลาต่อเนื่องหลายวัน	36	3.0	9.0
ดูนก ส่องสัตว์	45	3.7	11.3
การตั้งแคมป์	132	10.9	33.0
ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ	108	8.9	27.0
การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น	148	12.2	37.0
ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ	142	11.7	35.5
ปีนเขา โดดหอ	60	5.0	15.0
การนั่งช้าง	42	3.5	10.5
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	87	7.2	21.8
ท่องเที่ยว วัฒนธรรม	106	8.8	26.5
ท่องเที่ยวพร้อมมีกิจกรรมการทำประโยชน์	71	5.9	17.8
ไม่เคยมีประสบการณ์ใดเลยข้างต้น	37	3.1	9.3
รวม	1209	100	302.3

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสี่เกี่ยวกับเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมสี่เกี่ยวกับเพศ

กิจกรรม	เพศชาย	ร้อยละ	เพศหญิง	ร้อยละ	รวม
การเดินทางศึกษาธรรมชาติ ระยะสั้น (ภายในวัน)	99	50.8	96	49.2	195
การเดินทางระยะเวลาต่อเนื่อง หลายวัน	12	33.3	24	66.7	36
ดูนก ส่องสัตว์	20	44.4	25	55.6	45
การตั้งแคมป์	57	43.2	75	56.8	132
ขี่จักรยานตามเส้นทาง ธรรมชาติ	49	45.4	59	54.6	108
การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น	57	38.5	91	61.5	148
ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือ คายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ	65	45.8	77	54.2	142
ปีนเขา โดดหอ	25	41.7	35	58.3	60
การนั่งช้าง	18	42.9	24	57.1	42
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	43	49.4	44	50.6	87
ท่องเที่ยว วัฒนธรรม	55	51.9	51	48.1	106
ท่องเที่ยวพร้อมทำประโยชน์	27	38.0	44	62.0	71
ไม่เคยมีประสบการณ์ใดเลย	19	51.4	18	48.6	37
รวม	181		219		400

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

เมื่อพิจารณาประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสี่เกี่ยวกับตัวแปรทางด้านเพศพบว่า เพศชาย มีประสบการณ์ท่องเที่ยวทางด้าน การเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) จำนวนมากที่สุด 92 คนรองลงมาเป็นประสบการณ์ทางด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ จำนวน 65 คน และมีประสบการณ์ด้านการเดินทางระยะเวลาต่อเนื่องหลายวัน น้อยที่สุดจำนวน 12 คน ส่วนเพศหญิงมีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 96 คน ถัดมาเป็น การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้นจำนวน 91 คน ในด้าน การเดินทางระยะเวลาต่อเนื่องหลายวันและการนั่งช้าง เพศหญิงมีประสบการณ์น้อยที่สุดจำนวน 24 คน

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสี่เกี่ยวกับการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมสี่เกี่ยวกับการศึกษา

กิจกรรม	การศึกษา						รวม
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ร้อยละ	ปริญญาตรี	ร้อยละ	สูงกว่า ปริญญาตรี	ร้อยละ	
การเดินทางศึกษา ธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน)	19	9.7	106	54.4	70	35.9	195
การเดินทางระยะเวลา ต่อเนื่องหลายวัน	6	16.7	14	17.1	16	14.8	36
ดูนก ส่องสัตว์	2	4.4	23	51.1	20	44.4	45
การตั้งแคมป์	14	10.6	61	46.2	57	43.2	132
ขี่จักรยานตามเส้นทาง ธรรมชาติ	16	14.8	58	53.7	34	31.5	108
การดำน้ำลึกและดำน้ำ ตื้น	12	8.1	76	51.4	60	40.5	148
ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ	9	6.3	78	54.9	55	38.7	142
ปีนเขา โดดหอ	4	6.7	34	56.7	22	36.7	60
การนั่งช้าง	6	14.3	17	40.5	19	45.2	42
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	8	9.2	38	43.7	41	47.1	87
ท่องเที่ยว วัฒนธรรม	13	12.3	57	53.8	36	34.0	106
ท่องเที่ยวพร้อมทำ ประโยชน์	3	4.2	36	50.7	32	45.1	71
ไม่เคยมีประสบการณ์ใด	2	5.4	23	62.2	12	32.4	37
รวม	40		200		160		400

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

เมื่อพิจารณาประสบการณ์กิจกรรมการท่องเที่ยวสี่เกี่ยวกับตัวแปรด้านการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์กิจกรรมสี่เกี่ยว ทางด้านการเดินทางศึกษา ธรรมชาติระยะสั้น จำนวนมากที่สุด 19 คน ถัดมาเป็น ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ จำนวน 16

คน น้อยที่สุดคือ กิจกรรม ดูนก ส่องสัตว์ จำนวน 2 คน ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มี
ประสบการณ์ด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น มากที่สุดจำนวน 106 คน ถัดมาเป็น
กิจกรรม ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ จำนวน 78 คน กิจกรรมการเดินป่าระยะเวลา
ต่อเนื่องหลายวัน มีผู้เลือกน้อยที่สุดจำนวน 14 คน ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมี
ประสบการณ์ด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้นจำนวน 70 คน ลำดับถัดมาเป็นการดำน้ำ
ลึกและดำน้ำตื้น จำนวน 60 คน น้อยที่สุดเป็นประสบการณ์การเดินป่าระยะเวลาต่อเนื่องหลายวัน
จำนวน 16 คน

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสี่เกี่ยวกับอายุ

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมสี่เกี่ยวกับอายุ

กิจกรรม	ช่วงอายุ (ปี)								รวม
	15-24	ร้อยละ	25-35	ร้อยละ	35-45	ร้อยละ	45 ขึ้นไป	ร้อยละ	
การเดินทางศึกษา ธรรมชาติระยะสั้น	19	9.7	135	69.2	29	14.9	12	6.2	195
การเดินทางระยะเวลา ต่อเนื่องหลายวัน	3	8.3	24	66.7	5	13.9	4	11.1	36
ดูนก ส่องสัตว์	0	0.0	33	73.3	6	13.3	6	13.3	45
การตั้งแคมป์	11	8.3	94	71.2	17	12.9	10	7.6	132
ขี่จักรยานตามเส้นทาง ธรรมชาติ	11	10.2	65	60.2	26	24.1	6	5.6	108
การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น	7	4.7	107	72.3	28	18.9	6	4.1	148
ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ	7	4.9	100	70.4	30	21.1	5	3.5	142
ปีนเขา โดดหอ	3	5.0	45	75.0	9	15.0	3	5.0	60
การนั่งช้าง	2	4.8	25	59.5	10	23.8	5	11.9	42
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2	2.3	62	71.3	20	23.0	3	11.5	87
ท่องเที่ยว วัฒนธรรม	10	9.4	71	67.0	16	15.1	9	8.5	106
ท่องเที่ยวพร้อมทำ ประโยชน์	5	7.0	50	70.4	9	12.7	7	9.9	71
ไม่เคยมีประสบการณ์ใด	4	10.8	30	81.1	3	8.1	0	0.0	37
รวม	32		272		70		26		400

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมการท่องเที่ยวสี่เกี่ยวกับอายุ พบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี มีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) จำนวน 19 คน ลำดับถัดมาเป็น การตั้งแคมป์ และ ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ จำนวนเท่ากันที่ 11 คน ส่วนกิจกรรม ดูนก ส่องสัตว์ มีผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุดจำนวน 2 คน สำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน มีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) จำนวน 135

คน ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมด้าน การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น จำนวน 107 คน สำหรับผู้มีอายุระหว่าง 35 –45 ปี มีประสบการณ์ด้านล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติมากที่สุดจำนวน 30 คน ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรม การเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) จำนวน 29 คน ส่วนกิจกรรมด้าน การเดินป่าระยะเวลาดำเนินหลายวันมีผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุดจำนวน 5 คน และผู้มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์ด้าน การเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 12 คน ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการตั้งแคมป์ จำนวน 10 คน ส่วนกิจกรรม ปีนเขา โดดหอ มีผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุดจำนวน 3 คน

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสี่เกี่ยวกับรายได้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมสี่เกี่ยวกับรายได้

กิจกรรม	รายได้								รวม
	ต่ำกว่า 15,000	ร้อยละ	15,001 – 30,000	ร้อยละ	30,001 – 50,000	ร้อยละ	มากกว่า 50,001	ร้อยละ	
การเดินทางศึกษา ธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน)	23	11.8	64	32.8	82	42.1	26	13.3	195
การเดินทางระยะเวลา ต่อเนื่องหลายวัน	4	11.1	13	36.1	13	36.1	6	16.7	36
ดูนก ส่องสัตว์	0	0.0	16	35.6	18	40.0	11	24.4	45
การตั้งแคมป์	12	9.1	49	37.1	47	35.6	24	18.2	132
ขี่จักรยานตามเส้นทาง ธรรมชาติ	13	12.0	36	33.3	38	35.2	21	19.4	108
การดำน้ำลึกและดำน้ำ ตื้น	11	7.4	53	35.8	63	42.6	21	14.2	148
ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ	7	4.9	47	33.1	59	41.5	29	20.4	142
ปีนเขา โดดหอ	7	11.7	28	46.7	18	30.0	7	11.7	60
การนั่งช้าง	5	11.9	19	45.2	12	28.6	6	14.3	42
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	5	5.7	29	33.3	38	43.7	15	17.2	87
ท่องเที่ยววัฒนธรรม	12	11.3	48	45.3	29	27.4	17	16.0	106
ท่องเที่ยวพร้อมทำ ประโยชน์	5	7.0	27	38.0	23	32.4	16	22.5	71
ไม่เคยมีประสบการณ์ใด	3	8.1	18	48.6	11	29.7	5	13.5	37
รวม	39		146		141		74		400

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสี่เกี่ยวกับรายได้ พบว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทมีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 23 คน ลำดับถัดมาเป็น ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ จำนวน 13 คน ส่วนกิจกรรม ดูนก ส่องสัตว์ เป็นกิจกรรมที่ไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์เลย ส่วนผู้ที่มีรายได้ในช่วง

15,001 – 30,000 บาท มีประสบการณ์ด้าน การเดินเส้นทางศึกษาระบบวิชาชีพ (ภายในวัน) มากที่สุด จำนวน 64 คน ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรม การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น จำนวน 53 คน และในด้านกิจกรรมการเดินป่าระยะเวลาต่อเนื่องหลายวัน ผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุด 13 คน ทางด้านผู้ที่รายได้ในช่วง 30,001 – 50,000 บาท มีประสบการณ์ด้านการเดินเส้นทางศึกษาระบบวิชาชีพ (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 82 คน ลำดับถัดมา คือ ประสบการณ์ด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น จำนวน 63 คน และประสบการณ์ด้านการนั่งช้าง น้อยที่สุดจำนวน 12 คน ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท มีประสบการณ์ด้านล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ มากที่สุดจำนวน 29 คน ลำดับถัดมาเป็นประสบการณ์ทางด้านการเดินเส้นทางศึกษาระบบวิชาชีพ (ภายในวัน) จำนวน 26 คน ส่วนประสบการณ์ทางด้าน การเดินป่าระยะเวลาต่อเนื่องหลายวันและการนั่งช้างมีผู้ มีประสบการณ์น้อยที่สุดที่ 6 คน

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมสีเขียวกับอาชีพ

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กิจกรรมสีเขียวกับอาชีพ

กิจกรรม	อาชีพ										รวม
	นักเรียน นักศึกษา	ร้อยละ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ร้อยละ	พนักงาน เอกชน	ร้อยละ	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ส่วนตัว	ร้อยละ	อาชีพอื่นๆ	ร้อยละ	
เดินเส้นทางศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ภายในวัน)	25	12.8	51	26.2	88	45.1	23	11.8	8	4.1	195
เดินป่าระยะเวลามากกว่าหนึ่งวัน	3	8.3	12	33.3	14	38.9	6	16.7	1	2.8	36
ดูนก ส่องสัตว์	2	4.4	14	31.1	19	42.2	8	17.8	2	4.4	45
การตั้งแคมป์	16	12.1	44	33.3	52	39.4	14	10.6	6	4.5	132
ขี่จักรยานเส้นทางธรรมชาติ	15	13.9	20	18.5	47	43.5	23	21.3	3	2.8	108
การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น	12	8.1	36	24.3	73	49.3	22	14.9	5	3.4	148
ล่องแพ, ล่องเรือชมธรรมชาติ	12	8.5	27	19.0	80	56.3	18	12.7	5	3.5	142
ปีนเขา โดดหอ	7	11.7	20	33.3	24	40.0	8	13.3	1	1.7	60
การนั่งช้าง	7	16.7	6	14.3	16	38.1	8	19.0	5	11.9	42
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	10	11.5	21	24.1	41	47.1	12	13.8	3	3.4	87
ท่องเที่ยว วัฒนธรรม	14	13.2	28	26.4	45	42.5	11	10.4	8	7.5	106
ท่องเที่ยวพร้อมทำประโยชน์	10	14.1	24	33.8	28	39.4	8	11.3	1	1.4	71
ไม่เคยมีประสบการณ์ใด	6	16.2	6	16.2	22	59.5	1	2.7	2	5.4	37
รวม	44		101		188		53		14		400

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวกับอาชีพ พบว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีประสบการณ์ด้านการเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 25 คน ลำดับถัดมาเป็นประสบการณ์ด้าน การตั้งแคมป์ จำนวน 15 คน ส่วนในด้าน ดูนก ส่องสัตว์ มีจำนวนผู้มีประสบการณ์น้อยที่สุด 2 คน อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีประสบการณ์ทางด้าน การเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) สูงสุดจำนวน 51 คน ลำดับถัดมาเป็นประสบการณ์ทางด้าน การตั้งแคมป์ จำนวน 44 คน ผู้มีประสบการณ์ทางด้าน การนั่งช้างมีจำนวนน้อยที่สุด 6 คน ในส่วนของอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์ทางด้าน การเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุดจำนวน 88 คน ลำดับถัดมาเป็น ประสบการณ์ทางด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ จำนวน 80 คน ส่วนประสบการณ์ ในด้าน การเดินป่าระยะยาวต่อเนื่องหลายวัน มีจำนวนน้อยที่สุด 14 คน ด้านอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีผู้มีประสบการณ์ในกิจกรรม การเดินทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) และ ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ สูงที่สุดจำนวน 23 คน ลำดับถัดมาเป็นด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น จำนวน 22 คน และมีผู้มีประสบการณ์ในด้านการเดินป่าระยะยาวต่อเนื่องหลายวัน น้อยที่สุด 6 คน

ในด้านปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยในส่วนใหญ่จะทำการวัดระดับความพึงพอใจ จากคำถามที่ให้เลือกตอบระดับความพึงพอใจแล้วนำมาวัดระดับความสำคัญ โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale ซึ่งการศึกษานี้ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับความสำคัญ คือ

คะแนนในช่วง 4.21–5.00 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด, เห็นด้วยมากที่สุด
 คะแนนในช่วง 3.41 – 4.21 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลมาก, เห็นด้วยมาก
 คะแนนในช่วง 2.61 – 3.40 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลปานกลาง, เฉยๆ
 คะแนนในช่วง 1.81 – 2.60 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลน้อย, ไม่เห็นด้วย
 คะแนนในช่วง 1.00 – 1.80 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงระดับความสำคัญในด้านปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว

ปัจจัย	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าความคลาดเคลื่อน	ระดับความสำคัญ
ด้านความเข้าใจปัญหาท่องเที่ยว	400	4.02	0.782	สำคัญมาก
ด้านความจำเป็นในการแก้ไข	400	4.37	0.689	สำคัญมากที่สุด
ด้านความตระหนักการใช้ทรัพยากรท่องเที่ยว	400	4.11	0.725	สำคัญมาก
การเข้าใจความหมาย	400	3.69	0.879	สำคัญมาก
ทัศนคติที่ดีต่อการมีกิจกรรมที่ร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม	400	4.55	0.590	สำคัญมากที่สุด
ด้านที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวกับการตัดสินใจ	400	4.31	0.675	สำคัญมากที่สุด
ด้านความง่ายในการค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวที่มี Green Activity	400	3.44	0.876	สำคัญมาก
ด้านความสำคัญของมัคคุเทศก์ในสถานที่ท่องเที่ยว	400	3.94	0.847	สำคัญมาก
ด้านการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด	400	4.23	0.697	สำคัญมากที่สุด
ด้านช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ	400	4.42	0.674	สำคัญมากที่สุด
ด้านความมั่นใจต่อความปลอดภัย	400	4.40	0.675	สำคัญมากที่สุด
ความดึงดูดใจของกิจกรรม	400	3.71	0.802	สำคัญมาก
ด้านความใกล้ชิดธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	400	4.19	0.657	สำคัญมาก
ด้านการพิจารณาที่พักแบบเดย์โฮมสเตย์	400	3.18	1.017	ปานกลาง
ด้านความน่าสนใจของกิจกรรม	400	3.58	0.818	สำคัญมาก
ด้านที่พักที่จัดให้มีกิจกรรมท่องเที่ยว	400	3.81	0.777	สำคัญมาก
ด้านสิทธิประโยชน์ที่ได้จากภาครัฐ	400	3.96	0.833	สำคัญมาก
ด้านราคาของกิจกรรมการท่องเที่ยว	400	4.15	0.689	สำคัญมาก
ด้านการจ่ายเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม	400	4.06	0.742	สำคัญมาก
Valid N (listwise)	400			

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.12 สรุปได้ว่า ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว ที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการพิจารณาประกอบการเลือกท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยด้านการเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขการท่องเที่ยว, ด้านทัศนคติที่ดีต่อการมีกิจกรรมที่ร่วมรักษาสีเขียว, ด้านที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวกับการตัดสินใจ, ด้านการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด, ด้านช่องทางการสื่อสารการท่องเที่ยวใหม่ๆ, ด้านความมั่นใจต่อความปลอดภัยในการท่องเที่ยว โดยปัจจัยดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงระดับความสำคัญ 4.21–5.00 แสดงว่า เป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด, เห็นด้วยมากที่สุด

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียวในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวสีเขียวในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวนี้จะทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่กำหนดขึ้นกับตัวแปรตาม ด้วยวิธี Binary Logistic Regression ในที่นี้จะใช้สมการในการวิเคราะห์ คือ

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 Sex1_i + \beta_2 Edu2_i + \beta_3 Edu3_i + \beta_4 Age2_i + \beta_5 Age3_i + \beta_6 Age4_i + \beta_7 Occ1_i + \beta_8 Occ2_i + \beta_9 Occ3_i + \beta_{10} Occ5_i + \beta_{11} Inc1_i + \beta_{12} Inc3_i + \beta_{13} Inc4_i + \beta_{14} Des2_i + \beta_{15} Des3_i + \beta_{16} Des4_i + \beta_{17} Act1_i + \beta_{18} Act2 + \beta_{19} Act3_i + \beta_{20} Act4_i + \beta_{21} Lit2_i + \beta_{22} Lit3_i + \beta_{23} Lit4_i + \beta_{24} Lit5_i + \beta_{25} Bud1_i + \beta_{26} Bud2_i + \beta_{27} Bud3_i + \beta_{28} Res1_i + \beta_{29} Res2_i + \beta_{30} Res4_i + U_i$$

โดยที่ Y เป็นตัวแปรตามมีค่าได้ 2 ค่า คือ

Y = 0 ไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

Y = 1 เลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทำการกำหนดตัวแปรอิสระในสมการ ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงการกำหนดตัวแปร, ความหมายตัวแปรและตัวแปรอ้างอิง

ตัวแปร	ความหมายของตัวแปร	ตัวแปรที่เป็นกลุ่มอ้างอิง
Sex	Sex 1 = เพศชาย	Sex 2 = เพศหญิง
Edu	Edu 2 = ระดับปริญญาตรี Edu 3 = สูงกว่าปริญญาตรี	Edu 1 = ต่ำกว่าปริญญาตรี
Age	Age 2 = 25 – 35 ปี Age 3 = 35 – 45 ปี Age 4 = 45 ปีขึ้นไป	Age 1 = 15 – 24 ปี
Occ	Occ 1 = นักเรียน นิสิต นักศึกษา Occ 2 = ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ Occ 3 = พนักงานบริษัทเอกชน Occ 5 = อื่นๆ	Occ 4 = ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ
Inc	Inc 1 = ต่ำกว่า 15,000 Inc 3 = 30,001 – 50,000 Inc 4 = มากกว่า 50,000	Inc 2 = 15,001 – 30,000
Des	Des 2 = ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน Des 3 = วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม Des 4 = สวนสนุก สวนน้ำ สวนสัตว์	Des 1 = ทางทะเล รวม ประเภทที่เป็นเกาะ ทาด
Act	Act 1 = ทางทะเล เล่นน้ำทะเล ดำน้ำ Act 2 = กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ Act 3 = กิจกรรมเชิงสุขภาพ Act 4 = ไหว้พระ กิจกรรมประเพณีท้องถิ่น	Act 5 = พักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม)
Bud	Bud 1 = 500 – 1,000 บาท Bud 2 = 1,001 – 2,000 บาท Bud 3 = 2,001 – 3,000 บาท	Bud 4 = มากกว่า 3,000 บาท
Res	Res 1 = ราคา Res 2 = บรรยากาศ ทิวทัศน์โดยรอบที่พัก Res 4 = ที่ตั้ง สะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว	Res 3 = ความสะอาดสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก
Lit	Lit 2 = chillpainai, pantip, trip adviser Lit 3 = วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ Lit 4 = ข้อมูลผู้ประกอบการการท่องเที่ยว Lit 5 = อื่นๆ	Lit 1 = ททท., เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติฯ

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

โดยในการวิเคราะห์และแปลผลสมการถดถอยโลจิสติกส์ จะใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 24 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้จะแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสถิติ Chi-square ด้วยวิธี Omnibus Tests

Omnibus Tests		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	48.091	30	0.019
	Block	48.091	30	0.019
	Model	48.091	30	0.019

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ตารางที่ 4.14 จะแสดงผลการทดสอบ Chi-square ด้วยวิธี Omnibus Tests ของแบบจำลอง โดยการทดสอบแบบจำลองมีสมมติฐานดังนี้

H_0 : การเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระใดๆ

H_1 : การเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย

1 ตัว

เมื่อพิจารณาผลสถิติทดสอบของแบบจำลองที่ตั้งไว้ พบว่า ค่า Chi-square เท่ากับ 48.091 และค่า Sig เท่ากับ 0.019 นั่นคือ ทำการปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า การเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระใดๆ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่า การเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism นั้นจะขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

ตารางที่ 4.15 การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit)

-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
198.536 ^a	.113	.246

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ข้อมูลจากตารางที่ 4.15 จะแสดงค่าการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ (Goodness of fit) ในที่นี้จะพิจารณาค่า Nagelkerke R Square มีความหมายคือเป็นค่าที่บอกสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของแบบจำลองนี้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.246 หรือ ร้อยละ 24.6 ของความผันแปรสามารถอธิบายได้ในเชิงสมการโลจิสติกส์ของแบบจำลองนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสถิติ Chi-square ด้วยวิธี Hosmer and Lemeshow

Hosmer and Lemeshow		
Chi-square	df	Sig.
10.354	8	.241

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบ Chi-square ด้วยวิธี Hosmer and Lemeshow เพื่อหาความเหมาะสมของสมการโลจิสติกส์ โดยการทดสอบแบบจำลองมีสมมติฐานดังนี้

H_0 : สมการโลจิสติกส์ของแบบจำลองมีความเหมาะสม

H_1 : สมการโลจิสติกส์ของแบบจำลองไม่มีความเหมาะสม

โดยการพิจารณาผลการทดสอบพบว่าค่า Chi-square มีค่าเท่ากับ 10.354 และมีค่า Sig. เท่ากับ 0.241 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่าสมการโลจิสติกส์ของแบบจำลองมีความเหมาะสม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Binary Logistic

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	Wald Statistic	Sig.	Odds Ratio
Sex1	0.618	0.426	2.102	0.147	1.854
Edu2	1.329	0.738	3.241	0.072	3.779
Edu3	0.312	0.740	0.178	0.673	1.366
Age2	-1.245	1.677	0.551	0.458	0.288
Age3	-1.798	1.877	0.918	0.338	0.166
Age4	-21.883	6326.323	0.000	0.997	0.000
Occ1	3.726	1.498	6.185	0.013	41.528
Occ2	2.192	1.251	3.086	0.080	8.951
Occ3	2.058	1.111	3.433	0.064	7.828
Occ5	4.230	1.540	7.550	0.006	68.737
Inc1	-3.169	1.494	4.497	0.034	0.042
Inc3	0.179	0.536	0.111	0.739	1.196
Inc4	1.224	0.806	2.308	0.129	3.402
Des2	0.520	0.553	0.884	0.347	1.682
Des3	1.173	0.864	1.843	0.175	3.232
Des4	-18.446	20096.496	0.000	0.999	0.000
Act1	0.526	0.869	0.367	0.545	1.692
Act2	1.199	0.913	1.726	0.189	3.317

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Binary Logistic (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	Wald Statistic	Sig.	Odds Ratio
Act3	0.618	1.152	0.288	0.592	1.855
Act4	-0.523	1.003	0.272	0.602	0.593
Bud1	0.012	1.439	0.000	0.993	1.012
Bud2	0.362	0.608	0.354	0.552	1.436
Bud3	0.588	0.505	1.355	0.244	1.800
Res1	1.433	0.713	4.041	0.044	4.193
Res2	0.742	0.711	1.091	0.296	2.101
Res4	-0.161	0.827	0.038	0.846	0.852
Lit2	-1.754	0.671	6.841	0.009	0.173
Lit3	-20.572	11219.769	0.000	0.999	0.000
Lit4	-2.070	1.139	3.300	0.069	0.126
Lit5	-21.284	14809.477	0.000	0.999	0.000
Constant	91.090	28090.803	0.000	0.997	3.63E39

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าระดับนัยสำคัญ จากตารางที่ 4.17 พบว่ามีเพียงตัวแปร Occ1, Occ5, Inc1, Res1, Lit2 ที่มีค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 สามารถเขียนเป็นสมการได้ คือ

$$Y_i = 91.090 + 3.726 \text{ Occ1} + 4.230 \text{ Occ5} - 3.169 \text{ Inc1} + 1.433 \text{ Res1} - 1.754 \text{ Lit2}$$

โดยที่ตัวแปร Occ 1 คือ อาชีพ นักเรียน นักศึกษา

Occ 5 คือ อาชีพอื่นๆ

Inc 1 คือ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท

Res 1 คือ ปัจจัยด้านราคาที่พัก

Lit 2 คือ การรับรู้ข่าวสารท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์รีวิวการท่องเที่ยว

จากการแสดงผลตามตารางที่ 4.17 สามารถวิเคราะห์ค่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ดังนี้

1.เพศ

เมื่อกำหนดให้เพศหญิงเป็นกลุ่มอ้างอิง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจะมีโอกาสตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าที่จะไม่เดินทาง อยู่ 1.854 เท่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.การศึกษา (เมื่อให้การศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นฐาน)

2.1 ระดับการศึกษาปริญญาตรี (Edu2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้จบการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี เท่ากับ 3.779

2.2 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (Edu3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวจบการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีจะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้จบการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี เท่ากับ 1.366 เท่า

3.อายุ (เมื่อกำหนดให้อายุ 15 – 24 ปี เป็นฐาน)

3.1 อายุ 25 – 35 ปี (Age2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว มีอายุ 25 – 35 ปี จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับ ผู้ที่มีอายุ 15 – 24 ปี เท่ากับ 0.288

3.2 อายุ 35 –45 ปี (Age3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว มีอายุ 35 –45 ปี จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับ ผู้ที่มีอายุ 15 – 24 ปี เท่ากับ 0.166

3.3 อายุ 46 ปี ขึ้นไป (Age3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว มีอายุ 46 ปี ขึ้นไป จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับ ผู้ที่มีอายุ 15 – 24 ปี เท่ากับ 0.000

4.อาชีพ (เมื่อกำหนดให้อาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ เป็นฐาน)

4.1 อาชีพ นักเรียน นิสิต นักศึกษา (Occ1) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว ประกอบอาชีพ นักเรียน นิสิต นักศึกษา จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ เท่ากับ 41.528

4.2 อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (Occ2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ เท่ากับ 8.951

4.3 อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน (Occ3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ เท่ากับ 7.828

4.4 อาชีพ อื่นๆ เช่น (Occ4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว ประกอบอาชีพ

อื่นๆ เช่น จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ เท่ากับ 68.737

5.รายได้ (เมื่อกำหนดให้ผู้ที่มียาได้ 15,001 – 30,000 เป็นฐาน)

5.1 รายได้ ต่ำกว่า 15,000 (Inc1) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมียาได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 เท่ากับ 0.042

5.2 รายได้ 30000 – 50000 (Inc3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมียาได้ 30000 – 50000 บาท จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เดินทางท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 เท่ากับ 1.196

5.2 รายได้ 50,000 ขึ้นไป (Inc4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมียาได้ 50,000 บาทขึ้นไป จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เดินทางท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 เท่ากับ 3.402

6.ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว (เมื่อกำหนดให้ผู้ที่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล รวมประเภทที่เป็นเกาะ หาด เป็นฐาน)

6.1 แหล่งท่องเที่ยวภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน (Des2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภท ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก และเขื่อน จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เดินทางท่องเที่ยวที่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล รวม ประเภทที่เป็นเกาะ หาด เท่ากับ 1.682

6.2 แหล่งท่องเที่ยววัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม เมืองเก่า ชุมชนท้องถิ่น (Des2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภท วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม เมืองเก่า ชุมชนท้องถิ่น จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เดินทางท่องเที่ยวที่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล รวมสถานที่ประเภทที่เป็นเกาะ หาด เท่ากับ 3.232

6.3 แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น สวนสนุก สวนน้ำ สวนสัตว์ (Des4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตาม

ธรรมชาติ เช่น สวนสนุก สวนน้ำ สวนสัตว์ จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล รวมประเภทที่เป็น เกาะ หาด เท่ากับ 0.000

7.กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยว (เมื่อกำหนดให้ผู้เลือกพักผ่อนไม่ทำกิจกรรมเป็นฐาน เป็นฐาน)

7.1 กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ (Act1) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือก กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำจะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ เลือกพักผ่อนไม่ทำกิจกรรม เท่ากับ 1.692

7.2 กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปลูกป่า เดินป่า แคมป์ปิ้ง ดูนก สัตว์ป่า (Act2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือก กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปลูกป่า เดินป่า แคมป์ปิ้ง ดูนก สัตว์ป่า จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ เลือกพักผ่อนไม่ทำกิจกรรม เท่ากับ 3.317

7.3 กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด (Act3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวเลือกประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวประเภท กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่เลือกพักผ่อนไม่ทำกิจกรรม เท่ากับ 1.855

7.4 กิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภท ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น (Act4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยว เลือกกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวประเภทไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับ ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่ เลือกพักผ่อนไม่ทำกิจกรรม เท่ากับ 0.593

8.ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง (เมื่อกำหนดให้ค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 3,000 บาท เป็นฐาน)

8.1 ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 500 – 1,000 บาท (Bud1) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 500 – 1,000 บาท จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ที่มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 3,000 บาทเท่ากับ 1.012

8.2 ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 1,001 – 2,000 บาท (Bud2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 1,001 – 2,000 บาท จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ที่มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 3,000 บาทเท่ากับ 1.436

8.3 ค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 2,001 – 3,000 บาท (Bud3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวต่อครั้ง 2,001 – 3,000 บาท จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ที่มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งมากกว่า 3,000 บาทเท่ากับ 1.800

9.ด้านปัจจัยการพิจารณาที่พัก (เมื่อกำหนดให้ความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก เป็นฐาน)

9.1 ปัจจัยการพิจารณาที่พักด้านราคา (Res1) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวพิจารณาที่พักราคาจากทางด้านราคาจะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวที่พิจารณาที่พักราคาจากด้านของความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก เท่ากับ 4.193

9.2 ปัจจัยการพิจารณาที่พักด้านบรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก (Res2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวพิจารณาที่พักราคาจากทางด้านบรรยากาศ ด้านทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบ จะมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ที่พิจารณาที่พักด้านความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก เท่ากับ 2.101

9.3 ปัจจัยการพิจารณาที่พักด้านที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว (Res4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวพิจารณาที่พักจากทางด้านที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เดินทางท่องเที่ยวที่พิจารณาที่พักด้านความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก เท่ากับ 0.852

10.การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว (เมื่อกำหนดให้เว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติเป็นฐาน)

10.1 การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจาก เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น chillpainai, EDT Guide, painaidii, (Lit2) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจาก เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น chillpainai, EDT Guide, painaidii ฯลฯ จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เดินทางท่องเที่ยว ที่รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ เท่ากับ 0.173

10.2 การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจาก วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว (Lit3) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากวารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เดินทางท่องเที่ยว ที่รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ เท่ากับ 0.000

10.3 การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจาก เว็บไซต์ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเช่น บริษัททัวร์ (Lit4) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเช่น บริษัททัวร์ จะมีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เดินทางท่องเที่ยว ที่รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ เท่ากับ 0.126

10.4 การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวจาก ช่องทางการสื่อสารอื่น (Lit5) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อผู้เดินทางท่องเที่ยวรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวจากช่องทางอื่นๆ จะมีโอกาสที่จะเดินทาง

ท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวลดลงเมื่อเทียบกับที่เดินทางท่องเที่ยวที่รับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท. เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติฯ เท่ากับ 0.000

ตารางที่ 4.18 แสดงการสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism

สัญลักษณ์ตัวแปร อิสระ	ความหมายของตัวแปร	ทิศทาง	กลุ่มอ้างอิง
Sex	Sex 1 = เพศชาย	+	เพศหญิง
Edu (การศึกษา)	Edu 2 = ระดับปริญญาตรี Edu 3 = สูงกว่าปริญญาตรี	+ +	ต่ำกว่าปริญญาตรี
Age (อายุ)	Age 2 = 25 – 35 ปี Age 3 = 35 –45 ปี Age 4 = 45 ปีขึ้นไป	- - -	15 – 24 ปี
Occ (อาชีพ)	Occ 1 = นักเรียน นิสิต นักศึกษา Occ 2 = ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ Occ 3 = พนักงานบริษัทเอกชน Occ 5 = อื่นๆ	+ + + +	ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ
Inc (รายได้)	Inc 1 = ต่ำกว่า 15,000 Inc 3 = 30,001 – 50,000 Inc 4 = มากกว่า 50,000	- + +	15,001 – 30,000
Des (ประเภทของ แหล่งท่องเที่ยว)	Des 2 = ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน Des 3 = วัด โบราณสถาน แหล่ง วัฒนธรรม Des 4 = สวนสนุก สวนน้ำ สวน สัตว์	+ + -	ทางทะเล รวม ประเภทที่เป็นเกาะ หาด

ตารางที่ 4.18 แสดงการสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism (ต่อ)

สัญลักษณ์ตัวแปร อิสระ	ความหมายของตัวแปร	ทิศทาง	กลุ่มอ้างอิง
Act (กิจกรรมระหว่าง การท่องเที่ยว)	Act 1 = ทางทะเล เล่นน้ำทะเล ดำ น้ำ Act 2 = กิจกรรมการอนุรักษ์ ธรรมชาติ Act 3 = กิจกรรมเชิงสุขภาพ Act 4 = ไหว้พระ กิจกรรมประเพณี ท้องถิ่น	+ + + -	พักผ่อน (ไม่เลือกทำ กิจกรรม)
Bud (ค่าใช้จ่ายการ ท่องเที่ยวต่อครั้ง)	Bud 1 = 500 – 1,000 บาท Bud 2 = 1,001 – 2,000 บาท Bud 3 = 2,001 – 3,000 บาท	+ + +	มากกว่า 3,000 บาท
Res (ปัจจัยการ พิจารณาที่พัก)	Res 1 = ราคา Res 2 = บรรยากาศ รอบที่พัก Res 4 = ที่ตั้ง ใกล้แหล่งท่องเที่ยว	+ + -	ความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก
Lit (การรับรู้ข่าวสาร การท่องเที่ยว)	Lit 2 = chillpainai, pantip.com, trip adviser Lit 3 = วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ Lit 4 = ข้อมูลจากผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว Lit 5 = อื่นๆ	- - - -	ททท., เว็บไซต์กรม อุทยานแห่งชาติฯ

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยเขตกรุงเทพมหานครนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการเลือกเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความเฉพาะด้าน คือ การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) ซึ่งในเรื่องของการท่องเที่ยวสีเขียวที่สนใจจะอยู่ในด้านของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เรียกว่า กิจกรรมสีเขียว (Green Activity) ซึ่งกิจกรรมสีเขียวนี้ก็คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อยที่สุด ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่สนใจศึกษาเป็นผู้ที่อาศัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนการศึกษา เรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของผู้อาศัยเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และการใช้วิธีทางสถิติในการค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสงค์ด้วยการประยุกต์ใช้แบบจำลองโลจิสติก (Logit Model) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ที่ได้จำนวน 400 ตัวอย่าง สำหรับผลการศึกษานั้นพบว่า ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่งผลต่อการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ดังนี้

5.1.1 ด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากที่กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 400 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในด้านระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีช่วงอายุอยู่ที่ 25 – 35 ปี ในสัดส่วนที่มากที่สุด ด้านการประกอบอาชีพ สัดส่วนที่สูงที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ลำดับถัดมาเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสัดส่วนระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างสูงที่สุดได้แก่ 15,001 – 30,000 บาท ลำดับถัดมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 30,001 – 50,000 บาท

5.1.2 ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษารูปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์หรือเคยมีการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในกิจกรรมสีเขียวทั้งหมด 367 คน จาก 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางท่องเที่ยวแบบ Green tourism จะมีพฤติกรรมท่องเที่ยว ดังนี้ คือ

ด้านรูปแบบการเลือกเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกเดินทางในรูปแบบลักษณะ เดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม (จำนวนมากกว่า 3 คนขึ้นไป) รองลงมา เป็น รูปแบบการเดินทางเป็นคู่ (สองคน) ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางไปประจำ อันดับหนึ่ง ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล เกาะ ชายหาด ลำดับรองลงมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน ส่วนของฤดูกาลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทาง อันดับหนึ่ง เลือกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงฤดูหนาว รองลงมาเป็นช่วงฤดูร้อน ในด้านของภูมิภาคที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางท่องเที่ยว ลำดับที่หนึ่ง คือ ภาคใต้ ภูมิภาครองลงมา คือ ภาคเหนือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำระหว่างการท่องเที่ยวมากที่สุด ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ กิจกรรมลำดับรองลงมา ได้แก่ กิจกรรม ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรม ประเพณีท้องถิ่น ในด้านของสถานที่หรือประเภทของที่พักเมื่อเดินทางท่องเที่ยว ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ที่พักประเภท โรงแรม ลำดับรองลงมาเป็นที่พักประเภท รีสอร์ท บังกะโล เมื่อเลือกดูข้อมูลด้านการท่องเที่ยว สถานที่ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ กลุ่มตัวอย่างเลือกดูข้อมูลจาก เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น Chhillpainai, EDT Guide, Painaidii, Pantip.com (ห้อง Blue Planet), Trip Adviser มากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับรองลงมาเป็นการเลือกดูข้อมูลจาก เว็บไซต์ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เช่น บริษัททัวร์ ในการเลือกที่พักในแต่ละครั้ง ปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านที่พักเดินทางสะดวกใกล้แหล่งท่องเที่ยวเป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านบรรยากาศ ด้านทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง ลำดับที่หนึ่ง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 บาท ขึ้นไป ลำดับรองลงมา มีค่าใช้จ่าย 2,001 – 3,000 บาทต่อครั้ง

5.2 ปัจจัยด้านความต้องการและทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวสีเขียว

ผลสรุปในด้านประสบการณ์การท่องเที่ยวสีเขียวในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์ ได้ผลการศึกษาออกมาว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับที่สองเป็นประสบการณ์ท่องเที่ยวในด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น และลำดับที่สามเป็นประสบการณ์ท่องเที่ยวในด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ ส่วนประสบการณ์ท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างมีน้อยที่สุด คือ การนั่งช้าง

ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ สรุปผลได้ว่า เพศชาย มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ ส่วนเพศหญิง มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น

ในด้านระดับการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน ล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น

ในด้านอายุ ผู้ที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ การตั้งแคมป์ ผู้ที่มีอายุ 25 – 35 ปี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น ผู้ที่มีอายุ 35 – 45 ปี มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน การตั้งแคมป์ ผู้ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้าน การตั้งแคมป์

ในด้านรายได้ ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ ผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น ผู้ที่มีรายได้ 30,001 – 50,000 มีประสบการณ์ในด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน) มากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติ ผู้ที่มีรายได้ มากกว่า 50,000 มีประสบการณ์ในด้านล่องแพ, พายเรือแคนู, ล่องเรือชมธรรมชาติมากที่สุด ลำดับถัดมาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านการเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน)

ในด้านการค้นหาปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ผลมากที่สุดต่อการเลือกเดินทาง ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อความสำคัญในด้านการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากบุคคลมีการรับทราบข่าวสาร มีความรู้ในเรื่องผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากขึ้นว่า การท่องเที่ยวนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว ทำให้เกิดความสนใจในการมองหาการท่องเที่ยวหรือใส่ใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมการท่องเที่ยวมากขึ้น ในลำดับถัดมาได้แก่ ด้านช่องทางการสื่อสารรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ทราบถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ช่องทางที่สามารถสร้างผลกระทบต่อทัศนคติในวงกว้างได้แก่ สื่อโซเชียลมีเดีย เว็บไซต์รีวิว เพราะเป็นการให้ข้อมูลที่มีความน่าสนใจ เข้าถึงได้ง่ายและเป็นวงกว้าง เป็นที่นิยม ลำดับถัดมาเป็นปัจจัยทางด้านความปลอดภัย เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวแบบ Green tourism ผ่านการดำเนินกิจกรรมสีเขียวต่างๆ นั้น กิจกรรมต่างๆ ค่อนข้างไปในแนวทางการผจญภัย ทำให้มีความเสี่ยงในการบาดเจ็บต่อร่างกายได้ ดังนั้น ความปลอดภัยจึงเป็นเรื่องสำคัญในการจูงใจและความมั่นใจต่อนักท่องเที่ยว ลำดับถัดมาเป็นปัจจัยทางด้านระดับความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีการรับรู้ในปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวมีสูง เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม จึงรู้สึกอยากมีการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวที่เป็นการกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวน้อยลง ผ่านการท่องเที่ยวในรูปแบบอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติมากขึ้น ลำดับถัดมาเป็นปัจจัยทางด้านที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวจะมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในลำดับความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากผู้เดินทางท่องเที่ยวต้องการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีบรรยากาศดี การเดินทางมีความสะดวก และใกล้ชิดกับสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยสำคัญลำดับสุดท้าย คือ ด้านการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด เนื่องจากการท่องเที่ยวในรูปแบบเฉพาะทางต้องมีการดึงดูดความสนใจของผู้คนมากขึ้นการ

มีการโฆษณาตามช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ การส่งเสริมการตลาดในรูปแบบต่างๆ จึงมีความจำเป็น เพื่อเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยว

5.3 การวิเคราะห์ตัวแปรด้วยวิธีถดถอยโลจิสติกส์

จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางสถิติสรุปผลทางถดถอยโลจิสติกส์โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จะสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวแบบ Green Tourism ในเชิงบวก ได้แก่

1. เพศชาย เมื่อเพศหญิงเป็นกลุ่มอ้างอิง
2. ปัจจัยด้านการศึกษา คือ ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี เมื่อระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นกลุ่มอ้างอิง
3. ปัจจัยด้านอาชีพ คือ อาชีพ นักเรียน นักศึกษา อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ โดยมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นกลุ่มอ้างอิง
4. ปัจจัยทางด้านรายได้ คือ ผู้ที่มีรายได้ 30,001 – 50,000 บาท และผู้มีรายได้ 50,001 ขึ้นไป โดยมีผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 บาทเป็นกลุ่มอ้างอิง
5. ปัจจัยด้านประเภทของแหล่งท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภท ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน และแหล่งท่องเที่ยวประเภท วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล รวม ประเภทที่เป็นเกาะ หาด เป็นกลุ่มอ้างอิง
6. ปัจจัยทางด้านกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยว คือ กิจกรรมทางด้าน ทางทะเล เล่นน้ำทะเล ดำน้ำ และกิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ และกิจกรรมเชิงสุขภาพโดยที่มีการพักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม) เป็นกลุ่มอ้างอิง
7. ปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายต่อการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง คือ ค่าใช้จ่าย ในช่วง 500 – 1,000 บาท และ 1,001 – 2,000 บาท และช่วง 2,001 – 3,000 โดยมีค่าใช้จ่ายในช่วงมากกว่า 3,000 บาทเป็นกลุ่มอ้างอิง
8. ปัจจัยทางด้านทางเลือกพิจารณาที่พัก คือ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยทางด้านบรรยากาศ ทิวทัศน์โดยรอบที่พัก โดยที่ปัจจัยด้านความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นกลุ่มอ้างอิง

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษาและข้อเสนอแนะในอนาคต

ข้อจำกัดในการศึกษาในครั้งนี้ ในด้านการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการท่องเที่ยวสีเขียวของไทยยังมีไม่มากส่วนใหญ่งานจะเป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะแตกต่างจากงานศึกษาของต่างประเทศที่มีการแบ่งแยกงานศึกษาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์กับการท่องเที่ยวสีเขียวอย่างชัดเจน ซึ่งเมื่อมีการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการท่องเที่ยวสีเขียวครอบคลุมความหมายค่อนข้างกว้างสำหรับการนิยามความเป็นสีเขียวทั้งด้านการเดินทาง การประกอบการที่พัก องค์กรประกอบด้านอาหารและเครื่องดื่มสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งงานศึกษานี้จะเจาะจงแต่ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเท่านั้น

ในเรื่องของข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคตสำหรับผู้สนใจศึกษาในเรื่อง Green Tourism ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวในประเภที่นี้สามารถที่จะเติบโตและสามารถที่จะทำกำไรควบคู่ไปกับการทำธุรกิจท่องเที่ยวได้ โดยที่การท่องเที่ยวมันไม่ต้องเป็นการทำลายหรือเบียดเบียนทรัพยากรทางด้านสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวจนเกินขีดจำกัด สังเกตได้จากกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอย่างมากในด้านทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพียงแต่ถ้าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือภาครัฐบาล มีวิธีการการตลาดที่ชาญฉลาดเพื่อจูงใจแก่กลุ่มผู้บริโภค ซึ่งในแต่ละประเทศมีตัวอย่างให้เห็นอย่างมากมาย ส่วนงานวิจัยในอนาคตสามารถเพิ่มเติมในด้านของผู้ประกอบการที่ทำที่พักรูปแบบที่พักรีสสีเขียว (Green Accommodation) หรือด้านปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเช่น การเดินทาง อาหารและเครื่องดื่ม หรือการเจาะจงเฉพาะในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งว่ามีความเป็นสีเขียวแค่ไหน โดยกลุ่มผู้ประกอบการที่น่าสนใจ คือ กลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กถึงกลาง เนื่องจากงานศึกษาในต่างประเทศพบว่ากลุ่มนี้สามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวได้ดีและให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวสีเขียวมากกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่

กิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวที่ทำการศึกษานี้มีหลากหลายรูปแบบ โดยมีทั้งกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ภูเขา แม่น้ำ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเหล่านี้ต่างมีความเป็นสีเขียวที่แตกต่างกัน ถ้าผู้วิจัยสนใจทำการศึกษาศึกษาสามารถทำการศึกษาโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าสนใจได้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยสูงอายุ เนื่องด้วยประเทศไทยมีแนวโน้มเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ และกำลังซื้อของคนกลุ่มนี้อยู่ในระดับสูงจากที่มีเงินออมมาก โดยผู้ที่ทำการศึกษาศึกษาสามารถเจาะลึกถึงกิจกรรมสีเขียวที่กลุ่มผู้สูงอายุสนใจในการทำกิจกรรมได้ ค้นหาว่ากลุ่มนี้สนใจทำกิจกรรมสีเขียวในด้านไหน การจัดรูปแบบการท่องเที่ยวรูปแบบใดจะสามารถตอบโจทย์กลุ่มตัวอย่างนี้ได้ รวมไปถึงธุรกิจการประกอบกิจการท่องเที่ยวส่วนบุคคลของบริษัทจัดการท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์ จะมีวิธีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวแบบใดที่จะสามารถตอบสนอง

ความต้องการผู้บริโภคที่หลากหลาย ในรูปแบบ Green Trip หรือการสอดแทรกความเป็นสีเขียวไว้ในกิจกรรมต่างๆ ของการท่องเที่ยวได้อย่างไร เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวสีเขียว หรือการสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ต่อไป

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กรมการท่องเที่ยว. (2557). *รายงานผลการจัดทำแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)*. กรุงเทพฯ: กรมการท่องเที่ยว.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2550). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชยันต์ ต้นดีสวัสดิการ. (2556). *เศรษฐศาสตร์จุลภาค: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2558). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด, อัครพงศ์ อ้นทอง, พรทิพย์ เจริญธีรวิทย์, กุลดา เพ็ชรวรรณ, และ นุกูล เครือฟู. (2556). *เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว*. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ.
- สมชัย เบญจขย. (2549). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตรการบริหารจัดการป่าชุมชนและการพัฒนาอาชีพด้านป่าไม้. กลุ่มงานวิชาการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16. เชียงใหม่.
- อินโนเวทิฟ เนตเวิร์ค (บจก.). *รายงานขั้นสุดท้าย โครงการศึกษาสถานการณ์และโอกาสการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มนิเวศและผจญภัย*. กรุงเทพฯ.

วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

- ช่อแพร ทินพรรณ. (2544). *สภาพเศรษฐกิจ-สังคมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะวนศาสตร์, สาขาการจัดการป่าไม้.
- ณัฐกานต์ โรจนนุตมะ. (2542). *ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะเศรษฐศาสตร์.
- ธนาทิพย์ เศรษฐกาญจนศรี. (2558). *ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ในการใช้บริการสวนน้ำในประเทศไทย กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- ชนเดช เกียรติเลิศธรรม. (2558). *ประสบการณ์ความทรงจำของนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่นต่อกิจกรรมสีเขียว ในเขตภาคเหนือตอนล่าง กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติรามคำแหง (เขาลวง) อำเภอศรีมาต จังหวัดสุโขทัย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร.
- ธีรพงศ์ สุระนาคะ. (2550). *การศึกษาอุปสงค์และพฤติกรรมการตัดสินใจเช่าที่พักอาศัย: กรณีศึกษา ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- นันทน์ภัส เนื่อสีจัน. (2550). *อุปสงค์การท่องเที่ยวเมืองพัทยาของนักท่องเที่ยวชาวไทย*. (สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะเศรษฐศาสตร์.
- ประพิณวดี ศิริสุภลักษณ์ และคณะ. (2557). *กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวในพื้นที่ของเกาะสมุย ภายใต้พลวัตของโลก. โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- พงศธร ชัยสวัสดิ์. (2556). *อุปสงค์การท่องเที่ยวจังหวัดน่าน*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- เพชรรัตน์ จำปาสุข. (2558). *แนวทางการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดพิษณุโลก: การศึกษารูปแบบการจัดการรีสอร์ทสีเขียว กรณีศึกษา เรนฟอเรส รีสอร์ท แอนด์ ฟาร์ม*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, คณะบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการท่องเที่ยว.

- มรุพงษ์ กิจกสิกร. (2552). *อุปสงค์การท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- วิยะรัตน์ แก้วอุทัย. (2555). *ทัศนคติและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดในกิจกรรมนันทนาการของอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการจัดการทางธุรกิจ.
- วีระพล วงษ์ประเสริฐ. (2536). *การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย.
- ศุภรดา มาจันทร์. (2558). *แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวบ่อน้ำพุร้อนแม่กาษา อำเภอแม่สลด จังหวัดตาก กรณีศึกษาการจัดการบ่อน้ำพุร้อนแม่กาษา*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, คณะบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการท่องเที่ยว.
- ศิริวัฒน์ ธิดา. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฟุตบอลให้เช่าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- สุพฤทธิ์ คำสำราญ. (2555). *การวิเคราะห์อุปสงค์ในการท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.
- สมบัติ แซ่เฮ. (2538). *การศึกษาอุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวชมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะเศรษฐศาสตร์.
- สวิงญา ศุภอุดมฤกษ์ ตรีรัตน์ และคณะ. (2556). *การพัฒนาชุมชนไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวสีเขียวตามแนวคิด Greens Concept ในชุมชนบ้านโปง*. รายงานผลโครงการบริการวิชาการ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สาคริน บุญพิทักษ์. (2546). *กิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืนกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง.

อรทัย เลิศวรรณวิทย์ และ จิระวัฒน์ อนุวิชชานนท์. (2555). *ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริโภคการท่องเที่ยวสีเขียวในพื้นที่ป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่อ*. รายงานการวิจัย, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

บทความวารสาร

ชัตติยา ชัชวาลพาณิชย์, และ สุดาพร สาวม่วง. “รูปแบบการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในประเทศไทย.” *EAU Heritage Journal*, Vol. 5, No. 1 (January-April 2015): 210 – 222.

ชลดา แสนคำเรือง, และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. “ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว: กรณีศึกษา การท่องเที่ยวในจังหวัดเลย.” *การเงิน การลงทุน และการบริหารธุรกิจ*, ปีที่ 3, ฉบับที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม 2556): 223 – 242.

ณัฐนรี สมิตร, และ สมบัติ กาญจนกิจ. “ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน.” *วิชาการ สถาบันการพลศึกษา*, ปีที่ 7, ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2558): 163-180.

ตรีทิพย์ บุญเยี่ยม. “การท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อความยั่งยืนของโลกและแนวทางสำหรับผู้ประกอบการ.” *นักบริหาร*, ปีที่ 31, ฉบับที่ 2 (เมษายน – มิถุนายน 2554): 184 – 189.

พีรกานต์ ศิริรักษ์, และ ณิช กุลิสร์. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต.” *บริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, ปีที่ 2, ฉบับที่ 1 (2553): 96 - 108.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. *How to be 7 Greens*. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://7greens.tourismthailand.org/en.html>

คมสัน สุริยะ. (2551). *โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2559, จาก www.tourismlogistics.com

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). *การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2560, จาก <http://www.dasta.or.th/>

Green Tourism. *Go green sustainable business case study*. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2559, จาก <http://www.green-tourism.com/go-green/sustainable-business-case-study>

The World Tourism Organization (UNWTO). *Rio+20 –United Nations conference on sustainable development*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://sdt.unwto.org/event/rio20-united-nations-conference-sustainable-development-uncsd>

Thai Ecotourism and Adventure Travel Association (TEATA). *Green routes program*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2560, จาก <http://www.teata.or.th>

Articles

Oscar F. Picazo, “Green and old: promoting eco-adventure and cultural tourism for inclusive and sustainable growth,” *Philippine Institute for Development studies discussion paper series*: no.1 (2015): 33 - 46.

Shwn-Meei Lee, Hiroshi Chris Honda, Gui Ren and Yu Chen, “The implementation of green tourism and hospitality,” *Journal of tourism and hospitality*: vol.5, no 4. (2016).

Tanti Handriana and Raya Ambara, “Responsible environmental behavior intention of travelers on ecotourism sites,” *Tourism and hospitality management*: vol.22, no.2 (2016): 135-150.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง
การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism
ของผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการค้นคว้าอิสระ ในหลักสูตร เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามด้วยความคิดและทัศนคติของท่านเองเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และขอขอบคุณท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ท่านพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่? (โดยการอยู่อาศัยนี้ หมายถึง การอยู่อาศัยประจำและการมาอยู่อาศัยเพื่อการทำงาน รวมทั้งการมาศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ต้องอยู่อาศัยโดยการเช่า หรือ พักอยู่อาศัยร่วมกับญาติ)

1. () ใช่
2. () ไม่ใช่

ถ้า **ใช่** โปรดทำแบบสอบถามนี้ต่อ ถ้า **ไม่ใช่** ให้จบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

1. () ชาย
2. () หญิง

2. อายุ

1. () 15 – 24 ปี
2. () 25 – 35 ปี
3. () 35 – 45
4. 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. () ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. () ปริญญาตรี
3. () สูงกว่าปริญญาตรี

10. ท่านมักจะจัดการเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบใด

1. () เดินทางคนเดียว 2. () เดินทางกับเพื่อนร่วมทางหนึ่งคน
3. () เดินทางเป็นกลุ่ม (มากกว่า 3 คน) 4. เลือกเดินทางกับกรุ๊ปทัวร์

11. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านต้องการเดินทางไปมากที่สุด

1. () สถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล รวม ประเภทที่เป็นเกาะ หาด
2. () ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน
3. () วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม เมืองเก่า ชุมชนท้องถิ่น
4. () สถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น สวนสนุก สวนน้ำ สวนสัตว์

12. ฤดูกาลที่ท่านมักจะเดินทางท่องเที่ยวเป็นประจำ

1. () ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม) 2. () ฤดูฝน (มิถุนายน – กันยายน)
3. () ฤดูหนาว (ตุลาคม – มกราคม)

13. ภูมิภาคใดที่ท่านเคยเดินทางไปท่องเที่ยวบ่อยที่สุด

1. () ภาคเหนือ 2. () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. () ภาคใต้
4. () ภาคกลาง 5. () ภาคตะวันออก 6. () ภาคตะวันตก

14. ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งท่านมักจะเลือกทำกิจกรรมใดระหว่างการท่องเที่ยว

1. () กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล) ดำน้ำ
2. () กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปลูกป่า เดินป่า แคมป์ปิ้ง ดูนก สัตว์ป่า
3. () กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด
4. () ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น
5. () พักผ่อน (ไม่เลือกทำกิจกรรม)

15. สถานที่ที่ท่านเลือกใช้ในการพักผ่อนมากที่สุดในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง คือ

1. () โรงแรม
2. () ที่พักอุทยานแห่งชาติ
3. () รีสอร์ท บังกะโล
4. () บ้านพักญาติ คนรู้จัก
5. () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

16. ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวหรือดูข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแต่ละครั้งท่านจะเลือกดูข้อมูลผ่านช่องทางใดมากที่สุด

1. () เว็บไซต์ภาครัฐ เช่น ททท., เว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติฯ
2. () เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น chillpainai, EDT Guide, painaidii, pantip.com (ห้อง Blue planet), trip adviser
3. () วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว
4. () เว็บไซต์ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเช่น บริษัททัวร์
5. () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

17. ในการเลือกที่พัก ท่านคำนึงถึงด้านใดในการพิจารณาเข้าพักมากที่สุด

1. () ราคา
2. () บรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก
3. () ความสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวก การบริการของที่พัก
4. () ที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว

18. ในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งท่านมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งเป็นจำนวนเท่าไร (เฉลี่ยต่อครั้งในเฉพาะส่วนของท่านเท่านั้น)

1. () 500 – 1,000 บาท
2. () 1,001 – 2,000 บาท
3. () 2,001 – 3,000 บาท
4. () มากกว่า 3,000 บาท

**ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านความต้องการและทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวสีเขียวด้านกิจกรรมการ
ท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity)**

*กิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity) คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยสามารถให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยว
รวมถึงเอื้อประโยชน์ให้เกิดการเรียนรู้*

19. ท่านเคยทำกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ (ระบุเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ท่าน
เคยมีประสบการณ์)

- 1. การเดินเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะสั้น (ภายในวัน)
- 2. การเดินป่าระยะเวลาต่อเนื่องหลายวัน
- 3. ดูนก ส่องสัตว์
- 4. การตั้งแคมป์
- 5. ขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ
- 6. การดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น
- 7. ล่องแพ, พายเรือแคนู, เรือคายัค, ล่องเรือชมธรรมชาติ
- 8. ปีนเขา โดดหอ
- 9. การนั่งช้าง
- 10. ท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ทำกิจกรรมเชิงเกษตร เก็บผลผลิตทางเกษตร
- 11. ท่องเที่ยว วัฒนธรรม ร่วมในประเพณีท้องถิ่น กิจกรรมทางประเพณี
- 12. ท่องเที่ยวพร้อมมีกิจกรรมการทำประโยชน์แก่ระบบนิเวศน์ เช่น สร้างฝาย ปลูกป่า
เก็บขยะ
- 13. ไม่เคยมีประสบการณ์ใดเลยข้างต้น (กรุณาข้ามไปตอบแบบสอบถาม ข้อ22.)

20. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

ปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่าน

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ทัศนคติ การรับรู้ แรงจูงใจ ให้เกิด การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism					
1. ท่านรู้สึกว่าการท่องเที่ยวต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและเกิดปัญหาหลายๆ อย่างตามมา เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาทรัพยากรเสื่อมโทรม					
2. ท่านคิดว่ามีความจำเป็นต้องมีการปรับรูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติน้อยลง					
3. ท่านมักจะตระหนักถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรเกินขีดจำกัดของแหล่งท่องเที่ยวและคิดว่าอยากหาทางร่วมแก้ไข					
4. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสีเขียวหรือการท่องเที่ยวที่มีความหมายคล้ายคลึงกันอย่างไรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ					
5. ท่านรู้สึกดี หรือได้รับความพอใจหากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติหรือร่วมรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ					
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ Green Tourism					
1. ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจด้านการท่องเที่ยว					
2. ท่านคิดว่าการค้นหาสถานที่ท่องเที่ยวที่จัดให้มีกิจกรรมแบบ Green Tourism สามารถค้นหาได้ง่าย					
3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลหรือมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในสถานที่ท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวของท่าน					
4. การโฆษณาตามสื่อต่างๆ หรือการส่งเสริมการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวแบบ Green Tourism					

5. ท่านคิดว่าควรมีช่องทางสื่อสารใหม่ๆ เพื่อให้ทราบถึง การท่องเที่ยวแบบ Green Tourism เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก					
6. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมของหน่วยงาน, ผู้ประกอบการ ต่างๆ สามารถมั่นใจถึงความปลอดภัยได้					
7. ท่านคิดว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบ Green tourism ที่ท่านรู้จักมีการดึงดูดใจให้นำเลือกท่องเที่ยว เพียงพอ					
ด้านจุดหมายปลายทางและผู้ให้บริการการท่องเที่ยว					
1. ท่านจะพิจารณาที่พักแรมในการท่องเที่ยว ที่มีความ ใกล้เคียงธรรมชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการ					
2. ท่านมักเลือกที่จะไปกางเต็นท์ พักโฮมสเตย์ ที่พักใน อุทยาน มากกว่าการเลือกที่พักจากผู้ประกอบการโรงแรม หรือ รีสอร์ท					
3. ท่านรู้สึกว่าคุณประกอบการด้านการท่องเที่ยวสีเขียวมีการจัด กิจกรรมที่น่าสนใจ และอยากมีการท่องเที่ยวซ้ำ					
4. ท่านจะพิจารณาที่พักมีบริการจัด หรือจัดหากิจกรรมการ ท่องเที่ยวด้วยเป็นลำดับต้นๆ					
5. ท่านพิจารณาการท่องเที่ยวสีเขียวมากขึ้น ถ้าได้รับการ สนับสนุนจากรัฐบาล ด้านสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้					
6. ราคาของกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ท่านคำนึงถึงเมื่อ ท่านจะทำการเลือกการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง					
7. ท่านยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนการเข้าใช้พื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวธรรมชาติ ทางภูเขา ทะเล ฯลฯ หรือรีสอร์ทที่มี นโยบายนำรายได้ส่วนหนึ่งไปจัดการกับปัญหาที่เกิดจากการ ท่องเที่ยว					

21. ท่านจะพิจารณาการท่องเที่ยวในรูปแบบ Green Tourism ในการท่องเที่ยวครั้งถัดไปอีกหรือไม่

.....

22. สำหรับท่านที่ไม่เคยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Activity) ท่านจะพิจารณาเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ในการท่องเที่ยวครั้งต่อไปหรือไม่

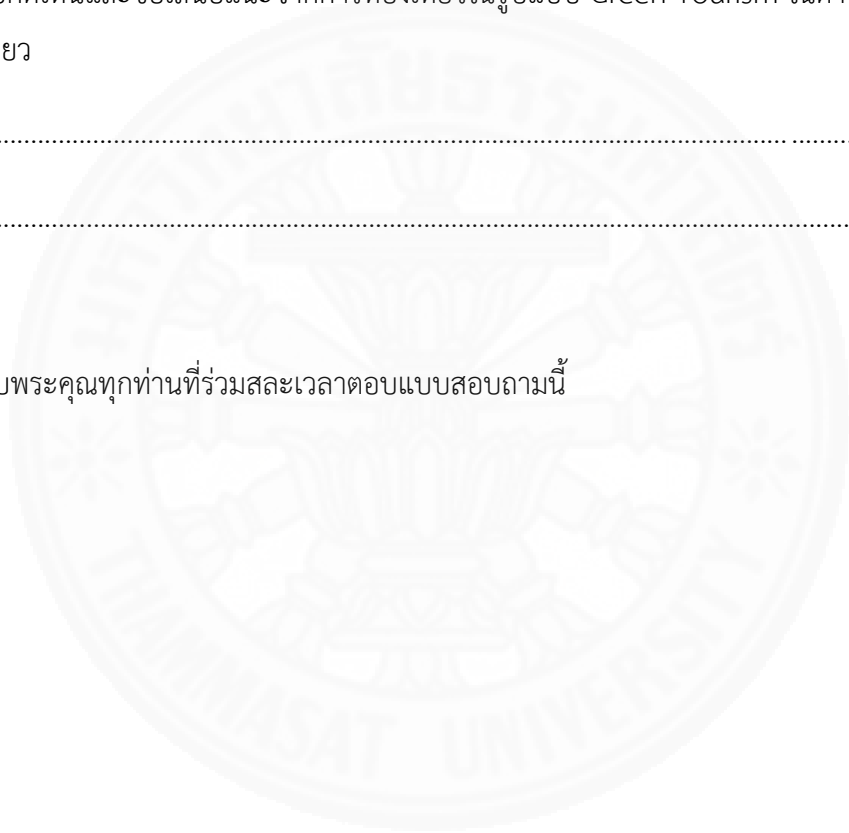
.....

23. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการท่องเที่ยวในรูปแบบ Green Tourism ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ร่วมสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงการทดสอบ Pearson Correlation Coefficient

ตารางที่ ข1 แสดงการทดสอบ Pearson Correlation Coefficient

		Correlations													
		Sex	Age	Edu	Occ	Inc	Form	Des	Seas	Reg	Act	Res	Lit	Plc	Budg
Sex	Pearson Correlation	1	0.072	.128*	.102*	0.046	0.043	-0.045	-0.087	-0.034	0.009	0.012	-.148**	0.006	-.102*
	Sig. (2-tailed)		0.152	0.010	0.042	0.363	0.390	0.375	0.081	0.503	0.861	0.811	0.003	0.910	0.042
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Age	Pearson Correlation	0.072	1	.344**	.316**	.614**	.262**	0.090	-0.055	-0.036	0.027	-0.077	.284**	.192**	.282**
	Sig. (2-tailed)	0.152		0.000	0.000	0.000	0.000	0.073	0.274	0.471	0.596	0.123	0.000	0.000	0.000
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Edu	Pearson Correlation	.128*	.344**	1	.184**	.406**	.152**	0.035	0.024	0.054	0.001	-0.078	.099*	.111*	.154**
	Sig. (2-tailed)	0.010	0.000		0.000	0.000	0.002	0.481	0.637	0.285	0.987	0.119	0.047	0.026	0.002
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Occ	Pearson Correlation	.102*	.316**	.184**	1	.460**	-0.013	-0.069	0.045	.135**	.106*	0.051	-0.078	-0.062	.196**
	Sig. (2-tailed)	0.042	0.000	0.000		0.000	0.801	0.166	0.374	0.007	0.034	0.305	0.119	0.212	0.000
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Inc	Pearson Correlation	0.046	.614**	.406**	.460**	1	0.041	-0.044	0.009	.195**	-0.089	-.117*	.214**	-0.045	.336**
	Sig. (2-tailed)	0.363	0.000	0.000	0.000		0.409	0.375	0.856	0.000	0.075	0.019	0.000	0.369	0.000
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Form	Pearson Correlation	0.043	.262**	.152**	-0.013	0.041	1	0.024	-0.053	-.128*	-0.084	-.142**	-0.009	.186**	0.036
	Sig. (2-tailed)	0.390	0.000	0.002	0.801	0.409		0.631	0.295	0.010	0.093	0.004	0.856	0.000	0.473
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Des	Pearson Correlation	-0.045	0.090	0.035	-0.069	-0.044	0.024	1	0.079	-.257**	.342**	.103*	0.093	0.051	-.190**
	Sig. (2-tailed)	0.375	0.073	0.481	0.166	0.375	0.631		0.116	0.000	0.000	0.039	0.062	0.313	0.000
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Seas	Pearson Correlation	-0.087	-0.055	0.024	0.045	0.009	-0.053	0.079	1	-.240**	.212**	0.035	0.004	-0.009	-0.039
	Sig. (2-tailed)	0.081	0.274	0.637	0.374	0.856	0.295	0.116		0.000	0.000	0.479	0.929	0.857	0.440
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Reg	Pearson Correlation	-0.034	-0.036	0.054	.135**	.195**	-.128*	-.257**	-.240**	1	-.208**	-0.094	-0.024	-.229**	0.086
	Sig. (2-tailed)	0.503	0.471	0.285	0.007	0.000	0.010	0.000	0.000		0.000	0.059	0.632	0.000	0.085
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Act	Pearson Correlation	0.009	0.027	0.001	.106*	-0.089	-0.084	.342**	.212**	-.208**	1	0.018	0.066	.120*	0.009
	Sig. (2-tailed)	0.861	0.596	0.987	0.034	0.075	0.093	0.000	0.000	0.000		0.720	0.185	0.016	0.858
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Res	Pearson Correlation	0.012	-0.077	-0.078	0.051	-.117*	-.142**	.103*	0.035	-0.094	0.018	1	-0.011	-0.092	-.174**
	Sig. (2-tailed)	0.811	0.123	0.119	0.305	0.019	0.004	0.039	0.479	0.059	0.720		0.834	0.066	0.000
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Lit	Pearson Correlation	-.148**	.284**	.099*	-0.078	.214**	-0.009	0.093	0.004	-0.024	0.066	-0.011	1	-0.076	-0.039
	Sig. (2-tailed)	0.003	0.000	0.047	0.119	0.000	0.856	0.062	0.929	0.632	0.185	0.834		0.131	0.435
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Plc	Pearson Correlation	0.006	.192**	.111*	-0.062	-0.045	.186**	0.051	-0.009	-.229**	.120*	-0.092	-0.076	1	0.084
	Sig. (2-tailed)	0.910	0.000	0.026	0.212	0.369	0.000	0.313	0.857	0.000	0.016	0.066	0.131		0.092
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Budg	Pearson Correlation	-.102*	.282**	.154**	.196**	.336**	0.036	-.190**	-0.039	0.086	0.009	-.174**	-0.039	0.084	1
	Sig. (2-tailed)	0.042	0.000	0.002	0.000	0.000	0.473	0.000	0.440	0.085	0.858	0.000	0.435	0.092	
	N	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ภาคผนวก ค
แสดงผลการทดสอบด้วยแบบจำลอง Binary Logistic

ตารางที่ ค1 Case Processing Summary

Case Processing Summary			
Unweighted Cases ^a		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	400	100.0
	Missing Cases	0	0.0
	Total	400	100.0
Unselected Cases		0	0.0
Total		400	100.0
a. If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.			

ตารางที่ ค2 Dependent Variable Encoding

Dependent Variable Encoding	
Original Value	Internal Value
n	0
y	1

ตารางที่ ค3 Classification Table

Classification Table ^{a,b}					
Observed			Predicted		Percentage Correct
			เที่ยว		
	n	y	n	y	
Step 0	เที่ยว	n	0	37	0.0
		y	0	363	100.0
	Overall Percentage				90.8

ตารางที่ ค4 Variables in the Equation

Variables in the Equation							
	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	
Step 0	Constant	2.283	0.173	175.083	1	0.000	9.811

ตารางที่ ค5 Omnibus Tests of Model Coefficients

Omnibus Tests of Model Coefficients			
		Chi-square	Sig.
Step 1	Step	48.091	0.019
	Block	48.091	0.019
	Model	48.091	0.019

ตารางที่ ค6 Variables not in the Equation

Variables not in the Equation					
			Score	df	Sig.
Step 0	Variables	เพศชาย(1)	0.613	1	0.434
		การศึกษา2(1)	3.148	1	0.076
		การศึกษา3(1)	0.973	1	0.324
		age2(1)	3.206	1	0.073
		age3(1)	2.491	1	0.115
		age4(1)	2.834	1	0.092
		อาชีพนักเรียน นิสิต นักศึกษา(1)	1.133	1	0.287
		อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ(1)	1.763	1	0.184
		อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน(1)	2.541	1	0.111
		อาชีพอื่นๆ (1)	0.438	1	0.508
		รายได้ต่ำกว่า 15,000(1)	0.125	1	0.724
				มีรายได้30,001 – 50,000(1)	0.544
มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท(1)	0.672			1	0.412
ภูเขา ป่าไม้ น้ำตก เขื่อน(1)	0.352			1	0.553
วัด โบราณสถาน แหล่งวัฒนธรรม เมืองเก่า ชุมชนท้องถิ่น(1)	0.008			1	0.929
สถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น สวนสนุก สวนน้ำ(1)	0.412			1	0.521
กิจกรรมทางทะเล ชายหาด (เล่นน้ำทะเล ดำน้ำ(1)	0.179			1	0.673
กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปลุกป่า เดินป่า แคมป์ปิ้ง ดูนก สัตว์ป่า(1)	1.207			1	0.272
กิจกรรมเชิงสุขภาพ เช่น สปา สุขภาพบำบัด(1)	0.078			1	0.780
ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น(1)	1.516			1	0.218
500 – 1,000 บาท(1)	0.007			1	0.934
1,001 –2,000 บาท(1)	0.030			1	0.863
2,001 – 3,000 บาท(1)	1.036			1	0.309
ราคา(1)	3.227			1	0.072
บรรยากาศ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อมโดยรอบที่พัก(1)	1.453			1	0.228
ที่ตั้งของที่พัก เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งท่องเที่ยว(1)	3.459			1	0.063
เว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว เช่น chillpainai, EDT Guide, painaidii, pantip.com	0.010			1	0.921
วารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ด้านการท่องเที่ยว(1)	1.045			1	0.307
เว็บไซต์ข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเช่น บริษัททัวร์(1)	1.214			1	0.271
แหล่งข้อมูลอื่นๆ(1)	0.726			1	0.394
Overall Statistics	36.593			30	0.189

ตารางที่ ค7 Model Summary

Model Summary			
Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	198.536 ^a	0.113	0.246
a. Estimation terminated at iteration number 20 because maximum iterations has been reached. Final solution cannot be found.			

ตารางที่ ค8 Hosmer and Lemeshow Test

Hosmer and Lemeshow Test			
Step	Chi-square	df	Sig.
1	10.354	8	0.241

ตารางที่ ค9 Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test

Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test						
		ท้องเขียวแบบ Green = ไม่ท้องเขียว แบบ Green (n)		ท้องเขียวแบบ Green = ท้องเขียว แบบ Green (y)		Total
		Observed	Expected	Observed	Expected	
		Step 1	1	15	13.783	
	2	9	7.631	31	32.369	40
	3	2	5.434	41	37.566	43
	4	1	3.509	38	35.491	39
	5	3	2.698	38	38.302	41
	6	2	1.910	37	37.090	39
	7	3	1.322	37	38.678	40
	8	2	0.622	39	40.378	41
	9	0	0.090	40	39.910	40
	10	0	0.000	37	37.000	37

ตารางที่ ค10 Classification Table

Classification Table ^a					
Observed			Predicted		
			การเลือกท้องเขียวแบบ Green		Percentage Correct
		ไม่เลือก	เลือก		
Step 1	การเลือกท้องเขียว แบบ Green	ไม่เลือก	5	32	13.5
		เลือก	0	363	100.0
	Overall Percentage				92.0

a. The cut value is .500

ตารางที่ ค11 Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
Sex1	0.618	0.426	2.102	1	0.147	1.854	0.805	4.274
Edu2	1.329	0.738	3.241	1	0.072	3.779	0.889	16.066
Edu3	0.312	0.740	0.178	1	0.673	1.366	0.321	5.825
age2	-1.245	1.677	0.551	1	0.458	0.288	0.011	7.708
age3	-1.798	1.877	0.918	1	0.338	0.166	0.004	6.551
age4	-21.883	6326.324	0.000	1	0.997	0.000	0.000	
Occ1	3.726	1.498	6.185	1	0.013	41.528	2.203	782.913
Occ2	2.192	1.251	3.068	1	0.080	8.951	0.770	104.000
Occ3	2.058	1.111	3.433	1	0.064	7.828	0.888	69.018
Occ5	4.230	1.540	7.550	1	0.006	68.737	3.363	1404.912
Inc1	-3.169	1.494	4.497	1	0.034	0.042	0.002	0.787
Inc3	0.179	0.536	0.111	1	0.739	1.196	0.419	3.416
Inc4	1.224	0.806	2.308	1	0.129	3.402	0.701	16.509
Des2	0.520	0.553	0.884	1	0.347	1.682	0.569	4.969
Des3	1.173	0.864	1.843	1	0.175	3.232	0.594	17.580
Des4	-18.446	20096.510	0.000	1	0.999	0.000	0.000	
Act1	0.526	0.869	0.367	1	0.545	1.692	0.308	9.287
Act2	1.199	0.913	1.726	1	0.189	3.317	0.554	19.847
Act3	0.618	1.152	0.288	1	0.592	1.855	0.194	17.720
Act4	-0.523	1.003	0.272	1	0.602	0.593	0.083	4.231
Bud1	0.012	1.439	0.000	1	0.993	1.012	0.060	16.980
Bud2	0.362	0.608	0.354	1	0.552	1.436	0.436	4.731
Bud3)	0.588	0.505	1.355	1	0.244	1.800	0.669	4.846

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
Res1	1.433	0.713	4.041	1	0.044	4.193	1.036	16.959
Res2	0.742	0.711	1.091	1	0.296	2.101	0.522	8.457
Res4	-0.161	0.827	0.038	1	0.846	0.852	0.168	4.308
Lit2	-1.754	0.671	6.841	1	0.009	0.173	0.047	0.644
Lit3	-20.572	11219.774	0.000	1	0.999	0.000	0.000	
Lit4	-2.070	1.139	3.300	1	0.069	0.126	0.014	1.178
Lit5	-21.284	14809.489	0.000	1	0.999	0.000	0.000	
Constant	74.169	28090.867	0.000	1	0.998	#####		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายพัชรศร กนิษฐะสุนทร
วันเดือนปีเกิด	21 พฤษภาคม 2529
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2552: ศิลปศาสตรบัณฑิต (สารสนเทศศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง	ผู้จัดการธุรกิจสัมพันธ์ บมจ. ธนาคารไอซีบีซี (ไทย)
ประสบการณ์ทำงาน	2559 – ปัจจุบัน: ผู้จัดการธุรกิจสัมพันธ์ บมจ. ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) 2553 – 2559: ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา บมจ. ธนาคารกสิกรไทย (สาขาประชาชนิเวณ 1)